

2001/EES/20/07

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 7/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 81/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 frá 29. júní 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beiðingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til sérstakra bótakerfa fyrir opinbera starfsmenn⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71) í VI. viðauka við samninginn:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við:

„— **398 R 1606:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB L 209, 25.7.1998, bls. 1).“;

2. í aðlögunarlið r), yfirskrift „P. ÍSLAND“ komi „Allar umsóknir um grunnlífeyri og viðbótarlífeyri vegna elli og sérstakt bótakerfi vegna lífeyris opinberra starfsmanna“ í stað textans;
3. í aðlögunarlið t), yfirskrift „P. ÍSLAND“ komi eftirfarandi í stað textans:

„1. Hafi launaðri vinnu eða sjálfstæðri atvinnustarfsemi verið lokið á Íslandi, og tilvikið verður þegar launuð vinna eða sjálfstæð atvinnustarfsemi er stunduð í öðru ríki sem reglugerðin tekur til og þar sem örorkulífeyrir, bæði samkvæmt almannatryggingakerfinu og viðbótarlífeyriskerfinu (lífeyrissjóðir), á Íslandi felur ekki lengur í sér tímabilið frá því að tilvik kemur fram og fram að því að lífeyrisaldri er náð (tímabil sem ekki er liðið), skal tekið tillit til tryggingatímabila sem falla undir löggjöf annars ríkis sem reglugerðin tekur til að því er varðar kröfuna um tímabil sem ekki er liðið eins og um væri að ræða tryggingatímabil á Íslandi.

2. Hægt er að krefja einstakling, sem fellur undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og búsettur er á Íslandi, og

a) sem ákvæði 2. til 7. þáttar í 1. kafla III. bóls eiga ekki við um, og

b) sem ekki á rétt á íslenskum lífeyri,

um greiðslu kostnaðar vegna aðstoðar við hann eða aðstandendur hans á Íslandi, svo fremi að aðstoðin heyri undir sérstaka bótakerfið, sem um ræðir, og/eða einstaklingsbundna tryggingarkerfið, sem kemur því til viðbótar.“

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 2. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72) í VI. viðauka við samninginn:

1. eftirfarandi undirliður bætist við:

„— **398 R 1606:** reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB L 209, 25.7.1998, bls. 1).“;

2. eftirfarandi komi í stað textans í aðlögunarlið a), yfirskrift „R. NOREGUR“:

„1. Sosial- og helsedepartementet (Heilbrigðis- og félagsmálaráðuneytið), Ósló.

(¹) Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 62.

(²) Stjtið. EB L 209, 25.7.1998, bls. 1.

2. Arbeids- og administrasjonsdepartementet (Atvinnumála- og stjórnýslu-ráðuneytið), Ósló.
3. Barne- og familiedepartementet (Barna- og fjölskyldumálaráðuneytið), Ósló.
4. Justisdepartementet (Dómsmálaráðuneytið), Ósló.
5. Utenriksdepartementet (Utanríkisráðuneytið), Ósló.“;
3. eftirfarandi bætist við í aðlögunarlið b), yfirskrift „R. NOREGUR“:
- „7. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
- Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).“;
4. eftirfarandi bætist við, bæði í 2. lið (Ellí- og dánarbætur) og 3. lið (Örorkubætur) í aðlögunarlið c), yfirskrift „Q. LIECHTENSTEIN“:
- „c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:
- Stiftungsrat der Pensionskasse für das Staatspersonal (Yfirstjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).“;
5. eftirfarandi bætist við í aðlögunarlið c), yfirskrift „R. NOREGUR“:
- „4. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
- Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).“;
6. eftirfarandi bætist við, bæði í 2. lið (Ellí- og dánarbætur) og 3. lið (Örorkubætur) í aðlögunarlið f), yfirskrift „Q. LIECHTENSTEIN“:
- „c) Atvinnutengt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:
- Geschäftsleitung der Pensionsversicherung für das Staatspersonal (Framkvæmdastjórn atvinnutengds bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn).“;
7. eftirfarandi bætist við á eftir 1. lið í aðlögunarlið f), yfirskrift „R. NOREGUR“:
- „1a. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
- Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).“;
8. eftirfarandi bætist við í aðlögunarlið m), yfirskrift „R. NOREGUR“:
- „13. Bætur samkvæmt lögum nr. 26 frá 28. júlí 1949 um lífeyrissjóð opinberra starfsmanna í Noregi (lov av 28. juli 1949 nr 26 om Statens Pensjonskasse):
- Statens Pensjonskasse (lífeyrissjóður opinberra starfsmanna í Noregi).“

3. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1606/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni(*).

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1606/98**frá 29. júní 1998**

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til sérstakra bótakerfa fyrir opinbera starfsmenn(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem er lögð fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Með tilliti til úrskurðar dómstóls Evrópubandalaganna frá nóvember 1995, mál C-443/93 (Ioannis Vougioukas gegn Idryma Koinonikon Asfalisseon — IKA, dómasafn EB 1995, bls. I-4033), ætti að rýmka gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ og reglugerðar (EBE) nr. 574/72 ⁽⁵⁾ þannig að þær nái til sérstakra bótakerfa fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda.

2) Með tilliti til úrskurðarins og við beitingu þessara reglugerða er rétt, með fyrirvara um sérstakt fyrirkomulag í

þessari reglugerð, að líta á félaga í sérstökum bótakerfum fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda sem launþega.

3) Þeir sem eru tryggðir í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn geta verið sjálfstætt starfandi einstaklingar á sama tíma. Í sáttmálanum er ekki að finna þær heimildir sem eru nauðsynlegar til að gera viðeigandi ráðstafanir á sviði almannatrygginga fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga og af þeim sökum er réttlætanlegt að styðjast við 235. gr.

4) Nauðsynlegt er að aðlaga suma viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 og reglugerð (EBE) nr. 574/72 í kjölfar aðlögunar á meginmáli þeirra.

5) Nauðsynlegt er að tilgreina í viðauka skilyrði fyrir samræmingu tiltekinna sérstakra bótakerfa.

6) Nauðsynlegt er að taka tillit til sérkenna tiltekinna sérlífeyriskerfa fyrir opinbera starfsmenn í sumum aðildarríkjum, til að mynda til þess hvort lífeyrisréttur tengist beint löngum þjónustualdri, og þá sérstaklega til þess að í sumum þeirra eru ekki fyrir hendi samræmingarkerfi milli sérstakra bótakerfa og almenna kerfisins, í öðrum aðildarríkjum eru þau fyrir hendi en gildissvið þeirra, fjárveitingar og úthlutunarreglur eru takmörkuð.

7) Engin sameiginleg skilgreining liggur fyrir á hugtakinu „opinber starfsmaður“ og mikill munur er á þeim kerfum félagslegrar verndar sem þeir heyra undir, efnissviðunum sem þau taka til og hvaða einstaklingar heyra undir þau.

8) Til að taka tillit til sérkenna þessara sérlífeyriskerfa en varðveita jafnframt jafnvægi í samræmingarkerfinu er réttlætanlegt að heimila takmarkaða undanþágu frá meginreglunni um uppsöfnun þannig að þess sé ekki krafist samkvæmt kerfunum að tekið sé tillit til tímabila sem er lokið samkvæmt sérstöku bótakerfi í öðru

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 209, 25.7.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 46, 20. 2. 1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 94, 13. 4. 1992, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 98, 21. 4. 1992, bls. 4.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5. 7. 1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1223/98 (Stjtið. L 168, 13. 6. 1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 74, 27. 3. 1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1223/98 (Stjtið. EB L 168, 13. 6. 1998, bls. 1).

aðildarríki en komið er í veg fyrir að tímabilin tapist með því krefjast þess að tekið sé tillit til þeirra í almennu kerfi fyrsta aðildarríkisins, jafnvel þótt hlutaðeigandi einstaklingur hafi ekki lokið tímabili samkvæmt því kerfi.

- 9) Einnig er nauðsynlegt að taka tillit til sérkenna þessara sérstöku bótakerfa með því að heimila takmarkaða undanþágu frá almennu fyrirkomulagi varðandi ákvörðun viðeigandi löggjafar þannig að við tilteknaðstæður sé rétt að láta einstaklinga, sem falla undir sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, heyra undir löggjöf í fleiru en einu aðildarríki.

- 10) Það er hagur félaga í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda að lífeyrir sem er veittur samkvæmt þessum kerfum

börnum, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, sé reiknaður út í samræmi við ákvæði 3. kafla III. bóls, fremur en 8. kafla.

- 11) Vegna sérstaks eðlis og einkenna viðbótarlífeyriskerfa innan ramma tilskipunar ráðsins 98/49/EB frá 29. júní 1998 um verndun viðbótarlífeyrisréttinda launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾ og vegna fjölbreytileika þessara kerfa innan hvers aðildarríkis og frá einu aðildarríki til annars falla þau ekki, og ættu ekki að falla, undir samræmingarkerfið, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, nema þau kerfi sem falla undir hugtakið „löggjöf“ eins og það er skilgreint í fyrstu undirgrein j-liðar 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og kerfi sem aðildarríki hefur gefið yfirlýsingu um samkvæmt þeirri grein.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EBE) nr. 1408/71:

- 1) 1. gr. er breytt sem hér segir:

- a) eftirfarandi komi í stað i-liðar í a-lið:

„i) maður sem er skyldutryggður eða tryggður frjálsri viðvarandi tryggingu fyrir einu eða fleiri tilvikum sem falla undir almannatryggingar launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga eða sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn;“;

- b) eftirfarandi liður bætist við á eftir j-lið:

„ja) „sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn“: almannatryggingakerfi, sem er frábrugðið hinu almenna almannatryggingakerfi fyrir launþega í hlutaðeigandi aðildarríkjum, sem allir eða tilteknir hópar opinberra starfsmanna, eða einstaklinga sem njóta sömu réttinda, heyra undir;“;

- c) eftirfarandi bætist við r-lið:

„tímabil sem er lokið samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn eru einnig talin jafngilda tryggingatímabilum;“;

- d) eftirfarandi bætist við s-lið:

„tímabil sem er lokið samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn eru einnig talin jafngilda tryggingatímabilum;“;

- 2) 3. mgr. 2. gr. falli niður;

- 3) orðin „né heldur tekur hún til sérstakra reglna um opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda“ í 4. mgr. 4. gr. falli niður;

- 4) eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 13. gr.:

„1. Þeir einstaklingar sem þessi reglugerð nær til skulu, með fyrirvara um 14. gr. c og 14. gr. f, aðeins heyra undir löggjöf eins aðildarríkis. Sú löggjöf skal ákveðin í samræmi við ákvæði þessa bóls;“;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 209, 25. 7. 1998, bls. 46.

- 5) eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 14. gr. d:

„1. Við beitingu þeirrar löggjafar, sem er sett í samræmi við þessi ákvæði, skal farið með einstakling þann sem um getur í 14. gr. (2. og 3. mgr.), 14. gr. a (2., 3. og 4. mgr.), 14. gr. c (a-lið) og 14. gr. e sem hann hefði stundað starf sitt eða störf eingöngu á yfirráðasvæði hlutaðeigandi aðildarríkis.“;

- 6) eftirfarandi greinar bætist við í II. bálki:

„14. gr. e

Sérreglur er gilda um einstaklinga sem eru tryggðir í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og starfa á sama tíma sem launþegar og/eða sjálfstætt í öðru eða öðrum aðildarríkjum

Einstaklingur, sem er ráðinn sem opinber starfsmaður eða einstaklingur sem nýtur sömu réttinda og er tryggður í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn í einu aðildarríki samtímis því að hann starfar sem launþegi og/eða sjálfstætt á yfirráðasvæði annars eða annarra aðildarríkja, skal heyra undir löggjöf þess aðildarríkis þar sem hann er tryggður í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn.

14. gr. f

Sérreglur er gilda um opinbera starfsmenn sem starfa á sama tíma sem launþegar í fleiri en einu aðildarríki og eru tryggðir í sérstöku bótakerfi í einu þessara ríkja

Einstaklingur, sem starfar sem opinber starfsmaður eða einstaklingur sem nýtur sömu réttinda í tveimur aðildarríkjum eða fleirum og er tryggður í að minnsta kosti einu þessara aðildarríkja í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, skal heyra undir löggjöf hvers þessara aðildarríkja.“;

- 7) eftirfarandi þáttur bætist við í 2. kafla III. bóls:

„5. þáttur

Einstaklingar sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

43. gr. a

1. Ákvæði 37. gr., 38. gr. (1. mgr.), 39. gr. og 2., 3. og 4. þáttar gilda á hliðstæðan hátt um einstaklinga sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn.

2. Þegar löggjöf aðildarríkis setur hins vegar það skilyrði fyrir því að öðlast, missa, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn að öllum tryggingatímabilum sé lokið samkvæmt einu eða fleirum sérstökum bótakerfum fyrir opinbera starfsmenn í aðildarríkinu, eða þau talin jafngilda slíkum tímabilum, skal einungis taka til greina þau tímabil sem unnt er að viðurkenna samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis.

Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem eru sett fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til lokinna tímabila, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru veittar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á.

3. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli síðustu launagreiðslu eða launagreiðslna á viðmiðunartímabili skal þar til bær stofnun taka til greina við útreikninginn einungis þær launagreiðslur, endurmetnar með tilhlýðilegum hætti, sem tekið var við á því tímabili eða tímabilum þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrði undir þá löggjöf.“;

- 8) 3. kafla III. bóls er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 44. gr.:

„3. Þessi kafli gildir hvorki um hækkánir á lífeyri né viðbótargreiðslur á lífeyri barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, sem eru greiddar samkvæmt ákvæðum 8. kafla, nema kveðið sé á um annað í 79. gr. a.“;

b) eftirfarandi grein bætist við:

„51. gr. a

Einstaklingar sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

1. Ákvæði 44. gr., 45. gr. (1., 5. og 6. mgr.) og 46. til 51. gr. gilda á hliðstæðan hátt um einstaklinga sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn.

2. Þegar löggjöf aðildarríkis setur hins vegar það skilyrði fyrir því að öðlast, missa, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn að öllum tryggingatímabilum sé lokið samkvæmt einu eða fleirum sérstöku bótakerfum fyrir opinbera starfsmenn í aðildarríkinu, eða þau talin jafngilda slíkum tímabilum, skal einungis taka til greina þau tímabil sem unnt er að viðurkenna samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis.

Fullnægi hlutaðeigandi einstaklingur ekki þeim skilyrðum sem eru sett fyrir greiðslu þessara bóta, þó að tillit sé tekið til lokinna tímabila, skulu þessi tímabil talin með þegar bætur eru veittar samkvæmt almenna kerfinu eða að öðrum kosti samkvæmt því kerfi sem gildir um verka- og skrifstofufólk, eftir því sem við á.

3. Ef gert er ráð fyrir því í löggjöf aðildarríkis að bætur séu reiknaðar á grundvelli síðustu launagreiðslu eða launagreiðslna á viðmiðunartímabili skal þar til bær stofnun taka til greina við útreikninginn einungis þær launagreiðslur, endurmetnar með tilhlýðilegum hætti, sem tekið var við á því tímabili eða tímabilum þegar hlutaðeigandi einstaklingur heyrði undir þá löggjöf.“;

9) eftirfarandi þáttur bætist við í 6. kafla III. bólsks:

„4. þáttur

Einstaklingar sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

71. gr. a

1. Ákvæði 1. og 2. þáttar gilda á hliðstæðan hátt um einstaklinga sem heyra undir sérstakt atvinnuleysistryggingakerfi fyrir opinbera starfsmenn.

2. Ákvæði 3. þáttar gilda ekki um einstaklinga sem heyra undir sérstakt atvinnuleysistryggingakerfi fyrir opinbera starfsmenn. Atvinnulaus einstaklingur, sem heyrir undir sérstakt atvinnuleysistryggingakerfi fyrir opinbera starfsmenn og er atvinnulaus með öllu eða að hluta til og búsettur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en lögbærs ríkis á meðan hann var síðast í starfi, skal fá bætur í samræmi við ákvæði löggjafar lögbæra ríkisins eins og hann væri búsettur á yfirráðasvæði þess ríkis; þar til bær stofnun skal greiða bæturnar á eigin kostnað.“;

10) eftirfarandi grein bætist við:

„79. gr. a

Ákvæði um bætur fyrir börn sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra og eiga rétt á bótum samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

1. Þrátt fyrir ákvæði 78. gr. skal lífeyrir barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn reiknaður í samræmi við ákvæði 3. kafla.

2. Ef tryggingatímabilum, starfstímabilum launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða búsetutímabilum er lokið samkvæmt almennu kerfi í því tilviki sem kveðið er á um í 1. mgr. skal greiða bætur samkvæmt almenna kerfinu í samræmi við ákvæði 8. kafla. Taka skal til greina, þar sem við á, tryggingatímabil eða starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings, sem er lokið í samræmi við löggjöf um sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, eða tímabil sem eru talin jafngilda þeim tímabilum samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis til að öðlast, viðhalda eða endurheimta rétt til bóta í samræmi við löggjöf almenna kerfisins.“;

11) eftirfarandi grein bætist við:

„95. gr. c

Bráðabirgðaákvæði vegna beitingar reglugerðar (EB) nr. 1606/98

1. Þessi reglugerð veitir engan rétt samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/98 (*) vegna tímabila fyrir 25. október 1998.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta í samræmi við ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1606/98 skal taka tillit til allra tryggingatímabila og, eftir því sem við á, starfstímabila, launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga, eða búsetutímabila sem er lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 25. október 1998.

3. Með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. veitir reglugerð (EB) nr. 1606/98 jafnvel rétt til bóta vegna tilviks sem kom fram fyrir 25. október 1998.

4. Allar bætur, sem hafa ekki verið veittar eða sem hafa verið felldar niður um tíma vegna þjóðernis eða búsetustaðar hlutaðeigandi einstaklings, skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju frá 25. október 1998, leggi hann fram beiðni um það, að því tilskildu að réttur sem hefur verið viðurkenndur áður hafi ekki þegar verið bættur með eingreiðslu.

5. Heimilt er að endurskoða rétt einstaklinga til lífeyris, sem veittur hefur verið fyrir 25. október 1998, með tilliti til ákvæða reglugerðar (EB) nr. 1606/98, leggi þeir fram beiðni um það. Þetta ákvæði gildir einnig um aðrar bætur sem um getur í 78. og 79. gr. að svo miklu leyti sem það á við um 78. gr. og 79. gr. a.

6. Ef beiðnin, sem um getur í 4. eða 5. mgr., er lögð fram innan tveggja ára frá 25. október 1998 skulu áunnin réttindi samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1606/98 gilda frá þeim degi og skal óheimilt að beita lagaákvæðum aðildarríkis er varða missi eða fyrningu réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

7. Ef beiðnin, sem um getur í 4. eða 5. mgr., er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 25. október 1998 er liðinn gilda þau réttindi, sem hafa ekki þegar tapast eða fyrnst, frá þeim degi sem beiðnin er lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði annars aðildarríkis eru hagstæðari.

(*) Stjtið. EB L 209, 25. 7. 1998, bls. 1.“;

12) eftirfarandi komi í stað D-liðar í A-hluta IV. viðauka:

„D. SPÁNN

Löggjöf um örorkutryggingar samkvæmt almenna kerfinu og sérstöku bótakerfunum öðrum en sérstökum bótakerfum fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla.“;

13) VI. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum A. BELGÍA:

„12. Lífeyrisatburðurinn, sem um getur í 1. gr. laga frá 9. mars 1953 þar sem tiltekna breytingar eru gerðar á lífeyri til hermanna og kveðið á um ókeypis læknishjálpi og lyf fyrir hermenn sem hljóta örkuml á friðartímum, telst vera vinnuslys eða atvinnusjúkdómur í skilningi 4. kafla III. bálks reglugerðarinnar.“;

b) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum B. DANMÖRK:

„10. Lögbær yfirvöld geta krafist einstakling sem heyrir undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, er búsettur í Danmörku og

a) ákvæði 2.–7. þáttar í 1. kafla III. bálks eiga ekki við um, og

b) á ekki rétt á dönskum lífeyri,

um greiðslu vegna kostnaðar við aðstoð í Danmörku að svo miklu leyti sem aðstoðin fellur undir viðkomandi sérstakt bótakerfi og/eða eigið viðbótarlífeyriskerfi. Þetta á einnig við um maka þessa einstaklings og börn hans undir 18 ára aldri.“;

c) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum C. ÞÝSKALAND:

„21. a) Ákvæði 2.–7. þáttar í 1. kafla III. bálks taka ekki, að því er aðstoð varðar, til einstaklinga, sem eiga rétt á aðstoð samkvæmt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda, og eru ekki tryggðir samkvæmt lögboðnu sjúkratryggingakerfi.

b) Ef einstaklingur fellur hins vegar undir bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og er búsettur í aðildarríki þar sem kveðið er á um í löggjöf að:

— réttur til aðstoðar sé ekki háð skilyrðum um tryggingu eða starf, og

— engar lífeyrisgreiðslur skuli inntar af hendi,

skal sjúkrastofnun hans hvetja hann til að tilkynna réttum yfirvöldum í búseturíkinu að hann óski ekki eftir að njóta aðstoðar samkvæmt innlendra löggjöf í búseturíkinu. Vísa má til 17. gr. a í reglugerðinni, ef við á.

22. Þrátt fyrir ákvæði 21. liðar skulu ákvæði 27. gr. reglugerðarinnar taka, að því er aðstoð varðar, til þeirra sem eiga bæði rétt á lífeyri samkvæmt Beamtenversorgungsrecht og lífeyri samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.
23. Ákvæði 4. kafla taka ekki til þeirra sem eiga rétt á aðstoð frá slysatryggingum fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda.“;

d) í hlutanum D. SPÁNN,

i) komi eftirfarandi í stað 3. liðar:

„3. a) Í öllum spænskum almannatryggingakerfum, nema í bótakerfum fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla, telst launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem er ekki lengur tryggður samkvæmt spænski löggjöf, vera tryggður þegar áhættan kemur fram, að því er varðar framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar, enda sé hann tryggður samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis þegar áhættan kemur fram eða, ef svo er ekki, á rétt á bótum vegna sömu áhættu samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis. Síðara skilyrðinu telst þó fullnægt í því tilviki sem um getur í 1. mgr. 48. gr.

b) Að því er framkvæmd ákvæða 3. kafla III. bóls reglugerðarinnar varðar er tekið tillit til þeirra ára sem starfandi manni vantar upp á til að ná lífeyrisaldri eða lögboðnum eftirlaunaaldri, sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 31. gr. í samsteyptum texta laga um þá sem fá lífeyri frá hinu opinbera, sem hluta af þjónustutíma því aðeins að bótaþeginn hafi heyrt undir spænskt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn eða gegni starfi sem veitir sama rétt samkvæmt því bótakerfi, þegar áhættan, sem veitir rétt til lífeyris vegna örorku eða andláts, kemur fram.“;

ii) bætist eftirfarandi liður við:

„5. Reikna verður tímabil sem er lokið í öðrum aðildarríkjum í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla á sama hátt, að því er varðar 47. gr. reglugerðarinnar, og síðastliðin tímabil opinbers starfsmanns á Spáni.

6. Hugtakið „acto de servicio“ (við störf) vísar í sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla til vinnuslysa og atvinnusjúkdóma í skilningi og að því er varðar framkvæmd ákvæða 4. kafla III. bóls reglugerðarinnar.

7. a) Ákvæði 2.–7. þáttar í 1. kafla III. bóls taka ekki, að því er aðstoð varðar, til bótaþega sérstaks bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla sem heyra undir spænska kerfið „Mutualismo administrativo“.

b) Ef einstaklingur fellur hins vegar undir þessi bótakerfi og er búsettur í aðildarríki þar sem kveðið er á um í löggjöf að:

— réttur til aðstoðar sé ekki háð skilyrðum um tryggingu eða starf, og

— engar lífeyrisgreiðslur skuli inntar af hendi,

skal sjúkrastofnun hans hvetja hann til að tilkynna réttum yfirvöldum í búseturíkinu að hann óski ekki eftir að njóta aðstoðar samkvæmt innlendra löggjöf í búseturíkinu. Vísa má til 17. gr. a í reglugerðinni, ef við á.

8. Þrátt fyrir ákvæði 7. liðar skulu ákvæði 27. gr. reglugerðarinnar taka, að því er aðstoð varðar, til þeirra sem eiga bæði rétt á lífeyri samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, herinn og starfsmenn dómsstóla og lífeyri samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis.“;

e) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum F. GRIKKLAND:

„7. Ákvæði 2. og 3. kafla í III. bóls reglugerðarinnar skulu gilda á hliðstæðan hátt, að því er varðar opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda er hófu störf eigi síðar en 31. desember 1982, ef hlutaðeigandi einstaklingar hafa lokið tryggingatímabilum í öðru aðildarríki innan ramma annaðhvort sérstaks lífeyriskerfis fyrir opinbera starfsmenn eða einstaklinga sem njóta sömu réttinda eða almenns kerfis, að því tilskildu að þeir hafi starfað sem opinberir starfsmenn eða einstaklingar sem njóta sömu réttinda í samræmi við ákvæði grískrar löggjafar.

8. Ef opinberir starfsmenn eða einstaklingar sem njóta sömu réttinda hafa ekki öðlast rétt til lífeyris samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir þá skal beiting ákvæða 2. mgr. 43. gr. a og 2. mgr. 51. gr. a ekki koma í veg fyrir beitingu grískrar löggjafar (lög um lífeyri fyrir almenna borgara og herinn) að því er varðar flutning tryggingatímabíla úr sérstöku kerfi fyrir opinbera starfsmenn í almenna tryggingakerfið fyrir launþega gegn greiðslu viðeigandi iðgjalda.“;

f) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum I. LÚXEMBORG:

- „5. Grundvöllur útreiknings á lífeyri fyrir opinberan starfsmann, sem heyrir ekki undir löggjöf í Lúxemborg við starfslok, skal vera síðasta launagreiðsla til hans sem opinbers starfsmanns í Lúxemborg og skal hún vera í samræmi við þá löggjöf sem gildir þegar að greiðslu lífeyris kemur.
6. Ef flutningur frá lögboðnu bótakerfi í Lúxemborg til sérstaks bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn eða einstaklinga sem njóta sömu réttinda í öðru aðildarríki á sér stað skulu ákvæði löggjafar í Lúxemborg um afturvirkar tryggingar falla niður.
7. Einungis tímabil sem er lokið í Lúxemborg eru viðurkennd samkvæmt lögboðnu bótakerfi í Lúxemborg.“;

g) í hlutanum K. AUSTURRÍKI:

i) komi eftirfarandi í stað 1. liðar:

„1. Að því er beitingu þessarar reglugerðar varðar skal austurrísk löggjöf um flutning tryggingatímabíla gegn greiðslu flutningsgjalds gilda áfram þegar breytt er úr almennu kerfi í sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn.“;

ii) bætist eftirfarandi liður við:

„6. Að því er beitingu þessarar reglugerðar varðar skal farið með bætur samkvæmt lögum um vernd hersins (Heeresversorgungsgesetz - HVG) eins og bætur vegna vinnuslyss og atvinnusjúkdóms.“;

h) eftirfarandi komi í stað textans í hlutanum L. PORTÚGAL:

„L. PORTÚGAL

Taka skal tillit til síðustu launagreiðslu frá portúgölskum yfirvöldum við útreikning lífeyris fyrir þá sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og einstaklinga sem njóta sömu réttinda en starfa ekki lengur fyrir þau yfirvöld þegar þeir hætta störfum eða réttur þeirra til lífeyris er ákveðinn.“;

i) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum M. FINNLAND:

„5. Hægt er að krefja einstakling sem fellur undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, er búsettur í Finnlandi og:

a) ákvæði 2.–7. þáttar í 1. kafla III. bóls eiga ekki við um, og

b) á ekki rétt á finnskum lífeyri,

um greiðslu kostnaðar við aðstoð fyrir hann eða aðstandendur hans í Finnlandi ef þau heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn og eigið fyrirkomulag varðandi viðbótarlífeyri.“;

j) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum N. SVÍÐJÓÐ:

„5. Hægt er að krefja einstakling sem fellur undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn, er búsettur í Svíþjóð og:

a) ákvæði 2.–7. þáttar í 1. kafla III. bóls eiga ekki við um, og

b) á ekki rétt á sænskum lífeyri,

um greiðslu kostnaðar við læknishjálp í Svíþjóð á þeim kjörum sem útlendingar greiða í samræmi við sænska löggjöf ef læknishjálpin heyrir undir viðkomandi sérstakt bótakerfi og/eða eigið viðbótarlífeyriskerfi. Þetta á einnig við um maka þess einstaklings og börn hans undir 18 ára aldri.“;

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt sem hér segir:

- 1) eftirfarandi komi í stað inngangsins í 3. mgr. 8. gr.:

„3. Í þeim tilvikum sem um getur í b-lið 14. gr. c og 14. gr. f í reglugerðinni, þar sem hlutaðeigandi eða aðstandandi hans á rétt á bótum vegna veikinda eða vegna meðgöngu og fæðingar samkvæmt hvorri tveggja löggjöfinni er um ræðir, skulu eftirfarandi reglur gilda.“;

- 2) eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 9. gr.:

„3. Þrátt fyrir það sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr. um þau tilvik, sem um getur í b-lið 14. gr. c eða 14. gr. f í reglugerðinni, skal réttur til bóta vegna andláts sem áunnist hefur samkvæmt löggjöf viðkomandi aðildarríkja haldast.“;

- 3) eftirfarandi grein bætist við:

„12. gr. b

Reglur sem gilda um einstaklinga sem um getur í 14. gr. e eða 14. gr. f í reglugerðinni

Ákvæði 1., 2., 3. og 4. mgr. 12. gr. a gilda á hliðstæðan hátt um þá sem heyra undir 14. gr. e eða 14. gr. f í reglugerðinni. Í tilvikum sem falla undir 14. gr. f í reglugerðinni skulu stofnanir, sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum tilnefna og hverra löggjöf á við, senda hver annarri tilkynningar um það.“;

- 4) eftirfarandi komi í stað síðasta málslíðar í a-lið 1. mgr. í 15. gr.:

„Við úthlutun bóta ber framangreindum stofnunum engu að síður, í þeim tilvikum sem um getur í b-lið í 14. gr. c eða 14. gr. f í reglugerðinni, að taka tillit til trygginga- eða búsetutímabíla sem skarast og er lokið samkvæmt skyldutryggingakerfi samkvæmt löggjöf viðkomandi aðildarríkja.“;

- 5) 1. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) eftirfarandi bætist við í hlutanum A. BELGÍA:

„3. Ministre des Pensions — Minister van Pensioenen (ráðherra lífeyrismála), Bruxelles.

4. Ministre de la Fonction publique — Minister van Ambtenarenzaken (ráðherra opinberrar þjónustu), Bruxelles.“;

- b) eftirfarandi bætist við í hlutanum B. DANMÖRK:

„4. Finansministeren (fjármálaráðherra), København “;

- c) eftirfarandi bætist við í hlutanum F. GRIKKLAND:

„6. Υπουργός Οικονομικών, Αθήνα (ráðherra efnahagsmála, Aþenu)“;

- d) eftirfarandi bætist við í hlutanum H. ÍTALÍA:

„5. Ministero del tesoro, del bilancio e della programmazione economica (ráðuneyti ríkissjóðs, fjárlaga og fjárhagsáætlana), Roma“;

- e) eftirfarandi bætist við í hlutanum I. LÚXEMBORG:

„3. Ministère de la Fonction publique et de la réforme administrative (ráðuneyti opinberrar þjónustu og stjórnsýslulegra umbóta), Luxembourg“;

- f) eftirfarandi bætist við í hlutanum K. AUSTURRÍKI:

„3. Ad því er varðar sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn: Bundesminister für Finanzen (fjármálaráðherrann), Wien, eða viðkomandi héraðsstjórn (Landesregierung)“;

- g) eftirfarandi bætist við í hlutanum L. PORTÚGAL:

„5. Ministro das Finanças (fjármálaráðherrann), Lisboa

6. Ministro Adjunto e da Administração Interna (ráðherra innanlandsmálefna), Lisboa“;

6) 2. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í hlutanum A. BELGÍA:

i) bætist eftirfarandi við 2. lið:

„f) örorka einstaklinga sem falla undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances ou le service qui gère le régime spécial de pension — Administratie van pensioenen van het Ministerie van Financiën of de dienst die het bijzonder stelsel beheert (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu eða þjónusta sem annast sérstakt lífeyriskerfi)“;

ii) bætist eftirfarandi við 3. lið:

„e) sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances ou le service qui gère le régime spécial de pension — Administratie van pensioenen van het Ministerie van Financiën of de dienst die het bijzonder stelsel beheert (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu eða þjónusta sem annast sérstakt lífeyriskerfi)“;

iii) bætist eftirfarandi við 4. lið:

„f) fyrir allan opinbera geirann í Belgíu:

Starfsmannadeild stjórnarinnar sem ræður opinbera starfsmenn

g) fyrir herinn og herþjálfaða lögreglumenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances — Administratie van Pensioenen van het Ministerie van Financiën (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu)“;

iv) bætist eftirfarandi við 5. lið:

„c) fyrir allan opinbera geirann í Belgíu:

Starfsmannadeild stjórnarinnar sem ræður opinbera starfsmenn

d) bótakerfi fyrir herinn og herþjálfaða lögreglumenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances — Administratie van Pensioenen van het Ministerie van Financiën (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu)“;

v) bætist eftirfarandi við b-lið 6. liðar:

„iv) fyrir allan opinbera geirann í Belgíu:

Starfsmannadeild stjórnarinnar sem ræður opinbera starfsmenn

v) fyrir herinn og herþjálfaða lögreglumenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances — Administratie van Pensioenen van het Ministerie van Financiën (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu)“;

vi) bætist eftirfarandi við c-lið 6. liðar:

„iii) fyrir allan opinbera geirann í Belgíu:

Starfsmannadeild stjórnarinnar sem ræður opinbera starfsmenn

iv) fyrir herinn og herþjálfaða lögreglumenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances — Administratie van Pensioenen van het Ministerie van Financiën (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu)“;

vii) bætist eftirfarandi við 6. lið:

„d) til þeirra sem eiga rétt á lífeyri samkvæmt sérstöku bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances ou le service qui gère le régime spécial de pension — Administratie van Pensioenen van het Ministerie van Financiën of de dienst die het bijzonder stelsel beheert (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu eða þjónusta sem annast sérstakt lífeyriskerfi)“;

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum B. DANMÖRK:

i) eftirfarandi bætist við 2. lið **Örorkubætur**:

„c) Lífeyrir sem er veittur samkvæmt löggjöf um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn

Finansministeriet, Økonomistyrelsen (fjármálaráðuneytið, fjármála- og stjórnsýsluskrifstofan), København“;

ii) eftirfarandi bætist við 3. lið **Lífeyrir vegna elli og andláts**:

„c) Lífeyrir sem er veittur samkvæmt löggjöf um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn

Finansministeriet, Økonomistyrelsen (fjármálaráðuneytið, fjármála- og stjórnsýsluskrifstofan), København“;

c) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum D. SPÁNN:

i) eftirfarandi komi í stað fyrstu línu í 1. lið:

„1. Öll kerfi, önnur en kerfi fyrir sjómenn og kerfi fyrir opinbera starfsmenn, hermenn og starfsmenn dómstóla“

ii) eftirfarandi liðir bætist við:

„4. Sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

a) Vegna elli, andláts (einnig lífeyris barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra) og örorkulífeyris:

Dirección General de Costes de Personal y Pensiones Públicas – Ministerio de Economía y Hacienda (stjórnardeild vegna starfsmannaútgjalda og lífeyris frá hinu opinbera — efnahags- og fjármálaráðuneytið)

b) Vegna veitingar viðbótarfjárhæða vegna mikillar örorku og fatlaðs barns á framfæri:

Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado (gagnkvæmur bótatryggingasjóður opinberra starfsmanna), Madrid

5. Sérstakt bótakerfi fyrir hermenn

a) Vegna elli, andláts (einnig lífeyris barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra) og örorkulífeyris:

Dirección General de Personal, Ministerio de Defensa (stjórnardeild vegna starfsmannamála, varnarmálaráðuneytið), Madrid

b) Vegna viðurkenningar lífeyris til hermanna, sem eru ófærir um að gegna herþjónustu, bóta vegna mikillar örorku og fjölskyldubóta vegna fatlaðs barns á framfæri:

Instituto Social de las Fuerzas Armadas (félagsmálastofnun hersins), Madrid

c) Vegna fjölskyldubóta:

Las Delegaciones Provinciales del Ministerio de Defensa (héraðsnefndir varnarmálaráðuneytisins)

6. Sérstakt bótakerfi fyrir starfsmenn dómstóla

Vegna viðurkenningar bóta vegna mikillar örorku og bóta vegna fatlaðs barns á framfæri:

La Mutualidad General Judicial (gagnkvæmur bótatryggingasjóður á vegum dómstólanna), Madrid“;

d) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum E. FRAKKLAND:

i) eftirfarandi bætist við í lið 3.I.A:

„e) sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn (örorka, elli, vinnuslys og atvinnusjúkdómar)

i) opinberir starfsmenn innan stjórnsýslunnar

Service des pensions du ministère chargé du budget (lífeyrisdeild, ráðuneyti fjárlaga)

ii) opinberir starfsmenn héraðs- og staðaryfirvalda eða sjúkrahúsanna

Caisse de dépôts et consignations (opinberi söfnunarsjóðurinn), Bordeaux centre“;

ii) eftirfarandi bætist við í lið 3.II.A:

„iii) sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

(örorka, elli, vinnuslys og atvinnusjúkdómar)

aa) opinberir starfsmenn innan stjórnsýslunnar

Service des pensions du ministère chargé du budget (lífeyrisdeild, ráðuneyti fjárlaga)

bb) opinberir starfsmenn héraðs- og staðaryfirvalda eða sjúkrahúsanna

Caisse de dépôts et consignations (opinberi söfnunarsjóðurinn), Bordeaux centre“;

e) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum F. GRIKKLAND:

i) eftirfarandi bætist við í 2. lið:

„iv) Lífeyrisþegar hjá hinu opinbera

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (aðalendurskoðunarskrifstofan, Aþenu)“;

ii) eftirfarandi bætist við í 3 lið:

„iv) Lífeyrisþegar hjá hinu opinbera

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (aðalendurskoðunarskrifstofan, Aþenu)“;

iii) eftirfarandi bætist við í 5. lið:

„iv) Til opinberra starfsmanna og einstaklinga sem njóta sömu réttinda

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (aðalendurskoðunarskrifstofan, Aþenu), eða tryggingastofnun sem hlutaðeigandi einstaklingur er eða var tryggður hjá“;

f) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum H. ÍTALÍA:

„7. Lífeyrir til opinberra starfsmanna

INPDAP (Istituto nazionale di previdenza per i dipendenti delle amministrazioni pubbliche) (félagsmálaskrifstofa fyrir starfsmenn í opinberri stjórnsýslu), Roma“;

g) eftirfarandi skal bætt við í 2. lið í hlutanum I. Lúxemborg:

„e) Til sérstakra bótakerfa í opinbera geiranum:

þar til bært yfirvald lífeyrismála“;

h) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum L. PORTÚGAL:

i) eftirfarandi undirtitill bætist við á undan orðunum „I. Í landinu sjálfu“:

„A. ALMENNT:“

ii) eftirfarandi texti bætist við:

„B. MEÐ HLIÐSJÓN AF SÉRSTÖKUM BÓTAKERFUM FYRIR OPINBERA STARFSMENN:

1. Veikindi og meðganga og fæðing:

— bætur í peningum

Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que, em cada organismo, exerça as funções de gestão e administração dos recursos humanos (aðalskrifstofan eða samsvarandi eða deild innan hversrar stofnunar sem hefur umsjón með mannafla)

— aðstoð

Direcção-Geral de Protecção Social dos Funcionários e Agentes da Administração Pública (ADSE) (stjórnardeild vegna félagslegrar verndar opinberra starfsmanna og annars starfsfólks í opinberri þjónustu), Lisboa

2. Fjölskyldubætur:
- Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que, em cada organismo, exerça as funções de gestão e administração dos recursos humanos (aðalskrifstofan eða samsvarandi eða deild innan hversrar stofnunar sem hefur umsjón með mannafla) eða
- Caixa Geral de Aposentações (para titulares de pensão), (almenni lífeyrissjóðurinn) (fyrir lífeyrisþega), Lisboa
3. Örorka og elli:
- Caixa Geral de Aposentações (almenni lífeyrissjóðurinn), Lisboa
4. Andlát:
- eftirlífendalífeyrir
- Caixa Geral de Aposentações (almenni lífeyrissjóðurinn), Lisboa
- styrkur vegna andláts
- Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que, em cada organismo, exerça as funções de gestão e administração dos recursos humanos (aðalskrifstofan eða samsvarandi eða deild innan hversrar stofnunar sem hefur umsjón með mannafla) eða
- Caixa Geral de Aposentações (em caso de falecimento de titulares de pensão), (almenni lífeyrissjóðurinn), (við andlát lífeyrisþega), Lisboa
5. Vinnuslys og atvinnusjúkdómar:
- Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que, em cada organismo, exerça as funções de gestão e administração dos recursos humanos (aðalskrifstofan eða samsvarandi eða deild innan hversrar stofnunar sem hefur umsjón með mannafla) eða
- Caixa Geral de Aposentações (almenni lífeyrissjóðurinn), Lisboa“;

7) 3. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum A. BELGÍA:

i) eftirfarandi bætist við í lið I.2:

„f) örorka einstaklinga sem falla undir sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances ou le service qui gère le régime spécial de pension — Administratie van pensioenen van het Ministerie van Financiën of de dienst die het bijzonder stelsel beheert (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu eða þjónusta sem annast sérstakt lífeyriskerfi)“;

ii) eftirfarandi bætist við í lið I.3:

„e) sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn:

Administration des pensions du Ministère des Finances ou le service qui gère le régime spécial de pension — Administratie van pensioenen van het Ministerie van Financiën of de dienst die het bijzonder stelsel beheert (stjórn lífeyrismála í fjármálaráðuneytinu eða þjónusta sem annast sérstakt lífeyriskerfi)“;

b) eftirfarandi bætist við 2. lið í hlutanum I. LÚXEMBURG:

„e) Til sérstakra bótakerfa í opinbera geiranum:

þar til bært yfirvald lífeyrismála“;

8) 4. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum B. DANMÖRK:

„2a. Lífeyrir sem er veittur samkvæmt löggið um lífeyri fyrir opinbera starfsmenn

Finansministeriet, Økonomistyrelsen (fjármálaráðuneytið, fjármála- og stjórnsýsluskrifstofan), København“;

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum D. SPÁNN:

i) eftirfarandi komi í stað texta í vinstri dálki 1. liðar:

„1. Vegna allra bótakerfa sem tilheyra almannatryggingakerfinu, að bótakerfi sjómanna og bótakerfi opinberra starfsmanna, hersins og starfsmanna dómstóla undanskildum, og vegna allra tilvika að atvinnuleysi undanskildu:“;

ii) eftirfarandi liður bætist við:

„5. **Sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn**

a) Vegna elli, andláts (einnig lífeyris barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra) og örorkulífeyris:

Dirección General de Costes de Personal y Pensiones Públicas – Ministerio de Economía y Hacienda (stjórnardeild vegna starfsmannaútgjalda og lífeyris frá hinu opinbera)

b) Vegna viðurkenningar viðbótarfjárhæða vegna mikillar örorku og fatlaðs barns á framfæri:

Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado (gagnkvæmur bótatryggingasjóður opinberra starfsmanna), Madrid

6. **Sérstakt bótakerfi fyrir hermenn**

a) Vegna elli, andláts (einnig lífeyris barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra) og örorkulífeyris:

Dirección General de Personal, Ministerio de Defensa (almenn starfsmannaskrifstofa, varnarmálaráðuneytið), Madrid

b) Vegna viðurkenningar lífeyris til hermanna, sem eru ófærir um að gegna herþjónustu, bóta vegna mikillar örorku og fjölskyldubóta vegna fatlaðs barns á framfæri:

Instituto Social de las Fuerzas Armadas (félagsmálastofnun hersins), Madrid

c) Vegna fjölskyldubóta:

Dirección General de Personal, Ministerio de Defensa (almenn starfsmannaskrifstofa, varnarmálaráðuneytið), Madrid

7. **Sérstakt bótakerfi fyrir starfsmenn dómstóla**

Vegna viðurkenningar bóta vegna mikillar örorku og bóta vegna fatlaðs barns á framfæri:

La Mutualidad General Judicial (gagnkvæmur bótatryggingasjóður á vegum dómstólanna), Madrid“;

c) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum F. GRIKKLAND:

„4. Lífeyrisþegar hjá hinu opinbera

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Αθήνα (aðalendurskoðunarskrifstofan, Aþenu)“;

d) eftirfarandi liður bætist við í 2. lið I. þáttar í hlutanum I. LÚXEMBORG

„e) Til sérstakra bótakerfa í opinbera geiranum:

þar til bært yfirvald lífeyrismála“;

9) 10. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liður bætist við í hlutanum A. BELGÍA:

„3.b. Við beitingu 14. gr. e og 14. gr. f í reglugerðinni og 12. gr. b í framkvæmdareglugerðinni

Ministère des Affaires Sociales — Ministerie van Sociale Zaken (félagsmálaráðuneytið)

4.a. Við beitingu 17. gr. reglugerðinnar ef um er að ræða sérstakt bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn

Ministère des Affaires Sociales — Ministerie van Sociale Zaken (félagsmálaráðuneytið) og þar til bær stofnun með tilliti til sérstaks bótakerfis fyrir opinbera starfsmenn“;

b) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum D. SPÁNN:

i) eftirfarandi komi í stað texta í vinstri dálki 3. liðar:

„3. Við beitingu 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.), 85. gr. (2. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðarinnar, nema vegna sjómanna og að því er varðar síðustu tvær greinarnar sem getið er, nema að því er varðar einstaklinga sem heyra undir sérstakt bótakerfi fyrir herinn:“;

ii) eftirfarandi liður bætist við:

„7. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. og 2. mgr. 86. gr. framkvæmdareglugerðarinnar að því er varðar fjölskyldubætur til einstaklinga í sérstöku bótakerfi fyrir herinn:

La Dirección General de Personal del Ministerio de Defensa (almenn starfsmannaskrifstofa, varnarmálaráðuneytið), Madrid“;

c) eftirfarandi bætist við 7. lið a í hlutanum I. LÚXEMBORG:

„v) til sérstakra bótakerfa í opinbera geiranum:

þar til bært yfirvald lífeyrismála“;

d) eftirfarandi komi í stað 1. liðar í hlutanum K. AUSTURRÍKI:

„1. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 17. gr. reglugerðarinnar:

Bundesminister für Arbeit, Gesundheit und Soziales (sambandsráðherra atvinnu-, heilbrigðis- og félagsmála), Wien, með samkomulagi við Bundesminister für Umwelt, Jugend und Familie (ráðuneyti umhverfis-, æskulýðs- og fjölskyldumála); einnig verður að vera samkomulag við viðkomandi opinberan vinnuveitanda að því er varðar sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn.“;

e) eftirfarandi breytingar eru gerðar á hlutanum L. PORTÚGAL:

i) eftirfarandi undirtitill bætist við á undan orðunum „I. Í landinu sjálfu“:

„A. ALMENNT:“

ii) eftirfarandi texti bætist við:

„B. MEÐ HLIÐSJÓN AF SÉRSTÖKUM BÓTAKERFUM FYRIR OPINBERA STARFSMENN:

1. Við beitingu 17. gr. reglugerðarinnar:

Departamento de Relações Internacionais de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla vegna félagslegs öryggis), Lisboa

2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdareglugerðinni:

Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que exerça as funções de gestão dos recursos humanos no organismo a que está vinculado o funcionário destacado (aðalskrifstofa eða samsvarandi eða deild innan stofnunar, sem útsendur opinber starfsmaður tengist, er hefur umsjón með mannafla)

3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdareglugerðinni:

Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que exerça as funções de gestão dos recursos humanos no organismo a que o funcionário está vinculado (aðalskrifstofa eða samsvarandi eða deild innan stofnunar, sem útsendur opinber starfsmaður tengist, er hefur umsjón með mannafla)

4. Við beitingu 2. og 3. mgr. 13. gr. framkvæmdareglugerðinnar: Departamento de Relações Internacionais de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla vegna félagslegs öryggis), Lisboa
5. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. framkvæmdareglugerðinnar: Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento que exerça as funções de gestão dos recursos humanos no organismo a que o funcionário está vinculado (aðalskrifstofa eða samsvarandi eða deild innan stofnunar, sem útsendur opinber starfsmaður tengist, er hefur umsjón með mannafla)
6. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málslíður 1. mgr.) framkvæmdareglugerðinnar (að því er varðar afhendingu vottorða): Direcção-Geral de Protecção social dos Funcionários e Agentes da Administração Pública (ADSE) (stjórnardeild vegna félagslegrar verndar opinberra starfsmanna og annars starfsfólks í opinberri þjónustu), Lisboa
7. Við beitingu 25. gr. (2. mgr.), 38. gr. (1. mgr.), 70. gr. (1. mgr.) og 86. gr. (2. mgr.) framkvæmdareglugerðarinnar: Autoridade administrativa do lugar de residência dos familiares (stjórnvald á búsetustað aðstandenda)
8. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsti málslíður 1. mgr.) og 34. gr. (1. og fyrsta undirgrein 2. mgr.) framkvæmdareglugerðarinnar (að því er varðar stofnun á búsetustað eða stofnun á dvalarstað, eftir því sem við á): Administração Regional de Saúde do lugar de residência ou de estada do interessado (heilbrigðisfyrirvald héraðsins á búsetu- eða dvalarstað hlutaðeigandi einstaklings)
9. Við beitingu 2. mgr. 85. gr. framkvæmdareglugerðarinnar: Secretaria-Geral ou equivalente ou o departamento do último organismo a que o interessado esteve vinculado, que exerça as funções de gestão e administração dos recursos humanos (aðalskrifstofan eða samsvarandi eða deild innan síðustu stofnunar sem hlutaðeigandi einstaklingur tengist, sem hefur umsjón með mannafla)
10. Við beitingu 2. mgr. 102. gr. framkvæmdareglugerðarinnar: Departamento de Relações Internacionais de Segurança Social (ráðuneyti alþjóðatengsla vegna félagslegs öryggis), Lisboa“

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 25. október 1998.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 29. júní 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

R. COOK

forseti.

2001/EES/20/08

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 8/2000****frá 4. febrúar 2000****um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 307/1999 frá 8. febrúar 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til námsmanna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71) í VI. viðauka við samninginn:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við:

„– **399 R 0307**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 307/1999 frá 8. febrúar 1999 (Stjtið. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1).“

2. Eftirfarandi liður bætist við í aðlögunarlið t), yfirskrift „P. ÍSLAND“:

„3. Einstaklingar, sem eru tryggðir á Íslandi og eru í þjóðskrá, hafa þar fasta búsetu og hefja nám í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, eru tryggðir samkvæmt íslenska almannatryggingakerfinu. Trygging námsmanns er óháð námstíma. Flytji námsmaður fast aðsetur sitt frá Íslandi til annars ríkis, sem reglugerð þessi gildir um, eða stundi þar starf með virkum hætti, er trygging hans afturkölluð.“

3. Eftirfarandi liður bætist við í aðlögunarlið t), yfirskrift „R. NOREGUR“:

„4. Einstaklingar, sem eru tryggðir í Noregi og reglugerð þessi gildir um, þiggja lán eða námsstyrk úr Menntunarlánasjóði ríkisins (Statens lånekasse for utdanning) og hefja nám í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, eru tryggðir samkvæmt norska almannatryggingakerfinu. Að því er varðar nám í Danmörku, Finnlandi, Íslandi og Svíþjóð skal hlutaðeigandi námsmaður einnig vera skráður í norsku þjóðskrána. Trygging námsmanns er óháð námstíma. Stundi námsmaður starf með virkum hætti í öðru ríki, sem reglugerð þessi gildir um, er trygging hans afturkölluð.“

(¹) Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 62.

(²) Stjtið. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1.

2. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72) VI. viðauka við samninginn:

„– **399 R 0307**: reglugerð ráðsins (EB) nr. 307/1999 frá 8. febrúar 1999 (Stjtið. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1).“

3. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 307/1999 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 5. febrúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni(*).

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 307/1999**frá 8. febrúar 1999**

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra þannig að þær nái til námsmanna(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem er lögð fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í c-lið 3. gr. í sáttmálanum er mælt fyrir um að í starfsemi bandalagsins felist, samkvæmt sáttmálanum, afnám hindrana á frjálsum fólksflutningum milli aðildarríkjana.
- 2) Í 7. gr. a í sáttmálanum er kveðið á um að innri markaðurinn skuli ná til svæðis án innri landamæra þar sem tryggðir eru, samkvæmt ákvæðum sáttmálans, frjálsir vöruflutningar, frjálsir fólksflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar.
- 3) Með það að markmiði að tryggja rétt launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga til frjálsrar farar og afnema þær hindranir sem sköpuðust á sviði almannatrygginga ef aðeins innlendum lögum er beitt samþykkti ráðið, á grundvelli 51. og 235. gr. sáttmálans, reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽⁴⁾ og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁵⁾.
- 4) Enn fremur er rétt að rýmka gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 þannig að hún nái í meginatriðum til sérstakra bótakerfa fyrir námsmenn.
- 5) Námsmenn, sem flytjast milli aðildarríkja, njóta ekki nægilegrar verndar á sviði almannatrygginga ef aðeins innlendum lögum er beitt. Til að rétturinn til frjálsrar farar komi til framkvæmda að fullu er nauðsynlegt að samræma þau almannatryggingakerfi sem þeir heyra undir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 38, 12.2.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/2000 frá 4. febrúar 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 46, 20. 2. 1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 94, 13. 4. 1992, bls. 326.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 98, 21. 4. 1992, bls. 4.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5. 7. 1971, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1606/98 (Stjtið. EB L 209, 25. 7. 1998, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 74, 27. 3. 1972, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1606/98 (Stjtið. EB L 209, 25. 7. 1998, bls. 1).

- 6) Til að gæta sanngirni er rétt að láta sérreglur, er gilda um launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga, einnig taka til námsmanna. Til einföldunar og glöggvunar er rétt að bæta þessum ákvæðum við þau ákvæði sem gilda þegar um launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga og aðstandendur þeirra.
- 7) Aðlagð ber reglugerðir (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 eftir því sem ástæða er til og láta ákvæði þeirra taka til námsmanna sem flytjast milli aðildarríkja, að teknu tilliti til sérstöðu þeirra, sérkenna þeirra kerfa þar sem þeir njóta tryggingar og þeirra bóta sem þeir eiga rétt á.
- 8) Þótt ekki hafi verið unnt að setja reglur um hvaða löggjöf skuli gilda um námsmenn vegna sérstöðu þeirra er engu að síður æskilegt að koma, eftir því sem unnt er, í veg fyrir að þeir séu látnir greiða tvöföld iðgjöld eða njóti tvöfalds bótaréttar.
- 9) Nauðsynlegt er að aðlagð VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 1408/71 í kjölfar aðlögunar á meginmáli hennar.
- 10) Á grundvelli þeirrar sérstöðu Lúxemborgar að tryggja öllum námsmönnum við nám erlendis rétt til heilsugæslu er réttlætanlegt að veita þeim sjálfkrafa undanþágu frá aðild að sjúkratryggingakerfum í námslandi sínu.
- 11) Vegna sérstöðu námsmanna hefur ekki reynst unnt að koma á heildstæðu samræmingarkerfi varðandi rétt námsmanna til almannatrygginga innan bandalagsins, einkum að því er varðar örorkubætur. Almennatryggingabætur, sem standa námsmönnum til boða í aðildarríkjunum, eru afar misjafnar, einkum að því er varðar sérstakar iðgjaldsfrjálsar bætur sem eiga að greiða niður viðbótarkostnað við umönnun og hreyfimál fatlaðra. Dómstóll Evrópu-bandalaganna hefur viðurkennt að hinar nákvæmu reglur um veitingu tiltekinna bóta tengjast náðið tilteknum efnahagslegum og félagslegum aðstæðum. Af þeim sökum er réttlætanlegt að heimila takmarkaðar undanþágur frá reglum um samræmingu tímabila í 2. mgr. 10. gr. a í reglugerð (EBE) nr. 1408/71.
- 12) Í sáttmálanum er ekki að finna þær heimildir sem eru nauðsynlegar til að gera viðeigandi ráðstafanir á sviði almannatrygginga fyrir námsmenn og af þeim sökum er réttlætanlegt að styðjast við 235. gr. auk 51. gr.
- 13) Reglugerð þessi gildir með fyrirvara um skilyrði sem mælt er fyrir um í tilskipun 93/96/EBE ⁽¹⁾ um búseturétt námsmanna.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EBE) nr. 1408/71:

1. Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi liður bætist við á eftir c-lið:

„ca) „námsmaður“: einstaklingur, annar en launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur eða aðstandandi hans eða eftirlifandi í skilningi þessarar reglugerðar sem er við almennt nám eða starfsnám er lýkur með útgáfu vottorðs um menntun og hæfi sem yfirvöld aðildarríkis viðurkenna og er tryggður samkvæmt almannatryggingakerfi eða sérstöku tryggingakerfi fyrir námsmenn;“

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 317, 18. 12. 1993, bls. 59.

- b) í stað orðanna „launþeginn eða hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur“ í i-lið f-liðar og orðanna „launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings“ í ii-lið f-liðar komi „launþeginn, hinn sjálfstætt starfandi einstaklingur eða námsmaður“ og „launþega, sjálfstætt starfandi einstaklings eða námsmanns“;

2. eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

Tryggðir einstaklingar

1. Reglugerð þessi gildir um launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga og um námsmenn sem heyra undir eða hafa heyrt undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja og eru ríkisborgarar eins aðildarríkis eða eru ríkisfangslausir eða flóttamenn búsettir í einhverju aðildarríkjanna auk aðstandenda þeirra og eftirlifenda.
2. Reglugerð þessi gildir um eftirlifendur launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga og eftirlifendur námsmanna sem heyrt hafa undir löggjöf eins eða fleiri aðildarríkja, óháð þjóðerni þeirra, þar sem eftirlifendur þeirra eru ríkisborgarar eins aðildarríkis, ríkisfangslausir eða flóttamenn sem búa í einhverju aðildarríkjanna.“;
3. varðar aðeins þýska textann;
4. orðin „launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga“ í 2. mgr. 10. gr. falli niður;
5. ákvæði 22. gr. c falli niður;
6. eftirfarandi þáttur bætist við í 1. kafla III. bólsks:

„5. þáttur a“

Einstaklingar við nám eða starfsnám og aðstandendur þeirra

34. gr. a

Sérákvæði um námsmenn og aðstandendur þeirra

Ákvæði 18. gr., 19. gr., 22. gr. (a- og c-liður 1. mgr., önnur undirgrein 2. mgr. og 3. mgr.), 23. gr., 24. gr. og 6. og 7. þáttar gilda á hliðstæðan hátt um námsmenn og aðstandendur þeirra, eftir því sem við á.

34. gr. b

Sameiginleg ákvæði

- Einstaklingur sem um getur í 1. og 3. mgr. 22. gr. og 34. gr. a og dvelur í öðru aðildarríki en lögbæru ríki við almennt nám eða starfsnám, er lýkur með útgáfu vottorðs um menntun og hæfi sem yfirvöld aðildarríkis viðurkenna, og þeir aðstandendur hans, sem dvelja hjá honum, skulu falla undir ákvæði a-liðar 1. mgr. 22. gr. ef upp koma tilvik þar sem bóta er þörf við dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem hann er við almennt nám eða starfsnám.“;
7. í stað orðanna „hvorki gilda gagnvart launþegum eða sjálfstætt starfandi einstaklingum né aðstandendum þeirra“ í 3. mgr. 35. gr. komi „ekki gilda gagnvart einstaklingum“;
8. eftirfarandi þáttur bætist við í 4. kafla III. bólsks:

„5. þáttur

Námsmenn

63. gr. a

Ákvæði 1. til 4. þáttar gilda á hliðstæðan hátt um námsmenn.“;

9. eftirfarandi grein bætist við:

„66. gr. a

Námsmenn

Ákvæði 64. til 66. gr. gilda á hliðstæðan hátt um námsmenn og aðstandendur þeirra.“;

10. eftirfarandi grein bætist við:

„76. gr. a

Námsmenn

Ákvæði 72. gr. gilda á hliðstæðan hátt um námsmenn.“;

11. eftirfarandi grein bætist við:

„95. gr. d

Bráðabirgðaákvæði vegna námsmanna

1. Þessi reglugerð veitir námsmönnum, aðstandendum þeirra eða eftirlifendum engan bótarétt vegna tímabila fyrir 1. maí 1999.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar skal taka tillit til allra tryggingatímabila og, eftir því sem við á, starfstímabila launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga eða búsetutímabila sem er lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 1. maí 1999.

3. Með fyrirvara um ákvæði 1. mgr. veitir þessi reglugerð jafnvel rétt til bóta vegna tilviks sem kom fram fyrir 1. maí 1999.

4. Allar bætur, sem hafa ekki verið veittar eða felldar niður um tíma vegna þjóðernis eða búsetustaðar hlutaðeigandi einstaklings, skulu greiddar eða greiðslur teknar upp að nýju frá 1. maí 1999, leggi hlutaðeigandi einstaklingur fram beiðni um það, að því tilskildu að réttur sem hefur verið viðurkenndur áður hafi ekki þegar verið bættur með eingreiðslu.

5. Ef beiðnin, sem um getur í 4. mgr., er lögð fram innan tveggja ára frá 1. maí 1999 skulu þau réttindi, sem námsmenn, aðstandendur þeirra eða eftirlifendur ávinna sér samkvæmt þessari reglugerð, gilda frá þeim degi og skal óheimilt að beita lagaákvæðum aðildarríkis um missi eða fyrningu réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

6. Ef beiðnin, sem um getur í 4. mgr., er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. maí 1999 er liðinn gilda þau réttindi, sem hafa ekki þegar tapast eða fyrnst, frá þeim degi sem beiðnin er lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.“;

12. eftirfarandi breytingar eru gerðar á VI. viðauka:

a) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „D. SPÁNN“:

„9. Viðurkenning bóta í sérstöku spænsku bótakerfi fyrir námsmenn („Seguro Escolar“) byggist ekki á því að trygginga-, starfs- og búsetutímabilum sé lokið eins og þau eru skilgreind í r-, s- og sa-lið 1. gr. reglugerðarinnar. Spænsku stofnanirnar geta því ekki gefið út viðurkenningu vottorð er varða söfnun tímabila.

Sérstakt spænskt bótakerfi fyrir námsmenn tekur þó til námsmanna sem eiga ríkisfang í öðrum aðildarríkjum og stunda nám á Spáni, með sömu skilyrðum og eiga við um námsmenn með spænskt ríkisfang.“;

b) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „I. LÚXEMBORG“:

„8. Einstaklingar, sem falla undir sjúkratryggingakerfi í Stórhertogadæminu Lúxemborg og stunda nám í öðru aðildarríki, eru undanþegnir kröfu um að skrá sig sem námsmenn í námslandi sínu.“;

c) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „O. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ“:

„21. Ákvæði 2. mgr. 10. gr. a í reglugerðinni um bætur, sem eru ætlaðar sem sérstök vernd fyrir fatlaða, skulu ekki gilda að því er varðar námsmenn, aðstandendur þeirra eða eftirlifendur.“

2. gr.

Í stað 120. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72 komi eftirfarandi::

„120. gr.

Einstaklingar við almennt nám eða starfsnám

Ákvæði þessarar reglugerðar, að 10. gr og 10. gr. a frátöldum, skulu gilda á hliðstæðan hátt um námsmenn, eftir því sem við á.“

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á fyrsta degi þriðja mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. febrúar 1999.

Fyrir hönd ráðsins
O. LAFONTAINE
forseti

2001/EES/20/09

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 9/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 81/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1399/1999 frá 29. apríl 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.
- 3) Með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1399/1999 er VIII. viðauka bætt við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71. Að því er varðar samninginn er nauðsynlegt að í VIII. viðauka sé einnig vísað til Íslands, Liechtenstein og Noregs.
- 4) Með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 34/1999 frá 26. mars 1999⁽³⁾ voru gerðar breytingar á fyrirkomulagi á þátttöku EFTA-ríkjanna í framkvæmdaráði um félagslegt öryggi farandlaunþega, sem um getur í VI. viðauka við samninginn, þannig að tekið er mið af þátttöku EFTA-ríkjanna í tækniráðinu sem starfar í tengslum við framkvæmdaráðið. Uppfæra ber aðlögun á tilteknum sviðum, II. lið, með tilliti til VI. viðauka við samninginn til þess að unnt sé að gera ráð fyrir fyrrnefndri þátttöku.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71) í VI. viðauka við samninginn:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við á undan aðlögunarliðunum:

„– **399 R 1399:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1399/1999 frá 29. apríl 1999 (Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1).“

2. Eftirfarandi aðlögunarliður bætist við á eftir aðlögunarliðu:

„v) Eftirfarandi bætist við VIII. viðauka:

P. ÍSLAND

Engin

Q. LIECHTENSTEIN

Engin

R. NOREGUR

Engin.“

2. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72) í VI. viðauka við samninginn:

„– **399 R 1399:** reglugerð ráðsins (EB) nr. 1399/1999 frá 29. apríl 1999 (Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1).“

3. gr.

Í aðlögun á tilteknum sviðum, II. lið, með tilliti til VI. viðauka við samninginn komi „réttindi þau og skyldur sem endurskoðunar-

(¹) Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 62.

(²) Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1.

(³) Stjtið. EB L 266, 19.10.2000, bls. 20 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 19.10.2000, bls. 95.

nefndinni og tækniráðinu, sem bæði starfa í tengslum við fyrrnefnt framkvæmdaráð, hefur verið falið“ í stað „réttindi þau og skyldur sem endurskoðunarnefndinni, sem starfar í tengslum við fyrrnefnt framkvæmdaráð, hefur verið falið.“

4. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1399/1999 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni(*).

6. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1399/1999**frá 29. apríl 1999**

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 51. og 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, sem er lögð fram að höfðu samráði við framkvæmdaráð um félagslegt öryggi farandlaunþega,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Rétt er að gera vissar breytingar á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽⁴⁾ og reglugerð (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽⁵⁾. Þessar breytingar tengjast breytingum sem aðildarríkin hafa gert á almannatryggingalöggjöf sinni.
- 2) Beiting 8. kafla varðandi lífeyri fyrir börn, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, hefur í för með sér vandamál varðandi túlkun og framkvæmd og það er þessum einstaklingum í hag að reikna lífeyri þeirra út í samræmi við ákvæði 3. kafla III. bóls fremur en á grundvelli ákvæða 8. kafla.
- 3) Útreikningur í samræmi við 3. kafla á lífeyri vegna barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, hefur ekki áhrif á þá skuldbindingu að greiða, í samræmi við fordæmi dómstólsins, mismunandi háar fjárhæðir til annarra bóta í 8. kafla.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 325, 23.10.1998, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 150, 28.5.1999.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 101, 13.4.1999, bls. 41.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2. Reglugerðin var uppfærð með reglugerð (EB) nr. 118/97 (Stjtið. EB L 28, 30.1.1997) og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 307/99 (Stjtið. EB L 38, 12.2.1999).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 2. Reglugerðin var uppfærð með reglugerð (EB) nr. 118/97 (Stjtið. EB L 28, 30.1.1997) og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 307/99 (Stjtið. EB L 38, 12.2.1999).

- 4) Rétt virðist að breyta þættinum „L. PORTÚGAL“ í viðauka II a í því skyni að taka tillit til breytinga á portúgalskri löggjöf.
- 5) Rétt er að bæta nýjum lið við þáttinn „G. ÍRLAND“ og nýjum lið við þáttinn „O. BRETLAND“ í VI. viðauka í því skyni að taka tillit til sérstakra forgangsreglna varðandi uppsöfnun réttinda til fjölskyldugreiðslna samkvæmt breskri og írskri löggjöf á grundvelli atvinnustarfsemi á yfirráðasvæði annars þessara tveggja aðildarríkja.
- 6) Ákvæði í viðaukum við reglugerð (EBE) nr. 574/72 hafa ekki bein áhrif á ákvörðun um réttindi einstaklinga.
- 7) Leggi hlutaðeigandi aðildarríki, eitt eða fleiri, eða lögbær yfirvöld þeirra fram beiðni um það ætti framkvæmdastjórninni að vera unnt, að fengnu áleti framkvæmdaráðsins, að breyta öllum viðaukum við reglugerð (EBE) nr. 574/72 með samþykkt reglugerðar. Ástæðan fyrir breytingu á þessum viðaukum er beinlínis sú að fella saman í einn bandalagsgerning ákvarðanir viðkomandi aðildarríkja eða lögbærra yfirvalda þeirra.
- 8) Nauðsynlegt er að breyta þættinum „43. SPÁNN – ÍTALÍA“ í 5. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72
- 9) Rétt er að breyta þættinum „E. FRAKKLAND“ í 10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 í kjölfar stjórnsýslulegrar endurskipulagningar í Frakklandi á umfjöllun um umsóknir um framlengingu tímabils sem útsendur starfsmaður gegnir starfi eða um sérstöku starfi.
- 10) Til að ná markmiðinu um frjálsa för starfandi fólks með tilliti til almannatrygginga er nauðsynlegt og rétt að breyta reglum um samræmingu innlendra almannatryggingakerfa með lagagerningi bandalagsins sem er bindandi og gildir án frekari lögfestingar í hverju aðildarríki.
- 11) Þetta er í samræmi við ákvæði 3. mgr. 3. gr. b í sáttmálanum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 1408/71 er breytt sem hér segir:

1. eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 44. gr.:

„3. Þessi kafli gildir hvorki um hækkanir né viðbótargreiðslur á lífeyri vegna barna eða lífeyri vegna barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, sem skal greiða samkvæmt ákvæðum 8. kafla.“

2. eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 78. gr.:

„1. Hugtakið „bætur“ merkir í þessari grein fjölskyldugreiðslur og, eftir því sem við á, viðbótar- eða sérgreiðslur vegna barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra.“;

3. eftirfarandi grein bætist við:

„78. gr. a

Farið skal með lífeyri vegna barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, annan en lífeyri sem er greiddur samkvæmt tryggingakerfi vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma, sem „bætur“ í skilningi 1. mgr. 78. gr. ef hinn látni heyrði undir kerfi sem annast einungis fjölskyldugreiðslur eða viðbótar- eða sérgreiðslur til barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra. Þessi kerfi eru tilgreind í VIII. viðauka.“;

4. 79. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað „77. og 78. gr.“ í 1. og 3. mgr. komi „77. gr., 78. gr. og 78. gr. a“;

b) í stað „77. og 78. gr.“ í 2. mgr. komi „77. gr., 78. gr. og 78. gr. a“,

5. 79. gr. a er breytt sem hér segir:

a) í stað „78. gr.“ 1. mgr. komi „78. gr. a“;

b) orðin „nema kveðið sé á um annað í 3. mgr. 44. gr.“ komi á eftir orðunum „8. kafla“ í 2. mgr.;

6. eftirfarandi grein bætist við:

„95. gr. e

Bráðabirgðaákvæði vegna beitingar reglugerðar (EB) nr. 1399/1999 ⁽¹⁾

1. Reglugerð (EB) nr. 1399/1999 gildir um réttindi barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, ef það foreldri, sem réttindin eru bundin við, féll frá eftir 1. september 1999.

2. Við ákvörðun á rétti til bóta í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1399/1999 skal taka tillit til allra trygginga- eða búsetutímabila sem er lokið samkvæmt löggjöf aðildarríkis fyrir 1. september 1999.

3. Heimilt er að endurmeta réttindi barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, ef það foreldri, sem réttindin eru bundin við, féll frá fyrir 1. september 1999 og leggi þau fram beiðni um það í samræmi við ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1399/1999.

4. Ef beiðnin, sem um getur í 3. mgr., er lögð fram innan tveggja ára frá 1. september 1999 skulu áunnin réttindi samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1399/1999 gilda frá þeim degi og skal óheimilt að beita lagaákvæðum aðildarríkis um missi eða fyrningu réttinda gagnvart hlutaðeigandi einstaklingum.

5. Ef beiðnin, sem um getur í 3. mgr., er lögð fram eftir að tveggja ára fresturinn frá 1. september 1999 er liðinn gilda þau réttindi, sem hafa ekki þegar tapast eða fyrnst, frá þeim tíma sem beiðnin er lögð fram, nema í þeim tilvikum þar sem lagaákvæði aðildarríkis eru hagstæðari.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 164, 30.6.1999, bls. 1.“

7. eftirfarandi bætist við í a-lið í þættinum „C. ÞÝSKALAND“ í I. hluta I. viðauka:

„eða opinberan starfsmann sem fær fyrir störf sín greiðslu sem er að minnsta kosti jafnhá þeim greiðslum sem launþegi fengi úr skyldutryggingum vegna atvinnuleysis;“

8. í stað þáttarins „L. PORTÚGAL“ í II. viðauka a komi eftirfarandi:

„L. PORTÚGAL

- a) Iðgjaldsfrjálsar fjölskyldugreiðslur vegna barna og ungs fólks og viðbótargreiðslur vegna fötlunar (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980, eins og honum var breytt með lagaúrskurði nr. 133-C/97 frá 30. maí 1997).
- b) Iðgjaldsfrjálsar greiðslur vegna sérskólasóknar (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980, eins og honum var breytt með lagaúrskurði nr. 133-C/97 frá 30. maí 1997).
- c) Iðgjaldsfrjáls lífeyrir til barna sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980, eins og honum var breytt með lagaúrskurði nr. 133-C/97 frá 30. maí 1997).
- d) Iðgjaldsfrjáls elli- og örorkulífeyrir frá hinu opinbera (lagaúrskurður nr. 464/80 frá 13. október 1980).
- e) Iðgjaldsfrjálsar greiðslur vegna umönnunar frá hendi þriðja aðila (lagaúrskurður nr. 160/80 frá 27. maí 1980, eins og honum var breytt með lagaúrskurði nr. 133-C/97 frá 30. maí 1997).
- f) Iðgjaldsfrjáls ekknalífeyrir (reglugerðarúrskurður nr. 52/81 frá 11. nóvember 1981.);“

9. III. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) í stað 37. liðar í A-hluta komi eftirfarandi:

„Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 28. apríl 1997.“;

- b) í stað 37. liðar í B-hluta komi eftirfarandi:

„Ákvæði 4. gr. samnings um félagslegt öryggi frá 28. apríl 1997.“;

10. IV. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) eftirfarandi texti bætist við í g-lið 1. liðar í D-hluta:

„og viðbót við barnalífeyri í samræmi við lög um eftirlífendalífeyri frá 17. janúar 1969;“

- b) eftirfarandi bætist við í 3. lið í D-hluta:

„Samningur um félagslegt öryggi frá 28. apríl 1997 milli Sambandslýðveldisins Þýskalands og Finnlands.“;

11. VI. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) orðin „að frátöldum þeim sem látið hafa af störfum vegna aldurs“ í 3. lið þáttarins „C. ÞÝSKALAND“ falli niður;

- b) önnur málsgrein í 9. lið í þættinum „D. SPÁNN“ verði svohljóðandi:

„Sin embargo, el Régimen Especial de Estudiantes español („Seguro Escolar”) se aplicará a aquellos estudiantes que sean nacionales de otros Estados miembros y estén estudiando en España, en las mismas condiciones que los estudiantes de nacionalidad española. (Á aðeins við í spænsku útgáfunni);“

- c) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „G. ÍRLAND“:

„11. Ef aðstandandi fær fjölskyldubætur, sem fást einungis samkvæmt breskri löggjöf eða 73., 74., 77., 78. eða 78. gr. a í reglugerðinni, fellur niður réttur til tekjuauka vegna fjölskyldu (family income supplement), sem fæst einungis samkvæmt írskri löggjöf, fyrir sama tímabil.“;

- d) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „J. HOLLAND“:

„7. Beiting II. bóls reglugerðarinnar gagnvart „directeur-grootaandeelhouder“ (forstjóra/stórum hluthafa) í hlutafélagi:

hver sá sem stundar sjálfstæða atvinnustarfsemi í Hollandi fyrir hönd hlutafélags, þar sem hann/hún hefur „umtalsverðra hagsmuna“ að gæta í skilningi hollenskrar löggjafar (þ.e. ræður yfir hlut sem felur í sér að minnsta kosti 50% atkvæðisréttar), telst vera launþegi að því er ákvæði II. bóls reglugerðarinnar varðar.“;

- e) eftirfarandi liður bætist við í þættinum „O. BRETLAND“:

„21. Ef aðstandandi fær fjölskyldubætur, sem fást einungis samkvæmt írskri löggjöf eða 73., 74., 77., 78. eða 78. gr. a í reglugerðinni, fellur niður réttur til fjölskylduuppbótar (family credit), sem fæst einungis samkvæmt breskri löggjöf, fyrir sama tímabil.“;

12. Ákvæði 9. liðar í VII. viðauka falli niður.

13. Við bætist nýr VIII. viðauki sem fylgir þessari reglugerð með fyrirsögninni „KERFI SEM ANNAST EINUNGIS FJÖLSKYLDUGREIÐSLUR EÐA VIÐBÓTAR- EÐA SÉRGREIÐSLUR TIL BARNA SEM HAFNA MISST ANNAÐ FORELDRI EÐA BÁÐA FORELDRA“.

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt sem hér segir:

1. fyrirsögn 120. gr. verði svohljóðandi:

„Personas que estudian o cursan formación profesional (á aðeins við í spænsku útgáfunni);“

2. í stað 122. gr. komi eftirfarandi:

„Article 122

Sérákvæði um breytingar á viðaukunum

Hægt er að breyta viðaukunum við framkvæmdarreglugerðina með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar, að beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis eða aðildarríkja eða lögbærri yfirvalda þeirra og að fengnu samhljóða álitu framkvæmdaráðsins.“;

3. 2. viðauka er breytt sem hér segir:

a) í þættinum „B. DANMÖRK“:

i) komi eftirfarandi í stað 1. liðar:

„1. Veikindi og meðganga og fæðing

a) aðstoð:

1. Almennt:

Þar til bær amtskommune (svæðisstjórn). Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn og Frederiksberg: staðaryfirvöld. Meðferð á sjúkrahúsi í þessum tveimur sveitarfélögum: Hovedstadens Sygehusfælleskab (samtök sjúkrahúsa í höfuðstaðnum).

2. Sjá ákvæði 4. og 5. þáttar í 1. kafla III. bóls í reglugerðinni og 28. til 30. gr. í framkvæmdareglugerðinni að því er varðar umsækjendur um lífeyri og lífeyrisþega og aðstandendur þeirra sem eru búsettir í öðru aðildarríki:

„Den Sociale Sikringsstyrelse (stjórn almannatrygginga), København“

b) bætur í peningum:

Yfirvöld í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins).

ii) komi eftirfarandi í stað 5. liðar:

„5. Styrkir vegna andláts

a) Tryggðir einstaklingar búsettir í Danmörku:

Yfirvöld í því sveitarfélagi þar sem bótaþeginn er búsettur. Í sveitarfélögunum Kaupmannahöfn, Óðinsvéum, Álaborg og Árósum: Magistraten (stjórn sveitarfélagsins)

b) Bótaþegar búsettir í öðru aðildarríki (sjá 5. kafla í III. bóli reglugerðarinnar og 78. og 79. gr. framkvæmdareglugerðarinnar):

Heilbrigðisráðuneytið, København;“

b) þættinum „C. ÞÝSKALAND“ er breytt sem hér segir:

i) eftirfarandi tveir undirliðir komi í stað textans á eftir orðunum „Ef iðgjöld voru síðast greidd til“ í öðrum undirlið i-liðar í a-lið 2. liðar:

„Landesversicherungsanstalt für das Saarland (héraðstryggingastofnunar Saarlands), Saarbrücken og ef viðkomandi er búsettur í Frakklandi, á Ítalíu í Lúxemborg eða er ríkisborgari þessara landa og búsettur í ríki öðru en aðildarríki:

Landesversicherungsanstalt für das Saarland (héraðstryggingastofnunar Saarlands), Saarbrücken

Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main:

Bahnversicherungsanstalt (tryggingastofnunar járnbrautanna), Frankfurt am Main“

ii) orðin „þó ekki í Saarlandi“ í fyrsta undirlið 2. liðar falli niður;

iii) tvípunktur á eftir orðunum „í Saarlandi“ í annarri undirgrein i-liðar í b-lið 2. liðar falli niður og orðin „ef iðgjald samkvæmt löggjöf annars aðildarríkis var síðast greitt til lífeyristryggingastofnunar í Frakklandi, á Ítalíu eða í Lúxemborg“ bættist við;

4. eftirfarandi liður bættist við í þættinum „H. ÍTALÍA“ í 4. viðauka:

„3a. Öroku-, elli- og eftirlifendabætur — kerfi fyrir opinbera starfsmenn og þá sem njóta sömu réttinda:

Istituto Nazionale di Previdenza per i Dipendenti delle Amministrazioni Pubbliche (INPDAP), (félagsmálafestun fyrir opinbera starfsmenn), Roma“;

5. eftirfarandi komi í stað orðsins „Engin“ í liðnum „43. SPÁNN — ÍTALÍA“ í 5. viðauka:

“Samningur um nýjar reglur um úrbætur og einföldun á endurgreiðslu kostnaðar við heilsugæslu frá 21. nóvember 1997 með tilliti til 3. mgr. 36. gr. reglugerðarinnar (endurgreiðslur kostnaðar við aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar) og 93. gr., 94. gr., 95. gr., 100. gr. og 102. gr. (5. mgr.) framkvæmdareglugerðarinnar (reglur um endurgreiðslur bóta vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar og vegna síðbúinna krafna).“;

6. 7. viðauka er breytt sem hér segir:

a) eftirfarandi komi í stað textans í þættinum „D. SPÁNN“:

„D. SPÁNN: Banco Santander, Madrid“;

b) eftirfarandi komi í stað núverandi texta í þættinum „M. FINNLAND“:

„M. FINNLAND: Leonia Pankki Oyj, Helsinki/Leonia bank Abp, Helsingfors.“;

7. eftirfarandi komi í stað 5. liðar í þættinum „E. FRAKKLAND“ í 10. viðauka:

„5. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. liðar), 14. gr. a (b-liður 1. liðar) og 17. gr. reglugerðarinnar:

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (miðstöð almannatrygginga farandlaunþega), Paris“.

3. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi 1. september 1999.

2. Ákvæði 12. liðar 1. gr. gilda frá 1. janúar 2000.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 29. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MÜLLER

forseti

VIÐAUKI

„VIII. VIÐAUKI

(78. gr. a í reglugerðinni)

**KERFI SEM ANNAST EINUNGIS FJÖLSKYLDUGREIÐSLUR EÐA VIÐBÓTAR- EÐA
SÉRGREIÐSLUR VEGNA BARNNA SEM HAFNA MISST ANNAÐ FORELDRI EÐA BÁÐA
FORELDRA**

A. BELGÍA

- a) Fjölskyldugreiðslur sem kveðið er á um í samræmdum lögum um fjölskyldugreiðslur fyrir launþega.
- b) Fjölskyldubætur sem kveðið er á um í löggjöf um fjölskyldubætur fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga.
- c) Fjölskyldubætur sem eru veittar samkvæmt kerfum fyrir fyrrverandi starfsmenn í Belgísku Kongó og Rúanda-Úrúndí.

B. DANMÖRK

„Sérstakar fjölskyldugreiðslur og almennar fjölskyldugreiðslur og viðbótarfjölskyldugreiðslur sem eru veittar ef forsjáraðilinn sér einn um framfærslu.

Einnig eru veittar bætur til framfærslu allra barna undir 18 ára aldri ef þau eru búsett í Danmörku og ef forsjáraðilinn greiðir fulla skatta samkvæmt dönskum lögum.“

C. ÞÝSKALAND

Engin

D. SPÁNN

Engin

E. FRAKKLAND

Öll grunnkerfi almannatrygginga, þó ekki sérkerfi fyrir launþega (embættismenn, opinbera starfsmenn, sjómenn, lögbókendur, starfsmenn EDG-GDF, SNCF og RATP, starfsmenn Óperunnar og Comédie française o.s.frv.) nema kerfi fyrir menn í námuvinu.

F. GRIKKLAND

Engin

G. ÍRLAND

Barnabætur, (iðgjaldsskyldar) greiðslur til barna, sem hafa misst annað foreldri eða báða foreldra, og hækkun (iðgjaldsskylds) ekknalífeyris og (iðgjaldsskylds) ekknalífeyris vegna barna sem uppfylla skilyrði samkvæmt almannatryggingalögunum (Social Welfare (Consolidation) Act) frá 1993 og lögum um breytingu á þeim.

H. ÍTALÍA

Engin

I. LÚXEMBOURG

Engin

J. HOLLAND

Engin

K. AUSTURRÍKI

Engin

L. PORTÚGAL

Engin

M. FINNLAND

Engin

N. SVÍÐJÓÐ

Engin

O. BRETLAND

1. Stóra-Bretland og Norður-Írland

Ákvæði samkvæmt lögum um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Social Security Contributions and Benefits Act) frá 1992 og lögum um iðgjöld og bætur á sviði almannatrygginga (Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act) frá 1992 varðandi barnabætur (þar með taldar hærri fjárhæðir til einstæðra foreldra); greiðslur vegna framfærslu barna til lífeyrisþega og greiðsla til forráðamanns.

2. Gíbraltar

Ákvæði samkvæmt reglum um almannatryggingar (opið bótakerfi til lengri tíma) (Social Security (Open Long-Term Benefits Scheme) Ordinance) frá 1997 og reglum um almannatryggingar (lokað bótakerfi til lengri tíma) (Social Security (Closed Long-Term Benefits Scheme) Ordinance) frá 1996 varðandi hækun á greiðslum vegna framfærslu barna til lífeyrisþega og greiðsla til forráðamanns.“

2001/EES/20/10

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 10/2000****frá 28. janúar 2000****um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Ákvörðun nr. 171 frá 9. desember 1998 um breytingu á ákvörðun nr. 135 frá 1. júlí 1987 varðandi veitingu aðstoðar sem kveðið er á um í 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 og hugtakið bráðatilvik í skilningi 20. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og í skilningi 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72⁽²⁾, samþykkt af framkvæmdaráði um félagslegt öryggi farandlaunþega, skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 3.26 (ákvörðun nr. 135) í VI. viðauka við samninginn:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við:

„— **399 D 0370:** Ákvörðun nr. 171 frá 9. desember 1998 (Stjtið. EB L 143, 8.6.1999, bls. 11).“

2. Aðlögunarliðirnir, þar með talinn inngangsmálsliður, falli brott.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar nr. 171 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi inn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 62.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 143, 8.6.1999, bls. 11.

^(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

ÁKVÖRÐUN nr. 171**frá 9. desember 1998**

um breytingu á ákvörðun nr. 135 frá 1. júlí 1987 varðandi veitingu aðstoðar sem kveðið er á um í 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 og hugtakið bráðatilvik í skilningi 20. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og í skilningi 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72(*)

(1999/370/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUN-
BEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun á ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af 7. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 60. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1103/97 frá 17. júní 1997 um tiltekin ákvæði er varða upptöku evrunnar,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 974/98 frá 3. maí 1998 um upptöku evrunnar,

með hliðsjón af ákvörðun nr. 135,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skipta ætti þeim fjárhæðum, sem um getur í ákvörðun nr. 135 og eru gefnar upp í innlendum gjaldmiðli fyrir upptöku evrunnar, í evrur.

Meginmarkmiðið með ákvörðun nr. 135 er að fastsetja sömu viðmiðunarfjárhæð fyrir öll aðildarríkin, uppgefna í evrum, er gildi í öllum aðildarríkjunum, einnig þeim sem hafa ekki tekið evruna upp.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Eftirfarandi komi í stað liðar 2.2. í ákvörðun nr. 135 frá 1. júlí 1987:

„2.2. áætluð eða raunveruleg fjárhæð þeirra bóta er hærri en fasta fjárhæðin sem er EUR 500.“

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtfð. EB L 143, 8.6.1999, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

2. Ákvörðun þessa skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 1999.

Formaður framkvæmdaráðsins

Helmut SIEDL

2001/EES/20/11

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 11/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

,, eins og henni var breytt með:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

– **399 D 0371**: Ákvörðun nr. 172 frá 9. desember 1998 (Stjtið. EB L 143, 8.6.1999, bls. 13), eins og hún var leiðrétt í Stjtið. EB L 159, 25.6.1999, bls. 67.“

2. gr:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) VI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/1999 frá 25. júní 1999⁽¹⁾.
- 2) Ákvörðun nr. 172 frá 9. desember 1998 um fyrirmyndir að eyðublöðum sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 101)⁽²⁾, samþykkt af framkvæmdaráði um félagslegt öryggi farandlaunþega, skal felld inn í samninginn.

Fullgiltur texti ákvörðunar nr. 172 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr:

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

4. gr:

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Eftirfarandi bætist við í lið 3.48 (ákvörðun nr. 164) í VI. viðauka við samninginn:

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 296, 23.11.2000, bls. 37 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 54, 23.11.2000, bls. 62.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 143, 8.6.1999, bls. 13, eins og hún var leiðrétt í Stjtið. EB L 159, 26.6.1999, bls. 67.

^(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

ÁKVÖRDUN nr. 172**frá 9. desember 1998****um fyrirmyndir að eyðublöðum sem eru nauðsynleg vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og (EBE) nr. 574/72 (E 101) (*)**

(1999/371/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUN-ÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

með hliðsjón af 1. mgr. 2. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽²⁾, en samkvæmt henni skal framkvæmdaráðið útbúa vottorð, staðfestar yfirlýsingar, tilkynningar, umsóknir og önnur skjöl sem eru nauðsynleg til framkvæmdar reglugerðunum,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1606/98 of 29. júní 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, með það í huga að rýmka gildissvið þeirra og láta þær taka til sérstakra kerfa fyrir opinbera starfsmenn ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þetta eyðublað þarf að aðlaga með hliðsjón af ákvörðun nr. 164.

VI. viðauki við samninginn um Evrópskt efnahagssvæði frá 2. maí 1992, eins og honum var breytt með bókun frá 17. mars 1993, er til framkvæmdar reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1408/71 og 574/72 á Evrópska efnahagssvæðinu.

Með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar eru eyðublöð, sem nauðsynleg eru vegna beitingar reglugerða (EBE) nr. 1408/71 og 574/72, aðlöguð og þau tekin í notkun á Evrópska efnahagssvæðinu.

Til hagræðingar eru notuð eins eyðublöð í bandalaginu og á Evrópska efnahagssvæðinu.

Í tilmælum framkvæmdaráðsins nr. 15 var ákveðið á hvaða tungumáli eyðublöðin skyldu útbúin.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. Meðfylgjandi eyðublað skal koma í stað eyðublaðsins E 101 sem fylgir ákvörðun nr. 164 frá 27. nóvember 1996.
2. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu láta hlutaðeigandi aðilum (lögmætum umsækjendum, stofnunum, vinnuveitendum o.s.frv.) í té eyðublöð í samræmi við meðfylgjandi fyrirmyndir að þeim.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 143, 8.6.1999, bls. 13, með áorðnum breytingum samkvæmt Stjtið. EB L 159, 25.6.1999, bls. 67, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 209, 25.7.1998, bls. 1.

3. Eyðublaðið skal vera fáanlegt á opinberum tungumálum bandalagsins og þannig úr garði gert að mismunandi útgáfur séu algjörlega samsvarandi, þannig að hver sá aðili sem á að fá eyðublað (lögmætur umsækjandi, stofnun, vinnuveitandi o.s.frv.) geti fengið það prentað á sínu eigin tungumáli.
4. Ákvörðun þessi gildir frá fyrsta degi þess mánaðar er hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Helmut SIEDL

VOTTORÐ UM HVADA LÖGGJÖF SKULI GILDA

Reglugerð (EBE) nr. 1408/71: gr. 13.2.d; gr. 14.1.a; gr. 14.2.b; gr. 14a.1.a, 2 og 4; gr. 14b.1, 2 og 4;
gr. 14c.a; gr. 14e; gr. 17

Reglugerð (EBE) nr. 574/72: gr. 11.1; gr. 11a.1; gr. 12a.2.a, 5.c og 7.a; gr. 12b

1.	☐ Launþegi	☐ Sjálfstætt starfandi einstaklingur	
1.1.	Kenninafn ⁽²⁾		
1.2.	Eiginnafn	Fyrri nöfn ⁽²⁾	
1.3.	Fæðingardagur og -ár ⁽³⁾	Ríkisfang	Kennivottorð ríkisins (DNI) ⁽⁴⁾ .....
1.4.	Fast heimilisfang		
	Gata	Nr.	Pósthólf .....
	Bær	Póstnúmer	Land .....
1.5.	Númer tryggingar ⁽⁵⁾		

2.	☐ Vinnuveitandi	☐ Starfar sjálfstætt	
2.1.	Nafn vinnuveitanda eða fyrirtækis		
2.2.	Kennitala ⁽⁶⁾		
2.3.	Vinnuveitandi er ráðningarskrifstofa	Já ☐	Nei ☐
2.4.	Heimilisfang		
	Símanúmer	Bréfsímanúmer	Tölvupóstur .....
	Gata	Nr.	Pósthólf .....
	Bær	Póstnúmer	Land .....

3. Framangreindur tryggður einstaklingur

- 3.1. ☐ hefur starfað hjá framangreindum vinnuveitanda frá .....
☐ hefur starfað sjálfstætt .....
í .....
3.2. ☐ verður sendur til starfa eða mun starfa sjálfstætt og er líklegur
starfstími frá ..... til .....
3.3. ☐ hjá neðangreindu fyrirtæki/fyrirtækjum ☐ á neðangreindu skipi

3.4.	Nafn/nöfn fyrirtækis eða skipa		
3.5.	Póstfang		
	Gata	Nr.	Pósthólf .....
	Bær	Póstnúmer	Land .....
	Gata	Nr.	Pósthólf .....
	Bær	Póstnúmer	Land .....
3.6.	Kennitala ⁽⁶⁾		

4. Hver greiðir laun útsends starfsmanns? Hver greiðir almannatryggingaiðgjöld útsends starfsmanns?

4.1. Vinnuveitandinn sem um getur í lið ☐

4.2. Fyrirtækið sem um getur í lið 3.4 ☐

4.3. Annar ☐ í því tilviki þarf eftirfarandi að koma fram

Nafn ..... og

Póstfang:

Gata ..... Nr. .... Pósthólf .....

Bær ..... Póstnúmer ..... Land .....

5. Hinn tryggði heyrir áfram undir löggjöf í landinu

☐ (¹)

5.1. í samræmi við grein

☐ 13.2.d

☐ 14.1.a

☐ 14.2.b

☐ 14a.1 (a)

☐ 14a.2

☐ 14a.4

☐ 14b.1

☐ 14b.2

☐ 14b.4

☐ 14c (a)

☐ 14e

reglugerðar (EBE) nr. 1408/71

5.2. ☐ frá ..... til .....

5.3. ☐ út starfstímann. (Sjá bréf frá lögbæru yfirvaldi eða tilnefndum aðila í starfslandi sem veitir hinum tryggða rétt til að heyra áfram undir löggjöf ríkisins þaðan sem hann er sendur

af ..... tilvísun .....)

6. Lögbær stofnun með gildandi löggjöf

6.1. Nafn ..... Kenninúmer (¹) .....

6.2. Póstfang

Símanúmer ..... Bréfsímanúmer ..... Netfang .....

Gata ..... Nr. .... Pósthólf .....

Bær ..... Póstnúmer ..... Land .....

6.3. Stimpill

6.4. Dagsetning

.....

6.5. Undirskrift

.....

LEIÐBEININGAR

Eyðublaðið skal fylla út með prentstöfum og aðeins rita á punktalínurnar. Eyðublaðið er 4 síður og má ekki skilja neina þeirra undan, jafnvel þótt þar séu ekki neinar upplýsingar sem skipta máli.

Tilnefnd stofnun aðildarríkis sem launþegi/sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrir undir löggjöf hjá skal fylla eyðublaðið út að beiðni launþegans/hins sjálfstætt starfandi einstaklings eða vinnuveitanda og endursenda það viðkomandi einstaklingi. Ef launþeginn/sjálfstætt starfandi einstaklingur hefur verið sendur til starfa í Belgíu, Hollandi, Finnlandi, Svíþjóð eða á Íslandi skal stofnunin einnig senda eintak, í Belgíu til „Office national de sécurité sociale/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid“ (almannatryggingaskrifstofunnar), Brussel, ef um er að ræða launþega; „Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants/Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der Selfstandigen“ (almannatryggingastofnunar fyrir sjálfstætt starfandi einstaklinga), Brussel, ef um er að ræða sjálfstætt starfandi einstaklinga; „Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins/Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden“ (aðstoðar- og framfærslusjóðs sjómanna), Antwerpen, ef um er að ræða sjómenn; „Service des Relations internationales du Ministère des Affaires sociales/Dienst internationale Betrekkingen van het Ministerie van Sociale Zaken“ (alþjóðasamskiptadeildar, félagsmálaráðuneyti), ef um er að ræða opinbera starfsmenn; í Hollandi, til „Sociale Verzekeringsbank“ (almannatryggingabankans), Amstelveen; í Finnlandi til „Eläketurvakeskus“ (almennu viðbótarlífeyristryggingastofnunarinnar), Helsinki; í Svíþjóð til „Riksförsäkringsverket“ (almannatryggingastjórnarinnar), Stokkhólm; á Íslandi til Tryggingastofnunar ríkisins, Reykjavík.

Upplýsingar fyrir hinn tryggða

Áður en hinn tryggði fer frá því landi þar sem hann er tryggður til starfa í öðru aðildarríki skal hann óska eftir að fá eyðublað E 128 eða E 106, eftir því sem við á, hjá stofnun sem sér um tryggingar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar fyrir hann. Ef hinn tryggði eða aðstandandi hans þarfnast aðstoðar (t.d. lækni meðferðar, lyfja, meðferðar á sjúkrahúsi o.s.frv.) í starfslandinu skal hann fylgja leiðbeiningum á viðeigandi eyðublaði. Ef hann hefur eyðublað E 106 undir höndum skal hann afhenda það eins fljótt og unnt er stofnun sem sér um tryggingar vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar á starfsstað. Eyðublað E 128 skal geyma þar til viðkomandi þarfnast lækniþjálpar. Ef hinn tryggði hefur eyðublaðið ekki undir höndum skal síðarnefnda stofnunin biðja stofnun sem hann er tryggður hjá um það.

Upplýsingar fyrir vinnuveitendur

Aðildarríki sem fær beiðni um að beita 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. b. (1. mgr.) eða 17. gr. í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 skal upplýsa vinnuveitanda og viðkomandi launþega eða sjálfstætt starfandi einstakling svo sem vera ber með hvaða skilmálum útsendur starfsmaður getur haldið áfram að heyra undir löggjöf þess.

Greina skal vinnuveitanda frá því að hugsanlega verði gerðar athuganir af og til á útsendingartímabilinu til að ganga úr skugga um að þessu tímabili sé ekki lokið. Athuganir af þessu tagi geta meðal annars miðað að því að fylgjast með iðgjaldagreiðslum og hvort bein tengsl haldist. Enn fremur skal vinnuveitandi útsends starfsmanns veita þar til bærri stofnun í úrsendingarríki upplýsingar um hverja þá breytingu sem verður á útsendingartímabilinu, einkum ef:

- útsending sem sótt var um hefur ekki komið til framkvæmda eða framlenging á útsendingartíma ekki komið til framkvæmda,
- hlé er gert á útsendingartíma, nema því aðeins að hlé á störfum starfsmanns fyrir fyrirtæki í starfsríki sé aðeins til bráðabirgða,
- vinnuveitandi hefur sent útsendan starfsmann til annars fyrirtækis í starfsríkinu.

Í fyrri tilvikunum tveimur skal hann/hún senda þetta eyðublað til baka til þar til bærrar stofnunar í sendiríkinu.

Upplýsingar fyrir stofnun á dvalarstað

Ef viðkomandi einstaklingur leggur fram rétt vottorð (E 128 eða E 106) skal tryggingastofnun í dvalarlandi einnig veita honum bætur til bráðabirgða vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms. Ef stofnunin krefst í því tilviki vottorðs E 123 skal hún snúa sér eins og fljótt og unnt er til:

- í **Belgíu**, vegna launþega, „Fonds des maladies professionnelles/Fonds voor Beroepsziekten“ (atvinnusjúkdómasjóðs), Brussel, ef um atvinnusjúkdóm er að ræða, eða tryggingafyrirtæki sem vinnuveitandi tilnefnir, ef um er að ræða vinnuslys;
- í **Danmörku**, „Arbejdsskadestyrrelsen“ (skrifstofu atvinnusjúkdóma og vinnuslysaftrygginga), Kaupmannahöfn;
- í **Þýskalandi**, „Berufsgenossenschaft“ (þar til bærrar vinnuslysaftryggingastofnunar);
- á **Spáni**, „Dirección Provincial del Instituto Nacional de Seguridad Social“ (héraðsskrifstofu almannatryggingastofnunar);
- á **Írlandi**, „Department of Health and Children, Planning Unit“, Hawkins House, Dublin 2 (ráðuneytis heilbrigðismála og málefna barna);
- á **Ítalíu** þar til bærrar héraðsskrifstofu „Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro“ (INAIL, vinnuslysaftryggingastofnunar ríkisins);
- í **Lúxemborg**, „Association d'assurance contre les accidents“ (slysaftryggingasambandsins);
- í **Hollandi**, „Sociale Verzekeringsbank“ (almannatryggingabankans), Amstelveen;
- í **Austurríki** þar til bærrar slysaftryggingastofnunar;
- í **Portúgal**, „Centro Nacional de Protecção contra os Riscos Profissionais“ (atvinnusjúkdómatryggingasjóðs ríkisins), Lissabon;
- í **Finnlandi**, „Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto“ (samtaka slysaftryggingastofnana), Bulevardi 28, 00120 Helsinki;
- í **Svíþjóð**, „Försäkringskassan“ (almannatryggingaskrifstofunnar);
- í **öllum öðrum aðildarríkjum**, þar til bærrar sjúkratryggingastofnunar;
- á **Íslandi** Tryggingastofnunar ríkisins, Reykjavík;
- í **Liechtenstein**, „Amt für Volkswirtschaft“ (þjóðhagsstofnunar), Vaduz;
- í **Noregi**, „Folketrygdkontoret for Utenlandssaker“ (almannatryggingaskrifstofu vegna utanlandsmálefna), Osló.

Ef viðkomandi einstaklingur fellur undir franskt almannatryggingakerfi skal sjóðurinn sem er til þess bær að viðurkenna bótarétt hans vera tryggingasjóður hans, en þarf ekki að vera einn þeirra sjóða sem er tíundaður á eyðublaði E 101. Beiðni um eyðublað E 128 eða E 123, eftir því sem við á, skal beint til sjóðs á búsetustað viðkomandi launþega/sjálfstætt starfandi einstaklings.

Falli sjálfstætt starfandi einstaklingur undir almannatryggingakerfi í Finnlandi eða á Íslandi er eyðublaðs E 123 ætíð krafist.

Ef launþegi/sjálfstætt starfandi einstaklingur, sem fellur undir íslenska almannatryggingakerfið, verður fyrir vinnuslysi eða fær atvinnusjúkdóm skal vinnuveitandi ætíð tilkynna það til lögbærrar stofnunar.

ATHUGASEMDIR

- (¹) EES = samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið, VI. viðauki, Félagslegt öryggi. Vegna þess samnings gildir eyðublað þetta einnig fyrir Ísland, Liechtenstein og Noreg.
- (¹) Tákn fyrir landið sem launþegi/sjálfstætt starfandi einstaklingur heyrir undir löggjöf hjá: B = Belgía; DK = Danmörk; D = Þýskaland; GR = Grikkland; E = Spánn; F = Frakkland; IRL = Írland; I = Ítalía; L = Lúxemborg; NL = Holland; A = Austurríki; P = Portúgal; FIN = Finnland; S = Svíþjóð; GB = Breska konungsríkið; IS = Ísland; FL = Liechtenstein; N = Noregur.
- (²) Fyrir spænskan ríkisborgara skal rita bæði nöfnin sem hann fékk við fæðingu.
Fyrir portúgalskan ríkisborgara skal rita öll nöfnin (eiginnafrn, kenninnafrn, meyrjarnafrn) í sömu röð samkvæmt borgaralegri réttarstöðu og á kennivottorði eða vegabréfi.
- (³) Nota skal tvo tölustafi fyrir dag og mánuð og fjóra fyrir ártal (dæmi: 1. ágúst 1921 = 01.08.1921).
- (⁴) Fyrir spænskan ríkisborgara skal rita númer á kennivottorði ríkisins (D.N.I.), ef slíku er til að dreifa, jafnvel þótt vottorðið sé fallið úr gildi. Að öðrum kosti skal rita „ekkert“.
- (⁵) Tilgreina skal almannatrygginganúmer ríkisins fyrir starfandi fólk sem fellur undir belgíska löggjöf (NISS).
Tilgreina skal CPR-númer fyrir starfandi fólk sem fellur undir danska löggjöf.
Tilgreina skal SOFI-númer fyrir starfandi fólk sem fellur undir hollenska löggjöf.
- (⁶) Gefa skal eins ítarlegar upplýsingar og kostur til að auðveldarar sé að bera kennsl á vinnuveitanda eða fyrirtæki sjálfstætt starfandi einstaklings:
Ef um ræðir skip skal tilgreina nafn og skráningarnúmer skipsins.
Tilgreina skal ONSS/RSZ-skráningarnúmer vinnuveitanda ef um ræðir launþega og TVA/BTW-númer ef um ræðir sjálfstætt starfandi einstaklinga, fyrir Belgíu.
Tilgreina skal SE-númer fyrir Danmörku.
Tilgreina skal „Betriebsnummer des Arbeitgebers“ fyrir Þýskaland.
Tilgreina skal SIRET-númer fyrir Frakkland.
Tilgreina skal „Código De Cuenta De Cotización Del Empresario CCC“ (númer iðgjaldareiknings vinnuveitanda) fyrir Spán.
Tilgreina skal nafn þar til bærrar slysatryggingastofnunar fyrir starfandi fólk sem fellur undir vinnuslysalöggjöf í Finnlandi.
Tilgreina skal númer fyrirtækis fyrir Noreg.
- (⁷) Fyllist út ef það er til.
-

2001/EES/20/12

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 12/2000****frá 28. janúar 2000****um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XIX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 121/1999 frá 24. september 1999⁽¹⁾.
- 2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 7d (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB) í XIX. viðauka við samninginn:

„7e. **399 L 0044**: Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi (Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12).

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Í 4. mgr. 6. gr. og 2. mgr. 8. gr. lesist orðið „sáttmáli“ sem „samningurinn um Evrópska efnahagssvæðið“;

- b) í 4. mgr. 6. gr. bætist orðin „íslenskur og norskur“ við í lok málsgreinarinnar.“

2. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 7d (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB) í XIX. viðauka við samninginn:

„eins og henni var breytt með:

- **399 L 0044**: Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 (Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12).“

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 325, 21.12.2000, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 60, 21.12.2000, bls. 434.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12.

^(*) Stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna. Gildistökudagur: 1.9.2000.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/44/EB**frá 25. maí 1999****um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi(*)**

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 18. maí 1999 ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 1. og 3. mgr. 153. gr. sáttmálans skal bandalagið stuðla að háum neytendaverndarstaðli með þeim ráðstöfunum sem það samþykkir í samræmi við 95. gr. hans.
- 2) Innri markaðurinn skal ná til svæðis án innri landamæra þar sem tryggðir eru frjálsir fólksflutningar, frjálsir vöruflutningar, frjáls þjónustustarfsemi og frjálsir fjármagnsflutningar. Frjálsir vöruflutningar varða ekki einungis atvinnurekendur heldur einnig einstaklinga. Þetta þýðir að neytendum, sem búsettir eru í einu aðildarríki, ætti að vera frjálst að kaupa vörur á yfirráðasvæði annars aðildarríkis á grundvelli fárra sanngjarnra, samræmdra reglna um sölu neysluvara.
- 3) Lög aðildarríkjanna um sölu neysluvara eru að mörgu leyti ósambærileg og af því leiðir að markaðir fyrir neysluvörur eru mjög mismunandi í aðildarríkjunum og samkeppni milli seljenda getur raskast.
- 4) Neytendur, sem sækjast eftir því að notfæra sér kosti stórs markaðar með því að kaupa vörur í öðru aðildarríki en þar sem þeir eru búsettir, gegna mikilvægu hlutverki við að koma innri markaðnum á Vinna ber gegn því að landamæri séu búin til á ný og að markaðir séu hólfaðir niður. Tækifæri neytenda hafa aukist mjög við tilkomu nýrrar fjarskiptatækni sem veitir greiðan aðgang að dreifikerfum annarra aðildarríkjanna eða þriðju ríkja. Hætta er á að hömlur verði á sölu vara með nýrri fjarskiptatækni ef ekki fer fram lágmarkssamhæfing á þeim reglum sem gilda um sölu neysluvara.
- 5) Samning sameiginlegra lágmarksreglna um réttindi neytenda, sem gilda hvar sem vara er keypt, mun auka

öryggi neytenda og gera þeim kleift að nýta sér innri markaðinn til fulls.

- 6) Helstu erfiðleikar, sem neytendur eiga við að etja og helsta uppspretta deilumála við seljendur, er að vara sé ekki í samræmi við samningsskilmála. Af þeim sökum er við hæfi að samræma, hvað þetta varðar, innlend lög um sölu neysluvara, þó án þess að það hafi áhrif á ákvæði og reglur landslaga um samningsbundna og ósamningsbundna ábyrgð.
- 7) Vara verður, framfar öðru, að vera í samræmi við samning. Meginreglan um samræmi við samning finnst í öllum hinum ólíku lagahefðum aðildarríkjanna. Innan tiltekinna lagahefða er ekki hægt að treysta einvörðungu á þessa meginreglu til þess að tryggja lágmarksvernd fyrir neytendur. Þegar um slíka lagahefð er að ræða getur verið hagkvæmt að setja aukaákvæði í landslög til að tryggja vernd neytenda í þeim tilvikum þegar aðilarnir hafa ekki sett ákveðna samningsskilmála eða þegar skilmálar og ákvæði samningsins fella niður eða skerða réttindi neytandans á beinan eða óbeinan hátt; slíkir skilmálar og ákvæði eru ekki bindandi fyrir neytandann ef um er að ræða réttindi sem þessi tilskipun nær yfir.
- 8) Til að auðvelda beitingu meginreglunnar um samræmi við samning getur verið gagnlegt að koma á hrekjanlegri reglu um uppfyllingu skilmála samningsins sem tekur til algengustu tilvika. Slík regla takmarkar ekki meginreglu um samningsfrelsi. Þegar ekki er um að ræða tiltekna samningsskilmála, og í þeim tilvikum þegar ákvæði um lágmarksvernd er beitt, má nota þá þætti sem nefndir eru í þessari reglu til að ákvarða ósamræmi á milli vöru og samnings. Væntingar neytandans um gæði og notagildi ráðast meðal annars af því hvort vörurnar eru nýjar eða notaðar. Þeir þættir sem nefndir eru í reglunni eru hægt vaxandi. Þrátt fyrir að kringumstæður máls valdi því að einhver þáttur verði greinilega óviðeigandi, skulu aðrir þættir engu að síður gilda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórn. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 12/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjórn EB C 307, 16.10.1996, bls. 8. og Stjórn EB C 148, 14.5.1998, bls. 12.

⁽²⁾ Stjórn EB C 66, 3.3.1997, bls. 5.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. mars 1998 (Stjórn EB C 104, 6.4.1998, bls. 30), Sameiginleg afstaða ráðsins frá 24. september 1998 (Stjórn EB C 333, 30.10.1998, bls. 46) og Ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. desember 1998. (Stjórn EB C 98, 9.4.1999, bls. 226). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. maí 1999. Ákvörðun ráðsins frá 17. maí 1999.

- 9) Seljandi ber beina ábyrgð gagnvart neytandanum á því að vara sé í samræmi við samninginn. Þessi lausn er samkvæmt lagahefðum aðildarríkjanna. Þó skal seljandanum vera frjálst, eins og kveðið er á um í landslögum, að beita úrræðum gegn framleiðandanum, fyrri seljanda í sömu samningakeðju eða öðrum

milliliðum, nema hann hafi afsalað sér þeim rétti. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á meginregluna um samningsfrelsi milli seljanda, framleiðanda, fyrri seljanda eða annars milliliðar. Þær reglur um hvaða úrræðum seljandi má beita og gegn hverjum skulu ákvarðaðar af landslögum.

- 10) Þegar vara er ekki í samræmi við samning skal neytandi eiga rétt á, sér að kostnaðarlausu, að vörunni sé komið í samræmi við samninginn, annaðhvort með viðgerð eða að vörunni sé skipt eða, sé ekki hægt að koma þessu við, skal verðið lækkað eða samningnum rift.
- 11) Í fyrstu atrennu getur neytandinn krafist þess að seljandinn geri við eða skipti vörunni nema slík úrræði séu ógerleg eða óhófleg. Meta ber hlutlægt hvort úrræði sé óhóflegt. Úrræði telst óhóflegt feli það í sér ósanngjarnan kostnað í samanburði við önnur úrræði. Til að hægt sé að ákvarða hvort kostnaður sé ósanngjarn skal kostnaður við annað úrræðið vera verulega hærri en kostnaður við hitt.
- 12) Þegar ósamræmi er milli vöru og samnings er seljanda alltaf frjálst að leita sátta með því að bjóða neytandanum önnur úrræði sem til greina koma. Það er neytandans að samþykkja eða hafna slíkum til-lögum.
- 13) Til að gefa neytendum tækifæri á að notfæra sé innri markaðinn og kaupa neysluvörur í öðru aðildarríki skal beina þeim tilmælum til framleiðenda neyslu-vara, sem eru markaðssettar í mörgum aðildarríkum, að þeir láti, af tillitssemi við neytendur, fylgja með vörunni skrá með heimilisfangi að minnsta kosti eins tengiliðar í öllum aðildarríkjum þar sem varan er markaðssett.
- 14) Vísanir í afhendingartíma fela ekki í sér að aðildar-ríkin þurfi að breyta reglum sínum varðandi tilfærslu áhættunnar.
- 15) Aðildarríkin geta kveðið á um að skerða megi endurgreiðslur til neytanda í samræmi við þau not sem hann hefur haft af vörunni frá afhendingartíma hennar. Nánari ákvæði um skilyrði fyrir riftun samninga má setja í landslög.
- 16) Notaðar vörur eru oft þess eðlis að næsta ómögulegt er að skila þeim eða fá aðrar í staðinn. Af þeim sökum hefur neytandi almennt ekki rétt til að skila slíkum vörum. Hvað slíkar vörur varðar geta aðildarríkin heimilað aðilunum að semja um stýtt ábyrgðartímabil.
- 17) Við hæfi er að ákvarða í hversu langan tíma seljandi er ábyrgur fyrir ósamræmi á milli vöru og samnings, sem er til staðar við afhendingu vörunnar. Aðildarríkin geta einnig sett fyrningarfrest á rétt neytenda til að neyta réttar síns, að því tilskildu að slíkur frestur fyrnist ekki innan tveggja ára frá afhendingartíma. Þegar landslög kveða á um

að fyrningarfrestur hefjist ekki við afhendingartíma varanna skal heildarfyrningarfresturinn, sem lands-lögin kveða á um, ekki vera styttri en tvö ár frá afhendingartíma.

- 18) Til að stuðla að vinsamlegu samkomulagi ef um viðgerð, skipti eða samningaumleitanir milli seljanda og neytanda er að ræða geta aðildarríkin, þegar það á við og í samræmi við landslög, kveðið á um frestun eða rof á fyrningarfresti og skal ósamræmi á milli vöru og samnings hafa komið fram á þeim tíma.
- 19) Aðildarríkjunum skal vera frjálst að ákveða þann frest sem neytandinn hefur til að tilkynna seljanda um hvers konar ósamræmi á milli vöru og samnings. Aðildarríkin geta tryggt aukna neytendavernd með því að setja ekki slík skilyrði. Skulu þó allir neytendur í bandalaginu undantekningarlaust hafa að minnsta kosti tveggja mánaða frest til að láta seljanda vita af ósamræmi milli vöru og samnings.
- 20) Aðildarríkin skulu sjá til þess að slíkur frestur sé ekki óhagstæður þeim neytendum sem eiga viðskipti yfir landamæri. Öll aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hvernig þau beita þessu ákvæði. Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með því hvaða áhrif mismunandi beiting þessa ákvæðis hefur á neytendur og innri markaðinn. Upplýsingar um hvernig aðildarríki hafa beitt þessu ákvæði skulu vera aðgengilegar öðrum aðildarríkjum og neytendum og neytendasamtökum í gjörvöllu bandalaginu. Þess vegna skal birta yfirlit um stöðuna í öllum aðildarríkjum í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.
- 21) Hvað ákveðnar vörutegundir varðar er það almenn venja seljenda og framleiðenda að bjóða ábyrgð vegna vörugalla sem koma í ljós innan ákveðinna tímamarka. Slík venja getur orðið til þess að örva samkeppni. Enda þótt slíkar venjur séu réttmætar aðferðir við markaðssetningu ber að gæta þess að þær villi ekki um fyrir neytendum. Til að forðast villandi upplýsingar til neytenda skal ábyrgð innihalda ákveðnar upplýsingar og skal þar meðal annars koma fram að ábyrgðin hafi ekki áhrif á lagalegan rétt neytandans.
- 22) Aðilarnir mega ekki gera samkomulag um að réttindi neytenda séu skert eða þeim afsalað þar sem slíkt myndi gera að engu þá lögvernd sem veitt er. Þessi meginregla skal einnig gilda um ákvæði þar sem fram kemur að neytandinn hafi vitað af ósamræmi milli neysluvöru og samnings þegar samningurinn var

gerður. Ekki skal skerða þá neytendavernd sem þessi tilskipun veitir á þeim forsendum að lög þriðja ríkis hafi verið valin sem grundvöllur samningsins.

- 23) Löggjöf og fordæmisréttur í aðildarríkjunum sýna aukna tilhneigingu til að tryggja enn öflugri neytendavernd. Í ljósi þessarar þróunar og reynslunnar sem fæst af framkvæmd þessarar tilskipunar getur reynst nauðsynlegt að gera ráðstafanir um viðtækari samhæfingu, einkum með því að kveða á um beina bótaskyldu framleiðanda vegna vörugalla sem eru á hans ábyrgð.
- 24) Aðildarríkjunum skal frjálst að samþykka eða halda í gildi strangari ákvæðum á því sviði sem þessi tilskipun nær til með það fyrir augum að tryggja enn öflugri neytendavernd.
- 25) Samkvæmt tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 30. mars 1998 um þær meginreglur sem gilda um aðila sem skulu annast sáttumleitanir utan dómstóla í deilumálum á sviði neytendamála ⁽¹⁾, geta aðildarríkin komið á fót stofnunum sem tryggja óhlutdræga og skilvirka meðferð kærumála bæði innanlands og milli landa og sem nýtast neytendum sem milligönguaðilar.
- 26) Til að gæta sameiginlegra hagsmuna neytenda skal bæta þessari tilskipun við skrá yfir tilskipanir í viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB frá 19. maí 1998 um að setja lögbann til að gæta hagsmuna neytenda ⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið og skilgreiningar

1. Markmið þessarar tilskipunar er að samræma lög, reglugerðir og stjórnýslufyrirmæli aðildarríkjanna hvað varðar ákvæðna þætti við sölu neysluvara og tilheyrandi ábyrgðir svo að hægt sé að tryggja samræmdan lágmarksstaðal fyrir neytendavernd innan vébanda innri markaðarins.
2. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
  - a) *neytandi*: einstaklingur sem í samningum, er þessi tilskipun nær til, á viðskipti í öðru skyni en vegna starfs síns;
  - b) *neysluvara*: allir efnislegir lausamunir aðrir en:
    - vörur seldar nauðungarsölu eða með annars konar lagaheimild,
    - vatn og gas, ef það er ekki selt í takmörkuðu rúmmáli eða ákveðnu magni,

– rafmagn;

- c) *seljandi*: einstaklingur eða lögaðili sem, samkvæmt samningi, selur neysluvörur í starfi sínu;
- d) *framleiðandi*: sá sem framleiðir neysluvöru, innflytjandi neysluvöru inn á yfirráðasvæði bandalagsins eða hver sá aðili sem gefur sig út fyrir að vera framleiðandi með því að setja nafn sitt, vörumerki eða annað auðkenni á neysluvöruna;
- e) *ábyrgð*: allar skuldbindingar seljanda eða framleiðanda gagnvart neytandanum, án aukagreiðslu, um að endurgreiða kaupverð, skipta, gera við neysluvöru eða á annan hátt ráða bót á göllum hennar sé hún ekki í samræmi við lýsingu í ábyrgðarskránni eða auglýsingar um vöruna;
- f) *viðgerð*: að færa neysluvöru til samræmis við samning hafi verið um ósamræmi að ræða.

3. Aðildarríkin geta kveðið á um að skilgreiningin „neysluvara“ eigi ekki við um notaðar vörur sem eru seldar á almennu uppboði þar sem neytendur hafa tækifæri til að vera viðstaddir.

4. Samningar um afhendingu neysluvöru til framleiðslu skulu einnig teljast sölusamningar að því er þessa tilskipun varðar.

2. gr.

Samræmi við samning

1. Vara sem seljandi afhendir til neytanda skal vera í samræmi við sölusamning.
2. Neysluvörur teljast vera í samræmi við samning ef þær:
  - a) eru í samræmi við lýsingu seljandans og hafa til að bera eiginleika þeirra vara sem seljandinn hefur sýnt neytandanum sem sýnishorn eða fyrirmyndir;
  - b) henta þeim markmiðum sem neytandinn hyggst ná með þeim og sem hann gerði seljandanum ljós þegar samningur var gerður og seljandinn samþykktur;
  - c) henta til þeirra nota sem vörur af sömu tegund henta almennt til;
  - d) hafa til að bera þau gæði og nothæfi sem eru vanaleg í vörum af sama tagi, og sem neytandinn getur með nokkurri sanngirni vænst af henni, að teknu tilliti til eiginleika vörunnar og þeirra almennu upplýsinga um hana sem seljandinn, framleiðandinn eða fulltrúar hans hafa sett fram, sérstaklega í auglýsingum og vörumerkingum.
3. Hvað ákvæði þessarar greinar varðar skal ósamræmi ekki teljast vera til staðar ef neytandanum var kunnugt, eða gat tæpast verið ókunnugt, um ósamræmið eða ef ósamræmið á rætur sínar að rekja til efnis sem neytandinn lagði til.

(1) Stjótt EB L 115, 17.4.1998, bls. 31.

(2) Stjótt EB L 166, 11.6.1998, bls. 51.

4. Seljandinn skal ekki vera bundinn af almennum upplýsingum, eins og um getur í d-lið 2. mgr., ef hann:

- sýnir fram á að hann vissi ekki og gat tæpast vitað um upplýsingarnar sem um ræðir,
- sýnir fram á að upplýsingarnar hafi verið leiðréttar þegar samningurinn var gerður,
- sýnir fram á að upplýsingarnar hafi ekki getað haft áhrif á ákvörðunina um kaup á neysluvörðunni.

5. Ósamræmi sem upp kemur vegna rangrar uppsetningar neysluvöru skal teljast jafngilt ósamræmi sem upp kemur vegna vöru þar sem uppsetning er innifalin í sölusamningi og varan er sett saman af seljandanum eða á hans ábyrgð. Þetta gildir einnig ef neytandinn setur vöru, sem ætluð er til samsetningar af neytanda, rangt saman vegna galla í leiðbeiningum.

3. gr.

Réttindi neytandans

1. Seljandinn skal bera ábyrgð gagnvart neytandanum á öllu ósamræmi sem var til staðar þegar varan var afgreidd.

2. Þegar um ósamræmi er að ræða skal neytandinn eiga rétt á því að varan sé færð til samræmis við samninginn honum að kostnaðarlausu með viðgerð eða skiptum í samræmi við 3. mgr., eða að verð vörunnar sé lækkað um viðeigandi upphæð eða samningi rift, í samræmi við 5. og 6. mgr.

3. Til að byrja með er neytanda heimilt að krefjast þess af seljanda að hann geri við vöruna eða að hann skipti henni, í báðum tilvikum neytanda að kostnaðarlausu, nema slíkt sé ógerlegt eða óhóflegt.

Krafa um viðgerð eða skipti telst óhófleg ef hún verður til þess að á seljanda falli kostnaður sem er óviðunandi í samanburði við önnur úrræði að teknu tilliti til eftirfarandi:

- verðmætis vörunnar ef ekki væri um ósamræmi að ræða,
- mikilvægis ósamræmisins, og
- hvort notast mætti við önnur úrræði án þess að valda neytandanum verulegum óþægindum.

Allar viðgerðir og skipti skulu fara fram innan sanngjarnra tímamarka og án verulegra óþæginda fyrir neytandann, með hliðsjón af eðli vörunnar og áformum neytandans varðandi hana.

4. Skilgreiningin „að kostnaðarlausu“ í 2. og 3. mgr. vísar til nauðsynlegs kostnaðar við að færa vöru til samræmis við samning, sérstaklega póst-, vinnu- og efniskostnaðar.

5. Neytandi getur farið fram á viðeigandi verðlækkun eða riftun samnings ef:

- neytandinn á hvorki rétt á viðgerð né skiptum,
- seljandinn hefur ekki brugðist við kvörtuninni innan sanngjarnra tímamarka, eða

- seljandinn hefur ekki brugðist við kvörtuninni nema með verulegum óþægindum fyrir neytandann.

6. Neytandinn hefur ekki rétt til að rifta samningi ef um lítils háttar ósamræmi er að ræða.

4. gr.

Kröfuréttur

Þegar lokaseljandi ber ábyrgð, gagnvart neytanda, á ósamræmi sem til er komið vegna aðgerða eða aðgerðaleysis framleiðanda, fyrri seljanda í sömu samningakeðju eða annars milliliðar skal lokaseljandi hafa rétt til að beita úrræðum gegn þeim einstaklingi eða einstaklingum innan samningakeðjunnar sem bera ábyrgðina. Ákvörðun um gegn hvaða ábyrgum einstaklingum lokaseljandanum leyfist að beita úrræðum ásamt viðeigandi aðgerðum og skilmálum við framkvæmd skal taka samkvæmt landslögum.

5. gr.

Frestir

1. Seljandi skal teljast ábyrgur samkvæmt 3. gr. ef ósamræmið kemur fram innan tveggja ára frá afgreiðslu vörunnar. Ef þau réttindi, sem kveðið er á um í 2. mgr. 3. gr., heyra samkvæmt landslögum undir fyrmingarfrest skal sá frestur ekki renna út innan tveggja ára frá afgreiðslu vörunnar.

2. Aðildarríkin geta kveðið á um að til þess að njóta réttinda sinna þurfi neytandinn að láta seljandann vita af ósamræmi innan tveggja mánaða frá því að hann tók fyrst eftir slíku ósamræmi.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um beitingu þessarar málsgreinar. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með þeim áhrifum sem þessi valmöguleiki aðildarríkjanna hefur á neytendur og innri markaðinn.

Eigi síðar en 7. janúar 2003 skal framkvæmdastjórnin semja skýrslu um beitingu aðildarríkjanna á þessari málsgrein. Skýrsluna skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.

3. Nema annað sé sannað skal gera ráð fyrir að ósamræmi sem kemur í ljós innan sex mánaða frá afgreiðslu vörunnar hafi verið til staðar við afgreiðslu nema að það álit sé í ósamræmi við eðli vörunnar eða eðli ósamræmisins milli vörunnar og samningsins.

6. gr.

Ábyrgðir

1. Ábyrgð skal vera lagalega bindandi fyrir ábyrgðar-gjafann samkvæmt þeim skilyrðum sem ábyrgðarskírteinið og tilheyrandi auglýsingar kveða á um.

2. Í ábyrgðarskilmálunum skal:

- koma fram að neytandinn hafi lögboðin réttindi samkvæmt gildandi ákvæðum landslaga um sölu neysluvara og taka fram að ábyrgðin hafi ekki áhrif á þessi réttindi,
- setja fram á skýru, skiljanlegu máli efnisinnihald ábyrgðarskilmálanna og þær upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að gera kröfu samkvæmt ábyrgðarskilmálunum, einkum gildistíma og landfræðilegt gildissvið ábyrgðarinnar auk nafns og heimilisfangs ábyrgðaraðilans.

3. Ef neytandi æskir þess skal honum látin í té ábyrgðin skriflega eða á öðru varanlegu formi sem hann hefur aðgang að.

4. Innan síns yfirráðasvæðis getur aðildarríkið þar sem neysluvaran er markaðssett, í samræmi við sáttmálann, ákveðið að ábyrgðin sé samin á einu eða fleiri opinberum tungumálum bandalagsins.

5. Ef ábyrgðin brýtur í bága við kröfur 2., 3. eða 4. mgr. skal það ekki hafa áhrif á lögmæti ábyrgðarinnar og neytandinn skal enn geta treyst á ábyrgðina og krafist þess að hún sé í heiðri höfð.

7. gr.

Bindandi eðli ákvæðanna

1. Allir samningsskilmálar eða samningar, sem gerðir hafa verið við seljanda áður en honum er bent á ósamræmi og sem beint eða óbeint skerða eða fella niður þau réttindi sem þessi tilskipun kveður á um, skulu, eins og landslög kveða á um, ekki vera bindandi fyrir neytandann.

Aðildarríkin geta kveðið á um að þegar um notaða vöru er að ræða geti seljandi og neytandi gert samkomulag um samningsákvæði eða skilmála sem kveða á um styttri frest varðandi ábyrgð seljandans en kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr. Slíkur frestur má ekki vera skemmri en eitt ár.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að neytendur séu ekki sviptir þeirri vernd sem kveðið er á um í þessari tilskipun sem afleiðing af því að hafa kosið að setja samninginn undir lög þriðja lands þegar samningurinn hefur nána tengingu við yfirráðasvæði aðildarríkjanna.

8. gr.

Innlend lög og lágmarksvernd

1. Réttindunum, sem þessi tilskipun kveður á um, skal beitt án þess að þau hafi áhrif á önnur réttindi sem neytandinn getur skírskotað til samkvæmt innlendum reglum um samningsbundna og ósamningsbundna ábyrgð.

2. Aðildarríkjum er frjálst að samþykkja eða halda í gildi strangari ákvæðum, sem samrýmast sáttmálanum, á því sviði sem þessi tilskipun nær til í því augnamiði að tryggja neytendum fullri vernd.

9. gr.

Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að upplýsa neytendur um landslög, sem varða lögleiðingu þessarar tilskipunar, og skulu, þegar það á við, hvetja fagfélög til þess að upplýsa neytendur um rétt sinn.

10. gr.

Eftirfarandi skal bætt við viðauka við tilskipun 98/27/EB:

„10. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi (Stjtfð. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12).“

11. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun, eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem þessi tilskipun tekur til.

12. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 7. júlí 2006, endurskoða beitingu þessarar tilskipunar og senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu. Í skýrslunni skal meðal annars skoða þörfina fyrir að koma á beinni ábyrgð framleiðanda og skýrslunni skulu, ef þörf krefur, fylgja tillögur.

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel, 25. maí 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. EICHEL

forseti.

2001/EES/20/13

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 13/2000****frá 28. janúar 2000****um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XIX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994⁽¹⁾.
- 2) Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB frá 30. mars 1998 um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi lið er bætt við á eftir 17. lið (tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 88/41/EBE) í XIX. viðauka við samninginn:

„18. **398 X 0257**: Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB frá 30. mars 1998 um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla (Stjtið. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilmæla framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 160, 28.6.1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31.

(^{*}) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 30. mars 1998****um þær meginreglur sem gilda um aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla (*) (**)**

(98/257/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

ræða ágreining sem nær yfir landamæri.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins einkum
155 gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Í niðurstöðum sínum frá 25. nóvember 1996, sem neytendamálaráðið hefur samþykkt, lagði framkvæmdastjórnin áherslu á nauðsyn þess að auka traust neytenda á starfsemi innri markaðarins og tækifæri þeirra til að nýta sér til fulls þá möguleika sem innri markaðurinn býður upp á, svo sem tækifæri neytenda til að ná sáttum í deilumálum, á skilvirkum og viðeigandi hátt, utan dómstóla eða með öðrum sambærilegum aðferðum.

Í ályktun sinni frá 14. nóvember 1996 ⁽¹⁾ lagði Evrópuþingið áherslu á nauðsyn þess að slík málsmæðferð uppfyllti lágmarksskilyrði um óhlutdrægni þessa aðila, um skilvirkni, kynningu og gagnsæi málsmæðferðarinnar og fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún semdi drög að tillögu um þetta mál.

Í flestum deilumálum á sviði neytendamála er, eðli þeirra samkvæmt, verðgildi þess sem deilt er um ekki í réttu hlutfalli við kostnaðinn sem málarekstur fyrir dómi hefði í för með sér. Erfiðleikarnir, sem málsmæðferð fyrir dómi getur haft í för með sér, geta orðið til þess að fæla neytendur frá því að leita réttar síns, sérstaklega þegar um er að

„Grænbókin um kærurétt neytenda og lausn deilumála á sviði neytendamála á innri markaðinum“ ⁽²⁾ varð tilefni viðtæks samráðs og hafa niðurstöður þess staðfest að brýn þörf er á aðgerðum innan bandalagsins sem miða að því að bæta núverandi stöðu mála.

Reynslan í mörgum aðildarríkjum sýnir að með óhefðbundnum aðferðum við lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, að því tilskildu að ákveðnar grundvallarreglur séu í heiðri hafðar, megi ná góðum árangri, bæði fyrir neytendur og fyrirtæki, vegna þess að kostnaður við lausn deilumála á sviði neytendamála lækkar og ferlið styttest.

Samþykkt meginreglna af þessu tagi á evrópskum vettvangi myndi auðvelda framkvæmd aðferða við lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla. Þegar um er að ræða ágreining, sem nær yfir landamæri, myndi slíkt auka gagnkvæmt traust hjá þeim aðilum sem annast lausn deilumála utan dómstóla í aðildarríkjunum og auka tiltrú neytenda á þeim aðferðum sem þegar eru notaðar í aðildarríkjunum. Þessar viðmiðanir gera þeim sem bjóða upp á þjónustu varðandi lausn deilumála utan dómstóla í einu aðildarríki auðveldara fyrir að bjóða þjónustu sína í öðrum aðildarríkjum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 13/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(**) Framkvæmdastjórnin samþykkti þann 30. mars 1998 orðsendingu um lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla. Orðsendinguna, sem inniheldur þessi tilmæli og evrópskt kvörtunareyðublað fyrir neytendur, má nálgast á Netinu (<http://europa.eu.int/comm/dg24>).

⁽¹⁾ Ályktun Evrópuþingsins um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Aðgerðaáætlun um kærurétt neytenda og lausn deilumála á sviði neytendamála á innri markaðinum“ frá 14. nóvember 1996 (Stjtið EB C 362, 2. 12. 1996, bls. 275).

⁽²⁾ COM(93) 576 endanleg útgáfa frá 16. nóvember 1993.

Ein niðurstaða Grænbókarinnar snerti samþykkt á tilmælum framkvæmdastjórnarinnar með það í huga að bæta starfsfyrirkomulag umboðsmanna sem bera ábyrgð á meðferð deilumála á sviði neytendamála.

Lögð var áhersla á nauðsyn slíkra tilmæla á meðan á samráði um Grænbókina stóð og hún staðfest af miklum meirihluta hlutaðeigandi aðila meðan á samráði um orðsendingu um „aðgerðaáætlunina“⁽¹⁾ stóð.

Þessi tilmæli skulu takmarkast við málsmeðferðir sem, hvaða nafni sem þær kunna að nefnast, leiða til sátta í deilumáli fyrir atbeina þriðja aðila sem leggur til eða fyrirskipar úrlausn. Þar af leiðandi teljast ekki með málsmeðferðir sem miða eingöngu að því að koma deiluaðilum saman til að hægt sé að sannfæra þá um að finna beri sameiginlega lausn.

Ákvarðanir teknar af aðilum, sem annast lausn deilumála utan dómstóla, geta verið bindandi fyrir deiluaðila, eða verið einföld tilmæli eða þær geta falið í sér tillögur til lausnar sem deiluaðilar verða að samþykkja. Í þessari tillögu falla öll þessi mismunandi tilvik undir heitið „ákvörðun“.

Óhlutdrægni og hlutlægni þeirra aðila sem taka ákvarðanirnar er grundvallarforsenda þess að hægt sé að standa vörð um réttindi neytenda og þess að hægt sé að auka tiltrú neytenda á óhefðbundnum aðferðum við að ná lausn í deilumálum á sviði neytendamála.

Aðili getur því aðeins verið óhlutdrægur í störfum sínum að hann sé ekki beittur þrýstingi sem gæti haft áhrif á ákvarðanir hans. Þess vegna þarf að tryggja sjálfstæði hans án þess að gerðar séu jafn strangar kröfur um sjálfstæði og gerðar eru til dómara í réttarkerfinu.

Þegar ákvörðunin er tekin af einstaklingi er einungis hægt að tryggja óhlutdrægni þess er ákvörðunina tekur ef viðkomandi getur fært sönnur á að hann hafi til að bera nægilegt sjálfstæði, menntun og hæfni og að vinnuumhverfi hans sé þannig að hann geti tekið sjálfstæðar ákvarðanir. Þetta krefst þess að viðkomandi fái umboð til nægilega langs tíma og að á meðan sé ekki hægt að víkja honum frá störfum án gildrar ástæðu.

Þegar ákvörðunin er tekin af hópi er jöfn þátttaka fulltrúa neytenda og atvinnurekenda viðeigandi leið til að tryggja slíkt sjálfstæði.

Til að tryggja að hlutaðeigandi einstaklingar fái nauðsynlegar upplýsingar verður að ábyrgjast að málsmeðferðin sé gagnsæ svo og starfsemi þeirra aðila sem bera ábyrgð á að leysa deilurnar. Skortur á gagnsæi getur haft neikvæð áhrif á réttindi deiluaðila og vakið upp efasemdir um aðferðir við lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla.

Einungis er hægt að standa vörð um ákveðna hagsmuni deiluaðila ef málsmeðferðin gerir þeim kleift að koma sjónarmiðum sínum á framfæri við þar til bærán aðila að kynna sér hvaða staðreyndir andstæðingurinn styðst við, og, ef við á, skýrslur sérfræðinga. Þetta þarf ekki nauðsynlega að hafa í för með sér að taka þurfi munnlega skýrslu af deiluaðilum.

Málsmeðferð við lausn deilumála utan dómstóla er til þess gerð að auðvelda kærurétt neytenda. Til að hún sé skilvirk þarf hún að ráða bót á ákveðnum vandamálum á réttarsviðinu, á borð við há gjöld, langar tafir og þunglamalega starfshætti.

Svo að hægt sé að auka skilvirkni og sanngirni málsmeðferðarinnar verður þar til bær aðili að gegna virku hlutverki sem gerir honum kleift að taka tillit til allra atriða sem gætu nýst við að leysa deiluna. Hlutverk þetta er þeim mun mikilvægara þar eð þegar um er lausn deilumála utan dómstóla að ræða njóta málsaðilar oft ekki lögfræðiaðstoðar.

Ákvarðanir aðila, sem annast lausn deilumála utan dómstóla, þurfa ekki eingöngu að vera byggðar á lagareglum heldur einnig á sanngirnissjónarmiðum og á grundvelli siðareglna. Þessi sveigjanleiki hvað ákvarðanatöku þeirra varðar má þó ekki verða til þess að gæði neytendaverndar minnki í samanburði við þá vernd sem neytendur myndu njóta samkvæmt lögum bandalagsins eins og þeim er framfylgt af dómstólum.

Deiluaðilar eiga rétt á upplýsingum um ákvarðanir, sem teknar eru, og um ástæðurnar sem liggja að baki þeim. Ástæður ákvarðana eru forsendur fyrir gagnsæi og þess að deiluaðilarnir geti treyst málsmeðferð við lausn deilumála utan dómstóla.

Samkvæmt 6. gr. Evrópusáttmálans um verndun mannréttinda og mannfrelsis er aðgengi að dómstólum grundvallarréttindi sem engar undantekningar eru á. Þar sem lög bandalagsins tryggja frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi innan hins sameiginlega markaðar er eðlileg afleiðing þess frelsis að atvinnurekendur og neytendur geti, ef ná þarf sáttum í málum sem tengjast

⁽¹⁾ Aðgerðaáætlun um kærurétt neytenda og lausn deilumála á sviði neytendamála á innri markaðinum, COM (96) 13 endanleg útgáfa frá 14. febrúar 1996.

atvinnustarfsemi þeirra, farið með mál fyrir dóm í aðildarríki á sama hátt og ríkisborgarar þess aðildarríkis. Markmiðið með málsmeðferð utan dómstóla er ekki að koma í stað dómstóla. Af þeim sökum má ekki svipta neytendur réttinum til málsóknar fyrir dómstólum enda þótt málsmeðferð utan dómstóla hafi verið notuð, nema þeir samþykki það sérstaklega, í fullri vitneskju um allar staðreyndir og aðeins eftir að málið er orðið að deilumáli.

Í sumum málum, óháð viðfangsefni og verðgildi þess sem deilt er um, geta deiluaðilar, einkum neytandinn, sem sá deiluaðila sem telst fjárhagslega verr settur og með minni lögfræðilega reynslu en hinn sammenningsaðilinn, þurft á lögfræðiaðstoð frá þriðja aðila að halda til þess að betur sé hægt að verja og vernda réttindi hans.

Til að tryggja gagnsæi og útbreiðslu upplýsinga um málsmeðferð við lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla í samræmi við þær meginreglur, sem settar eru fram í tilmælunum, og til að auðvelda myndun og viðhald óformlegra tengsla hyggst framkvæmdastjórnin smíða gagnagrunn með upplýsingum um þá aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla sem ábyrgjast að þeir fari eftir þessum meginreglum. Gagnagrunnurinn mun hafa að geyma þær upplýsingar sem framkvæmdastjórninni berast frá þeim aðildarríkjum sem vilja taka þátt í þessu framtaksverkefni. Til að tryggja staðlaðar upplýsingar og til að einfalda upplýsingagjöfina munu aðildarríkin fá stöðluð upplýsingaeyðublöð.

Við þessar aðstæður virðist nauðsynlegt að ákveða, á grundvelli bandalagsins, lágmarksreglur um uppsetningu og starfsaðferðir við lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, til að hægt sé, á þessu mikilvæga sviði, að styðja og bæta við framtak aðildarríkjanna við að koma á háum neytendaverndarstaðli í samræmi við a-lið 129. gr. sáttmálans. Ekki skal ganga lengra en nauðsyn krefur til að tryggja að lausn deilumála utan dómstóla gangi vel. Þessar lágmarksreglur eru þannig í samræmi við dreifræðisregluna.

LEGGUR TIL að allir núverandi og verðandi aðilar, sem bera ábyrgð á lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, virði eftirfarandi meginreglur:

I

Meginregla um sjálfstæði

Sjálfstæði þess aðila sem tekur ákvarðanir er tryggt til þess að öruggt sé að aðgerðir hans séu óhlutdrægar.

Þegar ákvörðun er tekin af einstaklingi er þetta sjálfstæði tryggt meðal annars með eftirfarandi ráðstöfunum:

- sá sem skipaður er hefur til að bera þá færni, reynslu og hæfni, sérstaklega á sviði lögfræði, sem nauðsynleg er til að hann geti sinnt hlutverki sínu,
- umboð þess skipaða er veitt til nægilega langs tíma til að tryggja sjálfstæði aðgerða hans og ekki skal vera hægt að víkja honum úr starfi án gildrar ástæðu,
- ef viðkomandi er skipaður eða launaður af fagfélagi eða fyrirtæki má hann ekki hafa unnið fyrir viðkomandi fagfélag, félagsmenn þess eða fyrirtækið sem um ræðir undanfarin þrjú ár áður en hann tekur við starfinu.

Þegar ákvörðunin er tekin af hópi skal tryggja sjálfstæði þess aðila, sem ber ábyrgð á henni, með því að hafa jafnt hlutfall fulltrúa neytenda og fagfólks eða með því að fara eftir þeim viðmiðunum sem settar voru fram hér að ofan.

II

Meginregla um gagnsæi

Viðeigandi aðferðum er beitt til að tryggja gagnsæi aðgerðanna. Þar á meðal:

1. Útvega skal hverjum sem um það biður, skriflega eða á annan viðeigandi hátt, eftirtaldir upplýsingar:
  - nákvæma lýsingu á tegundum deilumála sem gætu komið til kasta viðkomandi aðila, auk upplýsinga um hugsanleg landfræðileg mörk og verðgildi þess sem deilt er um,
  - reglur um vísun mála til aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, þar með taldir ráðstafanir sem neytandinn kann að þurfa að gera á undan, auk annarra starfsreglna, sérstaklega reglur sem varða það hvort málið verði tekið fyrir munnlega eða skriflega, hvort viðkomandi þarf að koma á staðinn í eigin persónu og hvaða tungumál skal nota við málsmeðferðina,
  - hugsanlegan málskostnað aðila, þar á meðal reglur um skiptingu kostnaðar að málsmeðferð lokinni,
  - þær reglur sem eru grundvöllur ákvarðana aðila sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla (lagaákvæði, sanngirnissjónarmið, siðareglur o.fl.),
  - fyrirkomulag ákvarðanatöku hjá aðilum sem annast lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla,
  - lagagildi ákvörðunarinnar þar sem kemur skýrt fram hvort hún er bindandi fyrir fagaðilann eða fyrir báða aðila. Ef ákvörðunin er bindandi skal taka skýrt fram hvaða viðurlögum skuli beita sé henni ekki hlitt; sama máli gegnir um upplýsingar um áfrýjunarrétt þess aðila sem tapar málinu.
2. Að þar til bær aðili birti ársskýrslu þar sem settar eru fram þær ákvarðanir sem teknar hafa verið svo hægt sé að meta niðurstöður þeirra og skilgreina hvers eðlis deilumálin hafa verið.

III

Meginregla um andmælarétt

Málsmeðferðin, sem fylgja, skal gefur öllum aðilum er málið varðar tækifæri til að útskýra mál sitt fyrir þar til bærum aðila, kynna sér staðreyndir og röksemdafærslu mótaðilans og, þar sem það á við, skýrslur sérfræðinga.

IV

Meginregla um skilvirkni

Skilvirkni málsmeðferðarinnar er tryggð með aðgerðum sem fela í sér að:

- neytandinn hafi aðgang að sáttaumleitunum utan dómstóla án þess að hann sé skuldbundinn til að notfæra sér lögfræðiaðstoð,
- að kostnaður sé annaðhvort enginn eða að honum sé stillt í hóf,
- að skammur tími líði frá því að mál er lagt fyrir þar til niðurstaða fæst,
- að þar til bær aðili hafi með höndum virkt hlutverk, sem geri honum kleift að taka tillit til allra aðstæðna sem leitt gætu til lausnar í deilumálinu.

V

Meginregla um lögmæti

Ákvörðun tekin af aðila, sem annast lausn deilumála utan dómstóla á sviði neytendamála, getur ekki svipt neytandann þeirri vernd sem honum ber samkvæmt ófrávíkjanlegum lagaákvæðum þess ríkis þar sem viðkomandi aðili hefur aðsetur. Þegar um er að ræða deilur sem ná yfir landamæri má niðurstaða aðilanna ekki verða til þess að neytandinn sé sviptur þeirri vernd sem ófrávíkjanleg lagaákvæði þess ríkis, þar sem hann er að jafnaði búsettur, veita í þeim tilfellum

sem eru tilgreind í 5. gr. Rómarsáttmálans frá 19. júní 1980 um lög sem gilda um samningsskyldur.

Deiluaðilum eru kynntar rökstuddar niðurstöður, eins fljótt og auðið er, annaðhvort skriflega eða á annan viðeigandi hátt.

VI

Meginregla um frelsi

Ákvörðun tekin af hlutaðeigandi aðila getur því aðeins verið bindandi fyrir deiluaðilana að þeim hafi verið gert það ljóst frá upphafi og þeir hafi samþykkt það sérstaklega.

Ákvörðun neytanda um að skjóta máli sínu til aðila, sem annast lausn deilumála utan dómsskerfisins á sviði neytendamála, má ekki vera afleiðing skuldbindinga sem hann tók á sig áður en málið varð að deilumáli, ef þær verða til þess að svipta neytandann rétti sínum til að fá deilumálið leyst fyrir dómstólum.

VII

Meginregla um fulltrúarétt

Aðferðin getur ekki svipt deiluaðila réttinum til að gera þriðja aðila að fulltrúa sínum eða njóta aðstoðar hans á öllum stigum málsins.

ÞESSUM TILMÆLUM er beint til þeirra aðila sem bera ábyrgð á lausn deilumála á sviði neytendamála utan dómstóla, einstaklinga eða lögaðila, sem bera ábyrgð á stofnun eða rekstri slíkra aðila, svo og aðildarríkjanna, að svo miklu leyti sem þau eiga hlut að máli.

Gjört í Brussel 30. mars 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Emma BONINO

framkvæmdastjóri.

2001/EES/20/14

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 14/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 184/1999 frá 17. desember 1999⁽¹⁾.
- 2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/568/EB frá 27. júlí 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir ljósaperur⁽²⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/554/EB frá 19. júlí 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir afritunarpappír⁽³⁾, skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr:

Eftirfarandi komi í stað texta liðar 2eg (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/365/EB) í XX. viðauka við samninginn:

„**399 D 0568:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/568/EB frá 27. júlí 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir ljósaperur (Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 18).“

Eftirfarandi komi í stað texta liðar 2ek (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/467/EB) í XX. viðauka við samninginn:

„**399 D 0554:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/554/EB frá 19. júlí 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir afritunarpappír (Stjtið. EB L 210, 10.8.1999, bls. 16).“

3. gr:

Fullgiltur texti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 1999/568/EB og 1999/554/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr:

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

5. gr:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 15.3.2001, bls. 12 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 14, 15.3.2001, bls. 140.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 210, 10.8.1999, bls. 16.

^(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 27. júlí 1999

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir ljósaperur(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 2439)

(1999/568/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að ákveða beri skilyrði fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir hvern vörflokk um sig.
- 2) Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að meta beri áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vörflokka.
- 3) Með ákvörðun 95/533/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir vegna veitingar umhverfismerkis bandalagsins fyrir ljósaperur fyrir eina peruhöldu, en samkvæmt 3. gr. þeirrar ákvörðunar féllu þær úr gildi 30. nóvember 1998.
- 4) Með ákvörðun 96/337/EB ⁽³⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir vegna veitingar umhverfismerkis bandalagsins fyrir ljósaperur fyrir tvær peruhöldur, en samkvæmt 3. gr. þeirrar ákvörðunar féllu þær úr gildi 7. maí 1999.
- 5) Rétt er að einn vörflokkur komi í stað aðskildu vörflokka fyrir ljósaperur fyrir eina peruhöldu og ljósaperur fyrir tvær peruhöldur.
- 6) Mál er til komið að samþykkja nýja ákvörðun um vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vörflokk, þannig að framleiðendur og innflytjendur ljósapera geti tekið þátt í kerfi bandalagsins um veitingu umhverfismerkis.

7) Mál er til komið að endurskoða viðmiðanirnar, sem voru settar með ákvörðunum 95/533/EB og 96/337/EB, til að hægt sé að greina frá orkuflokkun með þeim hætti að samræmist tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/11/EB ⁽⁴⁾ um framkvæmd tilskipunar ráðsins 92/75/EBE ⁽⁵⁾ að því er varðar orkumerkingar lampa til heimilisnota og að hægt sé að laga kröfur um orku, meðalendingartíma og kvikasilfursinnihald að tækni-nýjungum og markaðsþróun.

8) Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Vörflokkurinn „ljósaperur“ (hér á eftir kallaður „vörflokkurinn“) nær yfir:

— „ljósaperur fyrir eina peruhöldu“: allar ljósaperur til almennra nota við lýsingu sem hafa einn sökkul, lássökkul eða sökkul með skrufgangi eða tindafestingu. Ljósaperurnar verður að vera hægt að tengja við opinbert rafveitukerfi og þær verða að vera á boðstólum fyrir almenning til kaups,

— „ljósaperur fyrir tvær peruhöldur“: allar ljósaperur til almennra nota við lýsingu sem hafa festingar á báðum endum. Þar er fyrst og fremst átt við aflangar flúrperur. Perurnar verður að vera hægt að tengja við opinbert rafveitukerfi.

2. gr.

Meta skal umhverfisáhrif og notagildi vörflokksins með hliðsjón af þeim sérstöku vistfræðilegu viðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 216, 14.8.1999, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 14/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 99, 11.4.1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB L 302, 15.12.1995, bls. 42.

⁽³⁾ Stjórnartíð. EB L 128, 29.5.1996, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjórnartíð. EB L 71, 10.3.1998, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjórnartíð. EB L 297, 13.10.1992, bls. 16.

3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda frá 1. júlí 1999 til 1. júlí 2002. Ef ný ákvörðun, sem setur vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk, hefur ekki verið samþykkt fyrir 1. júlí 2002 lýkur gildistíma þessum hins vegar 1. júlí 2003 eða þann dag sem ný ákvörðun er samþykkt, eftir því hvort er fyrir.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „008“ notað fyrir vöruflokkinn.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

_____

VIÐAUKI

A. RAMMI

Til að hægt sé að veita umhverfismerki fyrir ljósaperur verða þær að vera í samræmi við viðmiðanirnar í þessum viðauka, en í því skyni skulu fara fram prófanir þegar umsókn er lögð fram eins og fram kemur í viðmiðunum. Heimilt er að nota aðrar prófunaraðferðir, þar sem við á, ef þar til bera stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar hinum.

Markmiðið með viðmiðunum er að stuðla að því að:

- dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri orkunotkun (almennri hækkun hitastigs, súrnun, eyðingu óendurnýjanlegra auðlinda) með því að draga úr orkunotkun,
- dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri kvikasilfursnotkun með því að minnka kvikasilfursinnihald ljósapera og lengja meðalendingartíma þeirra,
- dregið verði úr umhverfisspjöllum tengdum sorpi með því að stuðla að notkun endurunns efnis í umbúðir og með því að lengja meðalendingartíma þess.

Við mat á umsóknum og eftirlit með því að viðmiðanirnar í þessum viðauka séu virtar er mælt með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til notkunar viðurkenndra umhverfisstjórnunarkerfa, svo sem EMAS eða ISO 14001 (Athugasemd: ekki er krafist að slík stjórnunarkerfi séu notuð).

B. LYKILVIÐMIÐANIR

1. Orkunýtni

Ljósaperur fyrir eina peruhöldu verða annaðhvort að falla undir flokk A eða B að því er varðar orkumerkið samanber skilgreiningu í IV. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/11/EB frá 27. janúar 1998. Samþjappaðir flúrlampar með segulstraumfestu geta hins vegar ekki fengið umhverfismerki.

Ljósaperur fyrir tvær peruhöldur verða að falla undir flokk A að því er varðar orkumerkið samanber skilgreiningu í IV. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/11/EB frá 27. janúar 1998.

2. Meðalendingartími og lúmenending

Meðalendingartími jafnt ljósapera fyrir eina peruhöldu sem ljósapera fyrir tvær peruhöldur skal vera yfir 10 000 klukkustundir.

Lúmenending skal vera í samræmi við eftirfarandi töflu:

	Meðalendingartími	Lúmenending
Pera fyrir eina peruhöldu	> 10 000 klst.	≥ 70 % eftir 10 000 klst.
Pera fyrir tvær peruhöldur	> 10 000 en < 20 000 klst.	≥ 90 % eftir 10 000 klst.
Pera fyrir tvær peruhöldur	≥ 20 000 klst.	≥ 90 % eftir 20 000 klst.

3. Kvikasilfur

Kvikasilfursinnihald *ljósapera fyrir eina peruhöldu* skal að meðaltali ⁽¹⁾ vera minna en 6 mg.

Kvikasilfursinnihald *ljósapera fyrir tvær peruhöldur*, sem hafa styttri meðalendingartíma en 20 000 klukkustundir en lengri en 10 000 klukkustundir, skal vera minna en 7,5 mg.

Kvikasilfursinnihald *ljósapera fyrir tvær peruhöldur*, sem hafa meðalendingartíma sem er 20 000 klukkustundir eða lengur, skal vera minna en 10 mg.

Kvikasilfursinnihald skal prófað með aðferðinni sem lýst er í viðbætinum við þessa ákvörðun.

⁽¹⁾ Meðaltalið samsvarar mældu meðalkvikasilfursinnihaldi við prófun á 10 ljósaperum, þar sem perur með hæsta og lægsta mældu innihald eru fjarlægðar úr úrtakinu.

4. Umbúðir

Ekki skal nota samlímt og samsett plast.

Ljósaperur fyrir eina peruhöldu: Allar pappambúðir skulu innihalda minnst 65% af endurunnu efni (miðað við þyngd).

Ljósaperur fyrir tvær peruhöldur: Allar pappambúðir skulu innihalda minnst 80% af endurunnu efni (miðað við þyngd).

Staðallinn EN 50285 skal gilda um ljósaperur fyrir eina peruhöldu og ljósaperur fyrir tvær peruhöldur. Prófanir á lömpum skulu gerðar í samræmi við EN 60064, EN 60901, EN 60969, EN 60081 og CIE 84 eftir gerð lampans. Hafi viðeigandi prófun á meðalendingartíma ekki verið lokið er meðalendingartíminn, sem tiltekinn er á umbúðunum, viðtekinn meðan beðið er niðurstaðna úr prófuninni. Niðurstöður prófunarinnar ber að tilkynna þar til bærri stofnun um leið og þær liggja fyrir og aldrei síðar en 18 mánuðum eftir að umsókn um merkið var lögð fram.

C. NOTAGILDISVIÐMIÐANIR

5. Vöruupplýsingar

Eftirtaldar upplýsingar skulu fylgja vörunni:

Með ljósaperum fyrir eina peruhöldu:

i) Ljósdeyfirofar

Ljósaperur sem ekki er hægt að nota í tengslum við ljósdeyfirofa skulu merktar sem slíkar.

ii) Stærð og lögun

Hlutfallsleg stærð og lögun samþjappaðrar flúrperu miðað við venjulega glóðarperu skal sýnd.

iii) Förgun

Með upplýsingum (í formi skýringarmyndar eða með öðrum hætti) á umbúðunum skal vakin athygli á viðeigandi skilyrðum sem gilda um förgun, meðal annars ákvæðum laga og reglna.

Með ljósaperum fyrir tvær peruhöldur:

i) Áhrif ljósaperunnar á umhverfið batna þegar hún er notuð með hátíðnirafeindabúnaði í samræmi við EN 60929-staðalinn.

ii) Með upplýsingum (í formi skýringarmyndar eða með öðrum hætti) á umbúðunum skal vakin athygli á viðeigandi skilyrðum sem gilda um förgun, meðal annars ákvæðum laga og reglna.

_____

*Viðbætur***AÐFERÐ TIL AÐ META KVIKASILFURSMAGN**

Byrjað er á því að aðskilja bogapípuna frá plastinu í kring og tilheyrandi rafbúnaði. Síðan er skorið á tengipræðina eins nálægt glerinu og hægt er. Bogapípan er sett í dragskáp og hlutuð niður. Hlutunum er komið fyrir í hæfilega stórra og rammgerðri plastflösku með skrúfuðu loki og í hana er sett postulínsskúla, sem er 1 þumlungur (um það bil 2,5 cm) að þvermáli, ásamt 25 ml af hreinni, óblandaðri saltpéturssýru (70%). Flaskan er innsiglið og hún hrist í nokkrar mínútur til að bogapípan kvarnist í fingerðar agnir en losað er um skrúfganginn annað veifið til að koma í veg fyrir að yfirþrýstingur myndist. Innihald flöskunnar er látið hvarfast í 30 mínútur en á meðan er innihaldið hrist annað veifið.

Innihald flöskunnar er síðan síað gegnum sýrubolinn síupappír og því komið fyrir í 100 ml kvarðaðri mæliflösku. Kalíumdíkrómáti er síðan bætt við í flöskuna þannig að endanlegur styrkur verði 1 000 milljónarhlutar (ppm) með tilliti til króms. Mæliflaskan er síðan fyllt upp að kvarðamerkinu með hreinu vatni.

Útbúnar eru staðlaðar viðmiðunarlausnir þar sem kvikasilfurstyrkur er allt að 200 milljónarhlutum. Lausnirnar eru greindar með því að nota logafrumeindagleyfni (Flame Atomic Absorption) á bylgjulengdinni 253,7 nm með bakgrunnsleiðréttingu. Unnt er að reikna út upprunalegt kvikasilfursmagn ljósaperunnar út frá þeim niðurstöðum sem fást og vitneskju um rúmmál lausnarinnar.

Þar til bærri stofnun er heimilt að samþykkja breytingar á einstökum þáttum prófunaraðferðarinnar reynist þær nauðsynlegar af tæknilegum ástæðum og skulu þær koma til framkvæmdar með samræmdum hætti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 19. júlí 1999****um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir afritunarpappír(*)***(tilkynnt með númeri C(1999) 2144)*

(1999/554/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að ákveða beri skilyrði fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir hvern vöruflokk um sig.
- 2) Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að meta beri áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vöruflokka.
- 3) Með ákvörðun 96/467/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir vegna veitingar umhverfismerkis bandalagsins fyrir afritunarpappír en samkvæmt 3. gr. þeirrar ákvörðunar féllu þær úr gildi 16. júlí 1999.
- 4) Rétt er að endurskoða skilgreininguna á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem mælt var fyrir um í ákvörðun 96/467/EB, þannig að þær endurspegli þróun á markaðinum.
- 5) Mál er til komið að samþykkja nýja ákvörðun um vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk sem munu gilda áfram í þrjú ár eftir að gildistími fyrri viðmiðana rennur út.

- 6) Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndar sem komið var á fót með 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Vöruflokkurinn „afritunarpappír“ (hér á eftir kallaður „vöruflokkurinn“) nær yfir:

„Pappírsarkir eða rúllur af óáprentuðum pappír með mismunandi sniði, sem eru notaðar til afritunar, í bréfasíma eða skrifstofuprentara. Hitanæmur pappír og pappír, sem ekki inniheldur kolefni, er undanskilinn.“

2. gr.

Meta skal umhverfisáhrif vöruflokksins, eins og þau eru skilgreind í 1. gr., með hliðsjón af þeim sérstöku vistfræðilegu viðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum.

3. gr.

Skilgreiningin á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir hann skulu gilda frá 17. júlí 1999 til 1. júlí 2002. Ef ný ákvörðun um vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk hefur ekki verið samþykkt fyrir 1. júlí 2002 lýkur gildistíma þessum hins vegar 1. júlí 2003 eða þann dag sem ný ákvörðun er samþykkt, eftir því hvort er fyrir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtuð. EB L 210, 10.8.1999, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB L 99, 11.4.1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 192, 2.8.1996, bls. 29.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „011“ notað fyrir vörflokkinn.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Til að hægt sé að veita vörunni umhverfismerki verður hún, eins og hún er skilgreind í 1. gr., að vera í samræmi við viðmiðanirnar í þessum viðauka, en í því skyni skulu fara fram prófanir þegar umsókn er lögð fram eins og fram kemur í viðmiðunum. Heimilt er að nota aðrar prófunaraðferðir, þar sem við á, ef þar til bæra stofnunin sem metur umsóknina fellst á að þær séu jafngildar hinum. Þar sem engar prófanir eru tilgreindar, eða þar sem tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða eftirlits, ber þar til bærum stofnunum að byggja, eftir því sem við á, á yfirlýsingum og gögnum sem umsækjandi lætur í té og/eða óháðum sannprófunum.

Við mat á umsóknum og eftirlit með því að viðmiðanirnar í þessum viðauka séu virtar er mælt með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til notkunar viðurkenndra umhverfisstjórnunarkerfa, svo sem EMAS eða ISO 14001 (*Athugasemd: ekki er gerð krafa um að slík stjórnunarkerfi séu notuð*).

Markmiðið með viðmiðunum er einkum að stuðla að:

- því að dregið verði úr losun tiltekinna eiturefna eða annarra mengandi efna í vötn,
- því að dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri orkunotkun (almennri hækkun hitastigs, súrnun, eyðingu ósonlagsins, eyðingu óendurnýjanlegra auðlinda) með því að draga úr orkunotkun og tengdri losun út í andrúmsloftið,
- því að dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri notkun hættulegra efna,
- beitingu meginreglna um sjálfbæra, ábyrga vörslu til að tryggja verndun skóga.

Viðmiðanirnar eru miðaðar við mörk sem stuðla að merkingu pappírs úr endurunnum trefjum eða nýjum trefjum eða blöndum beggja, sem framleiddar eru með tækni sem samræmist bestu umhverfisstöðlum.

VISTFRÆÐILEGAR VIÐMIÐANIR

1. Losun í vatn

Heildarlosun í vatn, eftir meðhöndlun viðkomandi pappírsvöru (hvort sem hún fer fram á staðnum eða annars staðar), er reiknuð sem samanlögð losun á mismunandi framleiðslustigum pappírsdeigs og pappírs og skal ekki vera meiri en sem hér segir:

- efnafræðilega súrefnisþörfin (COD) má ekki fara yfir 30 kg á hvert tonn af framleiddum pappír.
Efnafræðileg súrefnisþörf er mæld í samræmi við ISO 6060 eða jafngilda staðla,
- aðseyg lifræn halógen (AOX, sem C1) skulu ekki fara yfir 0,30 kg á hvert tonn af framleiddum pappír. Magn aðseygra lifrænna halógena (AOX, sem C1) í frárennsli frá hverjum framleiðslustað pappírsdeigs skal ekki fara yfir 0,50 kg á hvert loftþurrkað tonn af pappírsdeigi.
Aðseyg lifræn halógen (AOX) eru mæld í samræmi við ISO 9562 eða jafngilda staðla. Mælinga er ekki krafist þar sem ekki eru notuð bleikingarefni sem innihalda klór.

Skrá ber upplýsingar um vatnsnotkun á hvert tonn af pappírsdeigi og pappír á mismunandi stigum framleiðsluferlisins. (*Athugasemd: upplýsingarnar eru nauðsynlegar til að meta útreikninga á magni og styrk frárennslis*).

2. Losun í andrúmsloft

Heildarlosun, sem tengist viðkomandi pappírsvöru, í andrúmsloft er reiknuð sem samanlögð losun á mismunandi framleiðslustigum pappírsdeigs og pappírs og skal ekki vera meiri en sem hér segir:

- 1,5 kg brennisteinssambanda (sem S) á hvert tonn af framleiddum pappír. Ekki þarf að gera grein fyrir losun vegna rafmagnsframleiðslu,
- 3,0 kg köfnunarefnisoxíðs (NO_x sem jafngildi NO₂) á hvert tonn af framleiddum pappír. Ekki þarf að gera grein fyrir losun vegna rafmagnsframleiðslu,
- 1 500 kg koltvísýrings frá óendurnýjanlegum orkugjöfum á hvert tonn af framleiddum pappír, þar með talin losun vegna rafmagnsframleiðslu (hvort sem hún fer fram á staðnum eða annars staðar).

3. Orkunotkun

Heildarorkunotkun vegna pappírsvörunnar skal reiknuð sem samanlögð orkunotkun við framleiðsluferli pappírsdeigsins og pappírsins og skal ekki vera meiri en sem hér segir:

- 26 gígajúla varmaorkunotkun á hvert tonn af framleiddum pappír,
- 7 gígajúl (1 940 kWh) af rafmagni á hvert tonn af framleiddum pappír.

Umsækjandi skal reikna út allt orkuúlag, skipt niður í varma/eldsneyti og rafmagn, sem notað er til framleiðslunnar á pappírsdeigi og pappír, þar á meðal orkuna sem notuð er til að fjarlægja prentsvertu úr úrgangspappír við framleiðslu á endurunnum pappír.

Heildarvarmaorka tekur til alls aðkeypts eldsneytis, nema eldsneytis sem notað er við innri rafmagnsframleiðslu. Hún tekur einnig til endurnýttar varmaorku, sem fæst til að mynda með því að brenna fljótandi efni og úrgang frá vinnslu á staðnum (svo sem viðarúrgang, sag, vökva, úrgangspappír og afgangspappír) og til endurnýttar varma frá innri rafmagnsframleiðslu — umsækjandinn þarf þó aðeins að tilgreina 80% varmaorku frá slíkum eldsneytisgjöfum þegar heildarvarmaorka er reiknuð út.

Raforka merkir hreint, aðfengið rafmagn frá dreifikerfinu og innri rafmagnsframleiðslu sem mæld er sem raforka. Ekki þarf að tiltaka rafmagn sem notað er við meðferð frárennslisvatns.

4. Trefjar – sjálfbær skógvarsla

Trefjar geta verið viðartrefjar, endurunnar trefjar eða trefjar úr öðru efni.

Þegar um er að ræða nýjar viðartrefjar úr skógum skulu þeir er bera ábyrgð á vörslu skóganna, sem trefjarnar eru upprunnar úr, beita meginreglum og ráðstöfunum er miða að því að tryggja sjálfbæra skógvörslu. Þessir aðilar og/eða pappírsdeigsverksmiðjurnar skulu leggja skal fram yfirlýsingu, greinargerð, starfsreglur, vottorð eða yfirlýsingu því til staðfestingar.

Í Evrópu skulu ofangreindar meginreglur og ráðstafanir vera í samræmi við samevrópskrar leiðbeiningar fyrir sjálfbæra skógvörslu (Pan-European operational level guidelines for sustainable forest management), sem samþykktar voru á ráðherrastefnunni í Lissabon um verndun skóga í Evrópu (2. til 4. júní 1998). Utan Evrópu skulu þær vera í samræmi við grundvallaratriðin í skjalinu sem var samþykkt á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna um umhverfis- og þróunarmál (sem haldin var í Ríó de Janeiro í júní 1992) og, þar sem það á við, viðmiðanirnar eða leiðbeiningarnar fyrir sjálfbæra skógvörslu, sem samþykktar voru sem liður í alþjóðlegum og svæðisbundnum framtaksverkefnum (ITTO, Montreal Process, Tarapoto Process, UNEP/FAO Dry-Zone Africa Initiative).

5. Hættuleg íðefni

Óheimilt er að nota klórgas sem bleikingarefni. Þetta skilyrði á ekki við um klórgas tengt framleiðslu og notkun á klórðíoxíði. (*Athugasemd: þó að þetta skilyrði eigi einnig við um bleikingu enduruninna trefja er það látið óátalið þótt trefjar hafi verið bleiktar með klórgasi fyrr á ferli sínum*).

Við pappírsframleiðslu er óheimilt að bæta við meira en sem nemur 0,1% af þyngd pappírsins af íðefnum, sem flokkuð eru sem hættuleg umhverfinu og úthlutað hefur verið hættusetningunum H50 og H53 samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB ⁽²⁾.

6. Meðhöndlun úrgangs

Allir framleiðendur pappírsdeigs og afritunarpappírs skulu meðhöndla úrgang og úrgangsafurðir, sem til falla í verksmiðjunum, samkvæmt fyrirframákveðnu skipulagi ⁽³⁾. Geta ber skipulagsins eða lýsa því í umsókninni og gefa að minnsta kosti upplýsingar um eftirfarandi atriði:

- aðferðir við að flokka og nýta endurvinnanleg efni úr því sem fellur til af úrgangi,
- aðferðir við að endurnýta efni til annarra nota, svo sem brennslu til gufuframleiðslu eða landbúnaðarnota,
- aðferðir við meðhöndlun hættulegs úrgangs ⁽³⁾.

NOTAGILDI

Varan skal vera tilbúin til notkunar.

UPPLÝSINGAR ÆTLAÐAR NEYTENDUM

Eftirfarandi upplýsingar skulu fylgja vörunni bæði á grunnumbúðum og ytri umbúðum:

„Þessi vara má bera umhverfismerki bandalagsins þar eð hún fullnægir meðal annars kröfum um takmarkaða losun í vatn (COD, AOX) og andrúmsloft (S, NO_x, CO₂), um orkunotkun og um notkun jarðefnaeldsneytis.

Safna ber notuðum pappír til endurvinnslu.“

Auk þess er framleiðanda heimilt að gefa upp lágmarksprösentu enduruninna trefja.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjútíð. EB L 355, 30.12.1998, bls. 1.

⁽³⁾ Eins og skilgreint er af viðkomandi eftirlitsfyrirvöldum með pappírsdeigs- og pappírsframleiðslustöðunum er um ræðir.

*Tæknilegur viðbætur***SKILGREININGAR, PRÓFUNARKRÖFUR OG GÖGN****Allar færðbreytur er varða losun**

Tímabilið sem mælingarnar eða massajafnvægið miðast við skal vera framleiðsla 12 mánaða. Sé um að ræða nýja eða endurbyggða verksmiðju skulu mælingarnar miðast við að minnsta kosti 45 daga samfelld tímabil þegar verksmiðjan er í stöðugum rekstri. Mælingin verður að vera dæmigerð fyrir umrætt mælingatímabil.

Ef vara er gerð úr pappírsdeigi í mismunandi gæðaflokkum skulu losunargildi vegna pappírsdeigsframleiðslunnar reiknuð út sem vegin meðaltöl allra gerða pappírsdeigs sem notaðar eru. Heildarlosun mengandi efna er reiknuð með því að bæta losun vegna pappírsdeigsframleiðslunnar við losanir frá framleiðslu afritunarpappírsins.

Faggiltar rannsóknarstofur eða óháðar prófunarstofur, sem fylgja EN 45001-staðlinum, skulu annast mælingarnar. Þó má samþykka að rannsóknastofa pappírsdeigs- eða pappírsframleiðandans framkvæmi greiningar á úrgangi ef einhverju af eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld samþykki sýnatöku og mælingar rannsóknarstofunnar, eða
- framleiðandinn noti gæðakerfi sem felur í sér eftirlit með sýnatökum og greiningu sem er vottað samkvæmt ISO 9001- eða ISO 9002-staðli, eða
- rannsóknarstofan sé opinberlega viðurkennd sem rannsóknarstofa þar sem góðar starfsvenjur við rannsóknir eru hafðar í heiðri (GLP-rannsóknarstofa).

Mælingar á efnum, sem eru losuð í vatn, skulu gerðar með ósúðum sýnum sem hafa ekki botnfallið, annaðhvort eftir meðhöndlun í verksmiðjunni eða eftir meðhöndlun í almennri meðhöndlunarstöð.

Aðseyg lífræn halógen (AOX)

Aðseyg lífræn halógen (AOX) skulu mæld með aðferðum þar sem notuð eru klórsambönd til að bleikja pappírsdeigið. Þetta þýðir að ekki þarf að mæla aðseyg lífræn halógen (AOX) í eftirfarandi tilvikum:

- í frárennsli frá ósamþættri pappírsframleiðslu, eða
- í frárennsli frá pappírsdeigsframleiðslu án bleikingar, eða
- þar sem bleiking fer fram með efnum sem ekki innihalda klór.

Brennisteinn og köfnunarefnisoxíð

Umsækjandinn skal leggja fram yfirlit yfir alla losun brennisteins og köfnunarefnisoxíða út í andrúmsloftið. Yfirlitið skal sýna alla slíka losun við framleiðslu á pappírsdeigi og pappír, nema losun vegna rafmagnsframleiðslu. Mælingarnar skulu ná til endurnýtingarsuðukatla, kalkofna, gufukatla og ofna fyrir sterkt lyktandi lofttegundir, ef um þá er að ræða. Gera skal grein fyrir dreifðri losun.

Koltvísýringur

Umsækjandinn skal leggja fram yfirlit yfir alla losun koltvísýrings í andrúmsloftið. Yfirlitið skal sýna alla orkugjafa óendurnýjanlegs eldsneytis sem notaðir eru við framleiðslu á pappírsdeigi og pappír, þar á meðal losun vegna rafmagnsframleiðslu (hvort sem hún fer fram á staðnum eða annars staðar). Nota ber losunarstuðlana í töflu 1 við útreikning á losun koltvísýrings (CO₂) frá eldsneyti.

*Tafla 1***Jafngildi koltvísýrings (CO₂) frá óendurnýjanlegu eldsneyti**

Eldsneyti	Koltvísýringslosun (CO ₂)	Eining
Kol	95	g CO ₂ /MJ
Hráolía	73	g CO ₂ /MJ
Olíuelsneyti 1	74	g CO ₂ /MJ
Olíuelsneyti 2-5	77	g CO ₂ /MJ
Bensín	69	g CO ₂ /MJ
Jarðgas	56	g CO ₂ /MJ
Rafmagn um dreifikerfi ⁽¹⁾	400	g CO ₂ /kWh

⁽¹⁾ Meðaltal í Evrópu.

Að því er varðar rafmagn um dreifikerfi skal gildið í töflunni notað fyrir alla framleiðslustaði innan Evrópusambandsins. Fyrir staði utan Evrópusambandsins getur umsækjandi lagt fram skjöl sem sýna meðalgildið fyrir rafmagnsbirgi/-birgja hans og notað það meðalgildi í stað gildisins í töflunni.

Hættuleg efnasambönd

Umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu frá sérhverjum pappírsdeigsbirgi sínum þess efnis að klórgas hafi ekki verið notað til að bleikja deigið.

Umsækjandinn skal leggja fram skrá yfir efnavörur sem eru notuð við pappírsframleiðsluna. Í skránni skulu koma fram sérheiti efnisins, notkunarsvæði og nafn birgis. Auk skrárinnar skal fylgja eftirfarandi yfirlýsing: „Ekkert efnanna, sem flokkuð eru sem hættuleg umhverfinu og úthlutað hefur verið hættusetningunum H50 og H53, samkvæmt tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB ⁽²⁾, er notað í meira magni við pappírsframleiðsluna en sem nemur 0,1% af þyngd pappírsins.“ Þessi krafa á ekki við um pappírsdeigsframleiðslu.

Eftirlit með úrgangsefnum

Umsækjandinn skal leggja fram skjal þar sem lýst er aðferðum við meðhöndlun úrgangs og úrgangsefna á mismunandi stigum pappírsdeigs- og pappírsframleiðslunnar samkvæmt fyrrnefndum kröfum.

Notagildi

Umsækjandinn skal leggja fram gögn sem sýna að varan er nothæf. Heimilt er að gögnin innihaldi upplýsingar úr viðeigandi ISO- eða CEN-prófunum, en þau geta einnig verið byggð á innlendum prófunaraðferðum eða prófunaraðferðum framleiðanda. Nákvæm lýsing á prófunaraðferðum skal fylgja umsókninni.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjórn. EB L 355, 30.12.1998, bls. 1

2001/EES/20/15

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 15/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/97 frá 30. apríl 1997⁽¹⁾.
- 2) Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/391/EB frá 31. maí 1999 um spurningalista varðandi tilskipun ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (framkvæmd tilskipunar ráðsins 91/692/EBE)⁽²⁾, skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 2g (tilskipun ráðsins 96/61/EB) í XX. viðauka við samninginn:

„2h. **399 D 0391**: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/391/EB frá 31. maí 1999 um spurningalista varðandi tilskipun ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (framkvæmd tilskipunar ráðsins 91/692/EBE) (Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 39).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 1999/391/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 242, 4.9.1997, bls. 76 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 37, 4.9.1997, bls. 100.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 39.

^(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 31. maí 1999****um spurningalista varðandi tilskipun ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun (framkvæmd tilskipunar ráðsins 91/692/EBE) (*)***(tilkynnt með númeri C(1999) 1395)*

(1999/391/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVROPUBANDALAGANNA

komið var á fót samkvæmt 6. gr. tilskipunar
91/692/EBE.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september
1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun
(¹), einkum 3. mgr. 16. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember
1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd
vissra tilskipana um umhverfismál (²),*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 3. mgr. 16. gr. tilskipunar 96/61/EB er þess krafist að
teknar skuli saman skýrslur um framkvæmd þeirrar
tilskipunar og skilvirkni hennar borin saman við aðra
bandalagsgerninga á sviði umhverfismála í samræmi
við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 5. og 6. gr.
tilskipunar 91/692/EBE.
- 2) Í 5. gr. tilskipunar 91/692/EBE er þess krafist að gerð
skuli skýrsla á grundvelli spurningalista eða eyðublaðs
sem framkvæmdastjórnin útbýr með aðstoð
nefndarinnar, sem komið var á fót samkvæmt 6. gr.
tilskipunarinnar.
- 3) Fyrsta skýrslan fjallar um tímabilið 2000 til 2002.
- 4) Ráðstafanirnar, sem eru fyrirhugaðar með þessari
ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

*1. gr.*Spurningalistinn, sem fylgir þessari ákvörðun og varðar
tilskipun ráðsins 96/61/EB um samþættar mengunarvarnir og
eftirlit með mengun, er hér með samþykktur.*2. gr.*Aðildarríkin skulu styðjast við spurningalistann við gerð
skýrslunnar sem þeim ber að senda framkvæmdastjórninni
samkvæmt 5. gr. tilskipunar 91/692/EBE og 3. mgr. 16. gr.
tilskipunar 96/61/EB.*3. gr.*

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 31. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtfð. EB L 148, 15.6.1999, bls. 39, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/2000 frá 28. janúar
2000 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn,
sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtfð. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26.

(²) Stjtfð. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

VIDAUKI

**SPURNINGALISTI UM FRAMKVÆMD TILSKIPUNAR 96/61/EB UM SAMÞÆTTAR
MENGUNARVARNIR OG EFTIRLIT MEÐ MENGUN****1. Almenn lýsing**

- 1.1 Hverjar voru helstu breytingar á innlendri löggjöf og skipulagi leyfisveitinga sem þurfti að gera til að ná því heildarmarkmiði að koma á samþættum mengunarvörnum og eftirliti með mengun sem hlaut af starfsemiinni sem er talin upp í I. viðauka tilskipunarinnar?

2. Upptalning stöðva

- 2.1 Tilgreina ber fyrir hvern þáttanna sex í I. viðauka hversu margar stöðvar falla undir neðangreinda flokka
- allar stöðvar í rekstri, í skilningi 4. mgr. 2. gr., sem starfræktar voru í lok skýrslutímabilsins,
  - stöðvar í rekstri, sem lögbæru yfirvaldi var tilkynnt um umtalsverða breytingu á og leyfi veitt fyrir á skýrslutímabili,
  - nýjar stöðvar (þar með taldar stöðvar þar sem rekstur er enn ekki hafinn (sem leyfi var veitt fyrir á skýrslutímabilinu)).

3. Grunnskyldur rekstraraðila

- 3.1 Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að lögbær yfirvöld tryggi að stöðvarnar séu reknar í samræmi við meginreglurnar í 3. gr.?

4. Stöðvar í rekstri

- 4.1 Er fyrirhugað að beita kröfunum, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., að því er varðar tiltekna flokka stöðva í rekstri fyrir lok aðlögunartímabilsins sem þar er getið?
- 4.2 Hvenær eru síðustu forvöld að krefjast nýrra umsókna eða viðbótarupplýsinga frá stöðvum í rekstri til að tryggja að kröfurnar, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., verði uppfylltar fyrir lok aðlögunartímabilsins sem þar er getið?

5. Umsóknir um leyfi

- 5.1 Hvernig er tryggt í landslögum að í umsóknum um leyfi sé að finna allar þær upplýsingar sem krafist er í 6. gr.?

6. Samræming aðferða við leyfisveitingu og skilyrða fyrir henni

- 6.1. Hvaða lögbæra yfirvald eða yfirvöld koma að leyfisveitingu til stöðva sem heyra undir tilskipunina um mengunarvarnir og eftirlit með mengun?
- 6.2. Hvernig er tryggt í landslögum að aðferðir við leyfisveitingu og skilyrði fyrir henni séu fyllilega samræmd þegar fleiri en eitt opinbert yfirvald á hlut að máli? Hvernig virkar þessi samræming í raun?

7. Skilyrði fyrir leyfisveitingu

- 7.1. Hversu ítarleg skilyrði fyrir leyfisveitingu skulu vera.

- 7.1.1. Hvernig er tryggt í landslögum að í leyfinu komi fram allar kröfur sem eru tilgreindar í 9. gr.? Tilgreina ber einkum nákvæmlega með hvaða hætti er kveðið á um eftirtalin atriði:

- viðmiðunarmörk fyrir losun út í andrúmsloft og vatn,
- lágmarkun víðfeðmrar mengunar eða mengunar sem fer yfir landamæri,

- verndun jarðvegs og grunnvatns,
- eftirlit með úrgangsefnum,
- kröfur um eftirlit með losun,
- ráðstafanir varðandi óeðlileg rekstrarskilyrði.

7.2. Hversu viðeigandi og fullnægjandi skilyrði fyrir leyfisveitingu skulu vera.

- 7.2.1. Hvaða lagaákvæði, aðferðir og viðmiðanir eru forsendur ákvörðunar viðmiðunarmarka fyrir losun og annarra skilyrða fyrir leyfisveitingu sem tryggja almennt bætta umhverfisvernd?
- 7.2.2. Hvers konar leiðbeiningar (skyldubundnar eða valfrjálssar) eru til í aðildarríkjunum um ákvörðun fullkomnustu tækni sem völ er á?
- 7.2.3. Hvernig er tekið tillit til þeirra atriða sem hafa ber í huga og um getur í IV. viðauka tilskipunarinnar, almennt eða í sérstökum tilvikum, þegar tekin er ákvörðun um fullkomnustu tækni sem völ er á?
- 7.2.4. Einkum og sér í lagi, hvernig er tekið tillit til upplýsinganna, sem gefnar eru út af framkvæmdastjórninni, samkvæmt 2. mgr. 16. gr., eða af alþjóðastofnunum, almennt eða í sérstökum tilvikum, þegar tekin er ákvörðun um fullkomnustu tækni sem völ er á?
- 7.2.5. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja að viðmiðunarmörkin fyrir losun og tilsvandandi færðbreytur og tæknilegar ráðstafanir, sem um getur í 3. mgr. 9. gr., séu byggð á fullkomnustu tækni sem völ er á, án þess að mælt sé fyrir um notkun tækniðferðar eða tiltekinnar tækni og að tillit hafi verið tekið til tæknilegra eiginleika hlutaðeigandi stöðvar, landfræðilegrar staðsetningar hennar og staðbundinna umhverfisskilyrða?
- 7.2.6. Hvers konar leiðbeiningar (skyldubundnar eða valfrjálssar) eru til í aðildarríkjunum varðandi kröfur um eftirlit með losun sem skulu koma fram í leyfinu?

7.3. Fyrirliggjandi, lýsandi gögn.

- 7.3.1. Leggja ber fram fyrirliggjandi, lýsandi gögn um viðmiðunarmörk fyrir einstaka flokka starfsemi í samræmi við I. viðauka og, þar sem við á, fullkomnustu tækni sem völ er á og þessi mörk eru byggð á. Lýsa ber því hvernig þessi gögn voru valin og þeim safnað.

Framkvæmdastjórninni er heimilt, áður en skýrslutímabilið hefst eða meðan á því stendur, að leggja til leiðbeiningar um svör við þessari spurningu fyrir tiltekin svið, einkum á grundvelli upplýsinganna sem gefnar eru út samkvæmt 2. mgr. 16. gr. Sé ekki um slíkar leiðbeiningar að ræða, má til dæmis setja gögnin fram sem svið viðmiðunarmarka.

- 7.3.2. Hvers konar skilyrði hafa verið sett fyrir leyfisveitingu önnur en viðmiðunarmörk fyrir losun mengunarefna? Gefa ber einkum dæmi um:

- tilsvandandi færðbreytur og tæknilegar ráðstafanir sem koma til viðbótar við viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem tilgreind eru í leyfinu,
- tilsvandandi færðbreytur og tæknilegar ráðstafanir sem koma í stað viðmiðunarmarka fyrir losun,
- skilyrði sem lúta að verndun jarðvegs og grunnvatns, eftirlit með úrgangsefnum, kröfum um eftirlit með losun og ráðstöfunum vegna óeðlilegra rekstrarskilyrða.

8. Almennar skyldubundnar reglur

- 8.1. Er í landslögum gert ráð fyrir að unnt sé að setja fram sérstakar kröfur fyrir tiltekna flokka stöðva, í almennum skyldubundnum reglum, í stað þess að fella þær inn í skilyrði einstakra leyfa?
- 8.2. Fyrir hvaða flokka stöðva hafa verið settar almennar skyldubundnar reglur? Með hvaða sniði eru þessar reglur?

9. Gæðastaðlar fyrir umhverfið

- 9.1. Hvernig taka landslög á þörfinni fyrir viðbótarráðstafanir þegar notkun fullkomnustu tækni sem völ er á fullnægir ekki gæðastaðli fyrir umhverfið sem mælt er fyrir um eða er skilgreindur samkvæmt lögum bandalagsins?
- 9.2. Hafa slík tilvik komið upp? Sé svo, hvaða viðbótarráðstafanir voru gerðar?

10. Þróun á fullkornustu tækni sem völ er á

- 10.1. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja að lögbær yfirvöld fylgist með eða fái upplýsingar um þróun á fullkornustu tækni sem völ er á?

11. Breytingar á stöðvum

- 11.1. Hvaða lagaákvæðum, aðferðum og starfsvenjum er fylgt til að bregðast við breytingum sem rekstraraðilar gera á stöðvum?
- 11.2. Hvernig ákveða lögbær yfirvöld hvort breyting á rekstri kunni að hafa áhrif á umhverfið (a-liður 10. mgr. 2. gr. og/eða hvort slík breyting kunni að hafa umtalsverð neikvæð áhrif á menn eða á umhverfið (b-liður 10. mgr. 2. gr.))?

12. Endurmat og uppfærsla skilyrða leyfis

- 12.1. Hvaða lagaákvæðum, aðferðum og starfsvenjum er fylgt til við endurmat og uppfærslu á skilyrðum leyfis af hálfu hlutaðeigandi lögbærs yfirvalds?
- 12.2. Er tilgreint í landslögum hve oft skuli endurmeta og, ef þörf krefur, uppfæra leyfi eða er það ákveðið með öðrum hætti?
- 12.3. Hvernig skera lögbær yfirvöld úr um það hvort farið sé eftir viðmiðununum sem tilgreindar eru í 2. gr. 13. gr.?

13. Skilyrðum leyfis fullnægt

- 13.1. Lýsa ber í almennum orðum hvaða lagaákvæðum, aðferðum og starfsvenjum er fylgt til að tryggja að skilyrðum leyfisins sé fullnægt.
- 13.2. Hvaða lagaákvæðum, aðferðum og starfsvenjum er fylgt til að tryggja að rekstraraðilar tilkynni yfirvöldum reglulega um niðurstöður eftirlits með losun og án tafar um atvik eða slys sem gæti haft umtalsverð áhrif á umhverfið?
- 13.3. Ber lögbærum yfirvöldum, samkvæmt landslögum, réttur og/eða skylda til að framkvæma skoðun á staðnum?
- 13.4. Hvaða aðferðir og starfsvenjur gilda um reglubundnar skoðanir á staðnum af hálfu lögbærra yfirvalda? Hvernig geta lögbær yfirvöld sannreynt upplýsingarnar sem rekstraraðili lætur í té ef ekki fara fram reglubundnar skoðanir á staðnum?
- 13.5. Til hvaða viðurlaga eða annarra ráðstafana er unnt að grípa ef skilyrðum leyfisins er ekki fullnægt? Var slíkur viðurlögum eða öðrum ráðstöfunum beitt á skýrslutímabilinu?

14. Upplýsingar til almennings og þátttaka hans

- 14.1. Hvernig er mælt fyrir um upplýsingar til almennings og þátttöku hans í málsmeðferð við leyfisveitingar í landslögum?
- 14.2. Hvernig er séð til þess að almenningur hafi aðgang að upplýsingum um umsóknir, ákvarðanir og niðurstöður eftirlits með losun?
- 14.3. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja að almenningur þekki rétt sinn til koma á framfæri athugasemdum við skjölin sem um getur í 1. mgr. 15. gr.?
- 14.4. Hversu langan tíma hefur almenningur til að koma á framfæri athugasemdum við umsóknir um leyfi áður en lögbært yfirvald tekur ákvörðun?
- 14.5. Hvernig taka yfirvöld tillit til athugasemda almennings við ákvarðanatöku sína?
- 14.6. Við hvaða aðstæður getur almenningur áfrýjað ákvörðun um leyfi til annars yfirvalds eða dómstóla?

- 14.7. Hvaða áhrif hafa takmarkanirnar, sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/313/EBE, haft á aðgang að upplýsingum til almennings og þátttöku hans í málsmeðferð við leyfisveitingar?

15. Samvinna yfir landamæri

- 15.1. Er kveðið á um upplýsingar og samvinnu yfir landamæri í landslögum eða fellur þetta viðfangsefni undir tvíhliða eða marghliða samskipti milli aðildarríkja eða undir stjórnsýsluvenju?
- 15.2. Hvernig er í raun staðfest hvort rekstur stöðvar geti haft umtalsverð neikvæð áhrif á umhverfi annars aðildarríkis?
- 15.3. Hvernig tryggja landslög og/eða starfsvenjur að almenningur í aðildarríki, sem líklegt má telja að verði fyrir umtalsverðum umhverfisáhrifum, hafi fullnægjandi aðgang að upplýsingunum og geti tekið þátt í málsmeðferð við leyfisveitingar? Fylgir slíkri þátttöku áfrýjunarréttur?
- 15.4. Hversu mörg tilvik af þessu tagi komu upp á skýrslutímabilinu?

16. Tengsl við aðra bandalagsgerninga

- 16.1. Hvernig meta aðildarríkin skilvirkni tilskipunarinnar, meðal annars samanborið við aðra bandalagsgerninga á sviði umhverfismála?
- 16.2. Hvaða ráðstafanir hafa verið gerðar til að tryggja að framkvæmd tilskipunarinnar sé í réttu samhengi við framkvæmd annarra bandalagsgerninga á sviði umhverfismála?
-

2001/EES/20/16

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 16/2000****frá 28. janúar 2000****um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XXI. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 13/1999 frá 29. janúar 1999⁽¹⁾.
- 2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 frá 9. mars 1998 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu⁽²⁾, skal felld inn í samninginn.
- 3) Undanþiggja ber Liechtenstein frá ákvæðum reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98, að teknu tilliti til sérstakra aðstæðna þar í landi.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað textans í lið 18a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3711/91) í XXI. viðauka við samninginn:

„**398 R 0577**: Reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 frá 9. mars 1998 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu (Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 3).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

„Reglugerð þessi gildir ekki um Liechtenstein.““

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni^(*).

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 112, 11.5.2000, bls. 67 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 21, 11.5.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 3.

^(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 577/98**frá 9. mars 1998****um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af drögum að reglugerð framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Til þess að framkvæmdastjórnin geti leyst af hendi þau verkefni sem henni eru falin þarfnast hún sambærilegra tölfræðilegra upplýsinga um umfang, mynstur og þróun atvinnu og atvinnuleysis í aðildarríkjunum.

Besta aðferðin til að komast yfir slíkar upplýsingar á vettvangi bandalagsins er að láta fara fram samræmdar vinnumarkaðskannanir.

Í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3711/91 frá 16. desember 1991 um skipulag árlegrar vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu ⁽¹⁾ var mælt fyrir um að frá og með árinu 1992 skyldi fara fram árleg könnun á vorin.

Samfelld könnun er ákjósanlegri en árleg könnun á vorin til að tryggja sé að niðurstöður séu tiltækar og samræmdar og til að mæla vinnuframboð, en á móti kemur að erfitt er að framkvæma samfellda könnun á sömu dögum í öllum aðildarríkjunum.

Hvetja ber til notkunar fyrirliggjandi heimilda í stjórnsýslunni sem geta nýst sem viðbót við þær upplýsingar sem aflað er með viðtölum eða myndað úrtaksgrunn.

Heimilt er að gögnin, sem notuð eru í könnuninni eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð, taki til fleiri breyta er myndi hluta af áætlun um sérstakar einingar sem nær yfir nokkur ár og sem verður gerð samkvæmt viðeigandi málsmæðferð sem hluti af framkvæmdarráðstöfunum.

Grundvallarreglur um mikilvægi og kostnaðarhagkvæmni, eins og þær eru skilgreindar í reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur bandalagsins ⁽²⁾, sem mynda lagamma um hagskýrslugerð bandalagsins, gilda einnig um þessa reglugerð.

Um trúnaðarkvaðir í hagskýrslum gilda reglur sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 322/97 og í reglugerð ráðsins (KBE, EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem falla undir trúnaðarkvaðir í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalaganna ⁽³⁾.

Framkvæmdastjórnin hefur haft samráð við hagskýrsluáætlunarnefndina, sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE ⁽⁴⁾, í samræmi við 3. gr. þeirrar ákvörðunar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

*1. gr.***Tíðni kannana**

Aðildarríkin skulu árlega láta fara fram vinnumarkaðskönnun, hér á eftir nefnd „könnunin“.

Könnunin er samfelld könnun og eru niðurstöður birtar ársfjórðungslega eða árlega. Hins vegar er þeim aðildarríkjum, sem ekki hafa aðstöðu til að framkvæma samfellda könnun, heimilt að láta einungis gera árlega könnun sem fari fram á vorin.

Upplýsingarnar, sem safnað er með könnuninni, tengjast yfirleitt aðstæðum í vikunni á undan viðtalinu (frá mánudegi til sunnudags), svonefndri viðmiðunarviku.

Um samfellda könnun gildir:

- Viðmiðunarvikunum er dreift jafnt á allt árið.
- Viðtalið á sér yfirleitt stað í næstu viku á eftir viðmiðunarvikunni. Ekki mega líða meira en fimm vikur frá viðmiðunarviku þar til viðtal er tekið, nema á þriðja ársfjórðungi.
- Viðmiðunarársfjórðungarnir eru 13 vikna samfelld tímabil og viðmiðunarárin 52 samfelldar vikur. Skrá yfir það hvaða vikur tiltekinn ársfjórðungur eða ár spannar er unnin samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 351, 20. 12. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 52, 22. 2. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 151, 15. 6. 1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð EB nr. 322/97.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 181, 28. 6. 1989, bls. 47.

*2. gr.***Könnunareiningar og umfang könnunarinnar ásamt könnunaraðferðum**

1. Könnunin skal gerð í hverju aðildarríki og úrtakið miðast við heimili eða einstaklinga sem hafa fasta búsetu á efnahagssvæði þess ríkis á þeim tíma sem könnunin er gerð.

2. Meginmarkhópur könnunarinnar eru einstaklingar sem búa á einkaheimilum á efnahagssvæði hvers aðildarríkis. Við meginþýðið, sem einstaklingar sem búa á einkaheimilum mynda, bætast, ef þess er kostur, einstaklingar sem búa á stofnanaheimilum.

Þegar þess er kostur eru stofnanaheimili könnuð með sérstöku úrtaki sem gerir kleift að athuga viðkomandi einstaklinga beint. Þegar því verður ekki við komið eru einstaklingar í þessum hópum, sem enn hafa tengsl við einkaheimili, taldir með því heimili.

3. Upplýsingar um breytur, sem notaðar eru við að ákvarða atvinnu og atvinnuleysi, skal fá með viðtali við viðkomandi einstakling eða, ef þess er ekki kostur, við annan heimilismann á heimilinu. Annarra upplýsinga má afla með öðrum leiðum, þar á meðal úr opinberum skrá, svo fremi gögnin, sem aflað er, séu í sama gæðaflokki.

4. Upplýsingum er allajafna safnað um alla einstaklinga á heimilinu án tillits til þess hvort könnunareiningin er einstaklingur eða heimili. Ef könnunareiningin er einstaklingur á þó eftirfarandi við um upplýsingar um aðra heimilismenn:

- atriðin, sem talin eru upp í g-, h-, i- og j-liðum 1. mgr. 4. gr., kunna að vera undanskilin, og
- þeim kann að vera safnað úr hluta af úrtaki sem skilgreindur er þannig að:
  - viðmiðunarvikunum er dreift jafnt yfir allt árið,
  - fjöldi athugana (einstaklingar sem athugaðir eru, auk annarra heimilismanna) er nægilega mikill til að tryggja að viðmiðuninum um áreiðanleika, sem skilgreindar eru í 3. gr., sé fullnægt að því er varðar árlegt mat á stigum.

*3. gr.***Marktækni úrtaks**

1. Hlutfallsleg staðalskekkja, að því er varðar hóp atvinnulauss fólks sem nemur 5% íbúa á vinnufærum aldri, skal við mat á meðaltalstölum hvers árs (eða mat á tölum að vori ef um er að ræða árlega könnun á vorin) á II. stigi hagskýrslusvæðaflokkunarinnar ekki nema meira en 8% þess undirþýðis sem um er að ræða.

Svæði með minna en 300 000 íbúa skulu undanþegin þessu skilyrði.

2. Ef um er að ræða samfellda könnun skal hlutfallsleg staðalskekkja á landsvísi að því er varðar þýði, sem nemur 5% íbúa á vinnufærum aldri, við mat á breytingum frá einum

ársfjórðungi til þess næsta, ekki nema meira en 2% þess undirþýðis sem um er að ræða.

Að því er varðar aðildarríki með eina milljón til tuttugu milljónir íbúa er þessi krafa ekki jafn ströng þannig að hlutfallsleg staðalskekkja við mat á breytingum milli ársfjórðunga skal ekki vera meiri en 3% þess undirþýðis sem um er að ræða.

Aðildarríki með færri en eina milljón íbúa eru undanskilin þessum nákvæmniskröfum varðandi breytingar.

3. Ef könnun fer einungis fram á vorin skal að lágmarki einn fjórði könnunareininga fenginn úr næstu könnun á undan og að lágmarki einn fjórði þeirra verða hluti af næstu könnun á eftir.

Þessir tveir flokkar könnunareininga skulu auðkenndir með flokkunarnúmeri.

4. Þegar upplýsingar vantar vegna þess að tilteknum spurningum er ekki svarað skal beita tölfræðilegri útreikningsaðferð þegar við á.

5. Vægisstuðlar eru einkum reiknaðir út með hliðsjón af vallíkum og utanaðkomandi gögnum um dreifingu þýðisins sem verið er að rannsaka, eftir kyni, aldri (í fimm ára hópum) og svæði (II. stig hagskýrslusvæðaflokkunarinnar), þegar hlutaðeigandi aðildarríki telja þessi utanaðkomandi gögn nægilega áreiðanleg.

6. Aðildarríki skulu veita framkvæmdastjórninni (Hagstofu EB) allar upplýsingar sem beðið er um í tengslum við skipulag og aðferðafræði könnunarinnar og skulu einkum tilgreina forsendur fyrir gerð og stærð úrtaksins.

*4. gr.***Könnunatriði**

1. Afla ber gagna um eftirfarandi:

a) manntalsupplýsingar:

- raðnúmer innan heimilisins,
- kyn,
- fæðingarár,
- fæðingardagur með hliðsjón af lokum viðmiðunar tímabils,
- hjúskaparstaða,
- tengsl við svaranda,
- raðnúmer maka,
- raðnúmer föður,
- raðnúmer móður,
- ríkisfang,
- búsetutími í árum í þessu aðildarríki,
- fæðingarland (valfrjálst),
- ástæða fyrir þátttöku í könnuninni (bein þátttaka eða vegna annars heimilismanns);

- b) atvinnustaða:
- atvinnustaða í viðmiðunarviku,
  - ástæða fyrir að hafa ekki stundað vinnu þrátt fyrir að vera í starfi,
  - atvinnuleit atvinnulausra einstaklinga,
  - tegund vinnu sem leitað er að (sem sjálfstætt starfandi eða launamaður),
  - aðferðir við atvinnuleit,
  - möguleiki á að geta hafið störf;
- c) einkenni á aðalstarfi:
- starfsheiti,
  - atvinnugrein starfsstöðvar,
  - starf,
  - fjöldi einstaklinga sem vinnur í starfsstöð,
  - land vinnustaðar,
  - landsvæði vinnustaðar,
  - ár og mánuður þegar einstaklingur hóf núverandi störf,
  - hvort um fast starf er að ræða (ástæður fyrir því),
  - lengd tímabundins starfs eða verksamnings,
  - hvort unnið er í fullu starfi eða hlutastarfi (ástæður fyrir því),
  - hvort unnið er heima;
- d) fjöldi vinnustunda:
- vanalegur fjöldi vinnustunda á viku,
  - raunverulegur fjöldi vinnustunda,
  - aðalástæða þess að raunverulegur fjöldi vinnustunda er annar en vanalegur fjöldi vinnustunda;
- e) aukastarf:
- hvort viðkomandi hefur fleiri störf en eitt,
  - starfsheiti,
  - atvinnugrein starfsstöðvar,
  - raunverulegur fjöldi vinnustunda;
- f) sýnilegt atvinnuleysi:
- hvort óskað eftir að vinna yfirleitt meira en núverandi stundafjölda (valfrjálst ef um árlega könnun er að ræða),
  - hvort leitað er að öðru starfi og ástæður fyrir því,
  - tegund vinnu sem leitað er að (sem launþegi eða annað),
  - aðferðir við að leita að öðru starfi,
  - ástæður fyrir því að einstaklingur er ekki að leita að öðru starfi (valfrjálst ef um árlega könnun er að ræða),
- möguleiki á að geta hafið störf,
- vinnustundafjöldi sem óskað er eftir (valfrjálst ef um árlega könnun er að ræða);
- g) atvinnuleit:
- tegund vinnu sem leitað er að (fullt starf eða hlutastarf),
  - hve lengi atvinnuleit hefur staðið,
  - aðstæður rétt áður en einstaklingur hóf atvinnuleit,
  - skráning á opinberri atvinnumiðlun og hvort viðkomandi er á bótum,
  - áhugi einstaklings, sem ekki er í atvinnuleit, á að vinna,
  - ástæður fyrir því að einstaklingur hefur ekki leitað að atvinnu;
- h) menntun og þjálfun:
- menntun og þjálfun sem viðkomandi hefur fengið á undanförunum fjórum vikum:
- tilgangur,
  - stig,
  - tegund,
  - samantölgð tímalengd,
  - samanlagður stundafjöldi,
  - hæsta stig menntunar eða þjálfunar sem viðkomandi hefur lokið,
  - hvaða ár hæsta stigi var lokið,
  - starfsmenntun, ekki á háskólastigi, sem viðkomandi hefur lokið;
- i) fyrri starfsreynsla atvinnulausra einstaklinga:
- fyrri starfsreynsla,
  - ár og mánuður þegar síðast var unnið,
  - aðalástæða þess að fyrri starfi var hætt,
  - starfsheiti í fyrri starfi,
  - atvinnugrein starfsstöðvar þar sem einstaklingur vann síðast,
  - starf þar sem síðast var unnið;
- j) aðstæður einu ári fyrir könnunina (valfrjálst fyrir 1., 3. og 4. ársfjórðung):
- aðalatvinnustaða,
  - starfsheiti,
  - atvinnugrein starfsstöðvar þar sem einstaklingur starfaði,
  - búsetuland,
  - búsetusvæði;
- k) aðalatvinnustaða (valfrjálst);
- l) tekjur (valfrjálst);

m) tæknileg atriði sem tengjast viðtalinu:

- könnunarár,
- viðmiðunartímabil,
- viðtalsvika,
- aðildarríki,
- landsvæðið þar sem heimilið er,
- tegund þéttbýlis,
- raðnúmer heimilis,
- heimilisgerð,
- gerð stofnunar,
- vægisstuðull,
- hluti af úrtaki næstu könnunar á undan (árleg könnun),
- hluti af úrtaki næstu könnunar á eftir (árleg könnun),
- raðnúmer könnunarumferðar.

2. Heimilt er að bæta fleiri breytum, hér á eftir nefndar „sérstök eining“, við upplýsingarnar sem lýst er í 1. mgr.

Árlega skal gerð áætlun um sérstakar einingar, sem nær yfir nokkur ár, samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr.:

- þessi áætlun skal tilgreina fyrir hverja sérstaka einingu efni hennar, viðmiðunartímabil, stærð úrtaks (sem er jafnstór eða minni en stærð úrtaks samkvæmt 3. gr.) og frest til að senda niðurstöður (sem kann að vera annar en fresturinn sem gefinn er samkvæmt 6. gr.),
- upplýsingar um viðkomandi aðildarríki og landssvæði og ítarleg skrá yfir upplýsingar, sem safna á fyrir sérstaka einingu, skulu teknar saman að minnsta kosti tólf mánuðum áður en viðmiðunartímabil fyrir þá einingu hefst,
- umfang sérstakrar einingar skal ekki vera meira en umfang einingar c sem lýst er í 1. mgr.

3. Skilgreiningar, eftirlitsreglur, skráningarkerfi yfir breytunar, nauðsynleg aðlögun skrár yfir könnunarbreytur vegna tækni- og hugtakapróunar, ásamt skrá yfir grundvallarreglur um gerð spurninga um atvinnustöðu eru unnar samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 8. gr.

5. gr.

Framkvæmd könnunar

Aðildarríkin geta ákveðið að gera að skyldu að veita svör í könnuninni.

6. gr.

Afhending niðurstaðna

Aðildarríkin skulu afhenda Hagstofu EB niðurstöður könnunarinnar áður en tólf vikur eru liðnar frá lokum viðmiðunartímabilsins þegar um er að ræða samfellda könnun (og áður en níu mánuðir eru liðnir frá lokum viðmiðunartíma-

bilsins þegar um er að ræða könnun á vorin) án þess að tilgreina persónuupplýsingar sem eru persónugreinanlegar.

7. gr.

Skýrslur

Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu um framkvæmd þessarar reglugerðar fyrir Evrópuþingið og ráðið á þriggja ára fresti, í fyrsta skipti árið 2000. Í skýrslunni skal einkum lagt mat á gæði tölfræðilegu aðferðanna sem fyrirhugaðar eru í aðildarríkjunum til að bæta niðurstöður eða auðvelda framkvæmd könnunarinnar.

8. gr.

Málsmæðferð

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrsluáætlunarnefndarinnar, hér á eftir nefnd „nefndin“.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að til-lagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

9. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EBE) nr. 3711/91 fellur hér með úr gildi.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. mars 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

G. BROWN

forseti.

2001/EES/20/17

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 17/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum
utan marka fjórþætta frelsisins

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Bókun 31 var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 23/1999 frá 26. febrúar 1999⁽¹⁾.
- 2) Við hæfi er að útvíkka samstarf samningsaðila til þess að það nái til áætlunar til margra ára um rannsóknir, greiningar, spár og skylda starfsemi á sviði orkumála (1998-2002) (ETAP-áætlun) (ákvörðun ráðsins 1999/22/EB)⁽²⁾.
- 3) Því ber að breyta bókun 31 við samninginn til þess að fyrirnefnt útvíkkað samstarf geti hafist 1. janúar 2000.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 14. gr. bókunar 31 við samninginn:

- 1) Eftirfarandi nýrri grein er skotið inn:

„2b. EFTA-ríkin skulu, frá og með 1. janúar 2000, taka þátt í þeim bandalagsáætlunum sem um getur í d-lið 5. mgr. og í aðgerðum sem þar um ræðir.“;

- 2) „a-, b-, c- og d-liður 5. mgr.“ komi í stað „a-, b- og c-liður 5. mgr.“;

- 3) eftirfarandi bætist við í 5. mgr.:

„d) **399 D 0022**: Ákvörðun ráðsins 1999/22/EB frá 14. desember 1998 um samþykkt áætlunar til margra ára um rannsóknir, greiningar, spár og skylda starfsemi á sviði orkumála (1998-2002) (ETAP-áætlun) (Stjtið. EB L 7, 13.1.1999, bls. 20).“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni(*).

Hún kemur til framkvæmda frá 1. janúar 2000.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 48 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 28, 22.6.2000, bls. 255.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 7, 13.1.1999, bls. 20.

^(*) Stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna. Gildistökudagur: 1.8.2000.

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS

frá 14. desember 1998

um samþykkt áætlunar til margra ára um rannsóknir, greiningar, spár og skylda starfsemi á sviði orkumála (1998-2002) (*)

(1999/22/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í hvítbókinni „Stefna í orkumálum innan Evrópusambandsins“ frá 13. desember 1995 eru lagðar fram tillögur um nýja stefnu til að stjórna orkuþróun með samvinnu aðildarríkjanna, sem yrði til hagsbóta með því að koma á laggirnar og efla þær aðferðir sem reynast áhrifamestar, stuðla að sameiginlegri aðferð við rannsóknir og greiningu og hvetja til miðlunar verkunnáttu á viðkomandi sviði.

2) Í ályktun sinni frá 8. júlí 1996 um áður nefnda hvítbók ⁽³⁾ lýsti ráðið þeirri trú sinni að ákvarðanir á sviði orkumála á vettvangi bandalagsins yrði að tengja sameiginlegri greiningu á stöðu orkumála og á framfarisþróun og fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún stýrði samstarfi milli aðildarríkjanna.

3) Í niðurstöðum sínum frá 11. maí 1998 um Kyoto-bókunina fagnaði ráðið framsetningu framkvæmdastjórnarinnar á valkostum sem bjóðast innan stefnunnar í orkumálum til að bregðast við þeirri hættu sem felst í veðurfarsbreytingum og lagði áherslu á nauðsyn þess að vinna að sameiginlegri greiningu á efnahagslegum áhrifum þess að takmarka losun gróðurhúsalofttegunda.

4) Leiðtogaráðið, sem kom saman í Cardiff 15.-16. júní 1998, hvatti orkusráðið til að hrinda í framkvæmd aðlögun að umhverfinu og sjálfbærri þróun innan þess svæðis sem það er stefnumótandi á og lagði það fyrir ráðið og framkvæmdastjórnina að fylgjast með því að nauðsynlegar skipulagsráðstafanir verði gerðar til að koma þessu í framkvæmd. Það er því nauðsynlegt

að þróa viðeigandi mælikvarða til að fylgjast með framþróun á þessu sviði.

5) Framvirk greining og markaðseftirlit á vettvangi bandalagsins og aðildarríkjanna er nauðsynlegt til að þróa viðeigandi stefnu til skemmri og lengri tíma. Hvetja ætti til sameiginlegrar greiningar aðildarríkjanna og hagsmunaaðila á þessu sviði.

6) Eitt af meginmarkmiðum stefnunnar í orkumálum er að tryggja að orkubirgðir séu fyrir hendi. Með skírskotun til vaxandi utanaðkomandi orkuþarfar Evrópubandalagsins er nauðsynlegt að hafa nákvæmt eftirlit með og greina þróun orkumarkaðarins bæði innan bandalagsins og á heimsvísu.

7) Til að tryggja samkeppnishæft orkuverð er nauðsynlegt að hafa reglulegt eftirlit á vettvangi bandalagsins með framkvæmd tveggja mikilvægra tilskipana um afnám hafta á rafmagns- og gasmarkaði sem nýlega hafa verið samþykktar.

8) Eftirlitsferlið ætti að byggjast á samstarfi við stjórnvöld og eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna til að greiða fyrir miðlun bestu starfsvenja og tryggja aukið gagnsæi samkvæmt þeirri fyrirmynd sem framkvæmdastjórnin átti frumkvæði að fyrir innri rafmagns- og gasmarkaði.

9) Því ætti að setja ákvæði innan rammaáætlunar til margra ára um aðgerðir á sviði orkumála (1998-2002), sem samþykkt var með ákvörðun 1999/21/EB, KBE ⁽⁴⁾, um sérstakar rannsóknaráætlanir, greiningar, spár og aðra skylda starfsemi á sviði orkumála.

10) Til að tryggja að aðstoð bandalagsins verði notuð á skilvirknan hátt og komið verði í veg fyrir tvíverknað ætti framkvæmdastjórnin að sjá til þess að verkefni þurfi að gangast undir ítarlegt fyrirframat. Hún ætti með skipulegum hætti að hafa eftirlit með og meta framvindu og árangur verkefna sem njóta stuðnings.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 7, 13.1.1999, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 261, 19. 8. 1998, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 328, 26. 10. 1998.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 224, 1. 8. 1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Sjá bls. 16 í þessu hefti Stjórnartíðinda EB.

- 11) Hluta þessarar starfsemi ættu alþjóðlegar stofnanir, sem bera ábyrgð á orkumálum, að geta tekið þátt í, svo sem Alþjóðaorkumálastofnunin, aðalskrifstofa orkusáttmálans, samtök er tala máli iðnaðar, aðrir hagsmunaaðilar, svo sem umhverfissamtök og neytendur, og tiltekin þriðju lönd, í samræmi við þær reglur sem stjórna samskiptum bandalagsins við þessi samtök og lönd.
- 12) Þessar aðgerðir ætti að samhfæfa öðrum aðgerðum bandalagsins, aðildarríkjanna, þriðju ríkja og alþjóðlegra stofnana.
- 13) Í stjórnmálalegu og efnahagslegu tilliti er æskilegt að samstarfsríkjum í Mið- og Austur-Evrópu sé frjálst að taka þátt í þessari áætlun í samræmi við ályktanir leiðtoga ráðsins, sem kom saman í Kaupmannahöfn 21.-22. júní 1993, og orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um þetta efni í maí 1994. Kýpur ætti líka að eiga kost á þátttöku.
- 14) Viðmiðunarfjárhæð, í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995 ⁽¹⁾, er tilgreind í þessari ákvörðun allan þann tíma sem þessi áætlun er í gildi, án þess þó að það hafi áhrif á heimildir fjárveitingavaldsins eins og þær eru skilgreindar í sáttmálanum. Taka skal tillit til þeirrar staðreyndar að samið verður um nýja fjárhagsáætlun á meðan áætlunin varir.
- 15) Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 235. gr.
- a) að koma á sameiginlegri stefnu í bandalaginu varðandi rannsóknir, greiningar, spár og önnur skyld verkefni á sviði orkumála;
- b) að stuðla að samhfæfðri greiningu á orkumörkuðum og stefnumiðum á vettvangi bandalagsins og aðildarríkjanna;
- c) að greina og meta þróun orkumarkaðarins í Evrópu og heiminum, meðal annars með tilliti til öruggs framboðs og samkeppni;
- d) að greina og meta áhrif orkuframleiðslu og orkunotkunar á umhverfið, einnig með tilliti til veðurfarsbreytinga;
- e) að aðstoða við skilgreiningu og útbreiðslu bestu greiningaraðferða og starfsvenja;
- f) að styðja við upplýsinganet á sviði orkumála;
- g) að móta virka stefnu við miðlun þeirra niðurstaðna sem hafa fengist;
- h) að þróa aðferðafræði til að hafa eftirlit með framkvæmd rammaáætlunar um orku, eins og mælt er fyrir um í 5. gr. ákvörðunar 1999/21/EB, KBE.

2. gr.

Viðmiðunarfjárhæð vegna framkvæmdar ETAP-áætlunarinnar skal vera 5 milljónir ekna. Af þeirri fjárhæð skulu 2 milljónir ekna vera fyrir tímabilið 1998 til 1999.

Viðmiðunarfjárhæð fyrir tímabilið 2000 til 2002 verður endurskoðuð ef 3 milljónir ekna eru ekki í samræmi við fjárhagsáætlun þess tímabils.

Fjárveitingavaldið skal heimila árlegar fjárveitingar innan marka fjárhagsáætlunar.

3. gr.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Innan rammaáætlunarinnar, sem gerð er til margra ára vegna aðgerða á sviði orkumála, skal koma í framkvæmd í bandalaginu fyrir tímabilið 1998-2002 sérstakri áætlun um rannsóknir, greiningar, spár og aðra skylda starfsemi varðandi framtíðarþróun stefnunnar í orkumálum innan bandalagsins, sem hér á eftir verður vísað til sem „ETAP-áætlunin“.

Til viðbótar við þau forgangsmarkmið sem um getur í 2. mgr. 1. gr. ákvörðunar 1999/21/EB, KBE skulu markmið ETAP áætlunarinnar vera:

Til að ná fram þeim markmiðum sem um getur í 2. mgr. 1. gr. getur bandalagið beint eða í samvinnu við aðra hagsmunaaðila tekið að sér og/eða stuðlað að, og/eða lagt fram fjármagn til eftirfarandi aðgerða:

- 1) að kanna, hafa eftirlit með og skiptast á sambærilegum upplýsingum á sviði orkumála svo og að vinna að rannsóknum, greiningum og spám um alla þætti orkumála, þar á meðal um þróun, markaði og verð;
- 2) að veita tæknilega og aðferðafræðilega aðstoð við verkefni á sviði orkumála til að skilgreina og breiða út bestu starfsvenjur á sviðum á borð við greiningaraðferðir og spár, aðferðir við að safna gögnum um orku, aðgengi að og skoðanaskipti í gegnum rafræn net og allar aðrar aðferðir sem gætu stuðlað að því að ná fram hinu almenna markmiði;

⁽¹⁾ Stjóð. EB C 102, 4. 4. 1996, bls. 4.

- 3) að þróa tengsl, t.d. milli orkuframleiðenda og notenda og hópa manna í háskólum og stjórnsýslu til þess að stuðla að rannsóknum á efnahagslegum þáttum þess sem stjórnar orkustefnu;
- 4) að koma í framkvæmd hvers konar frumkvæði sem stuðlað gæti að útbreiðslu þeirra niðurstaðna sem fengist hafa, þar á meðal forvinnslu og útgáfu á skýrslum og skipulagningu málstofa, umræðuhópa og ráðstefna.
4. gr.
1. Framkvæmdastjórnin skal bera ábyrgð á fjármögnun og framkvæmd ETAP-áætlunarinnar.
2. Vegna framkvæmdar ETAP-áætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndarinnar sem um getur í 4 gr. ákvörðunar 1999/21/EB, KBE.
3. Framkvæmdastjórnin skal á hverju ári vinna drög að áætlun um aðgerðir sem hefja skal árið eftir, sem síðan verða lögð fyrir nefndina sem um getur í 2. mgr.
5. gr.
- Prófun og innra og ytra mat á framkvæmd ETAP-áætlunar-
- innar skal vera framkvæmt í samræmi við ákvæði 5. gr. ákvörðunar 1999/21/EB, KBE.
6. gr.
- Samstarfsríkjum í Mið- og Austur-Evrópu er frjálst að taka þátt í ETAP-áætluninni í samræmi við þau skilyrði, að meðtöldum fjárhagslegum skuldbindingum, sem mælt er fyrir um í viðbótarbókunum við samstarfssamninga eða í samstarfssamningunum sjálfum varðandi þátttöku í áætlunum bandalagsins. Kýpur er einnig frjálst að taka þátt í ETAP-áætluninni á grundvelli viðbótarfjárveitingar, samkvæmt sömu reglum og gilda um EFTA/EES löndin, í samræmi við málsmæðferð sem semja ber um við viðkomandi land.
7. gr.
- Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.
- Gjört í Brussel 14. desember 1998.
- Fyrir hönd ráðsins,
W. MOLTERER
forseti.

2001/EES/20/18

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 18/2000

frá 28. janúar 2000

um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) XIV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 84/97 frá 12. nóvember 1997⁽¹⁾.
- 2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðrétttra samninga og samstilltra aðgerða⁽²⁾, skal felld inn í samninginn.
- 3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 kemur, frá og með 1. júní 2000, í stað reglugerða framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83 og 1984/83 frá 22. júní 1983 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum samninga um einkadreifingu⁽³⁾ annars vegar og einkakaup⁽⁴⁾ hins vegar, með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1582/97⁽⁵⁾, og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4087/88 frá 30. nóvember 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart flokkum umboðssamninga⁽⁶⁾, sem eru hluti af samningnum og ber því að fella brott úr honum frá og með 1. júní 2000.
- 4) Þar sem gildistími reglugerða (EBE) nr. 1983/83, 1984/83 og 4087/88 rann út 31. desember 1999 var hann framlengdur til 31. maí 2000 með reglugerð (EB) nr. 2790/1999. Sama framlenging ætti að gilda samkvæmt samningnum.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 160, 4.6.1998, bls. 42 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 22, 4.6.1998, bls. 30.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 173, 30.6.1983, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 173, 30.6.1983, bls. 5.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 214, 6.8.1997, bls. 27.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 359, 28.12.1988, bls. 46.

1. Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83) í XIV. viðauka við samninginn:

„– **399 R 2790**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 (Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21).“

2. Eftirfarandi undirliður bætist við í 3. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1984/83) í XIV. viðauka við samninginn:

„– **399 R 2790**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 (Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21).“

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 8. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4087/88) í XIV. viðauka við samninginn:

1. Bæta ber eftirfarandi við á undan aðlögunarliðunum:

„, eins og henni var breytt með:

– **399 R 2790**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 (Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21).“

2. Aðlögunarliður j) falli brott.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á XIV. viðauka við samninginn og öðlast þær gildi 1. júní 2000:

1. Eftirfarandi komi í stað titils kafla B „SAMNINGAR UM EINKAKAUP OG -SÖLU“:

„**LÓÐRÉTTIR SAMNINGAR OG SAMSTILLTAR AÐGERDIR**“.

2. Eftirfarandi komi í stað textans í 2. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83) í XIV. viðauka við samninginn:

„**399 R 2790**: Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða (Stjtið. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) í 6. gr. lesist málslíðurinn „á grundvelli 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklinga eða lögpersóna sem telja sig eiga lögmætra hagsmuna að gæta“;

b) eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 6. gr.:

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði sem eru fyrirhuguð í bókun 21 við EES-samninginn, án þess að viðkomandi fyrirtækjum sé gert að tilkynna það.““

3. Texti 3. liðar (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1984/83) falli brott.

4. Yfirskrift kafla E (Umboðssamningar) og texti 8. liðar (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 4087/88) falli brott.

3. gr:

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr:

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. janúar 2000, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni(*).

Ákvæði 1. gr. koma til framkvæmda frá 1. janúar 2000.

5. gr:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 28. janúar 2000.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(*) Engin stjórnskipuleg skilyrði gefin til kynna.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2790/1999**frá 22. desember 1999****um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins nr. 19/65/EBE frá 2. mars 1965 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1215/1999 ⁽²⁾, einkum 1. gr.,

að birtum drögum þessarar reglugerðar ⁽³⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefnd um samkeppnishömlur og markaðsráðandi stöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi,

- 1) Reglugerð nr. 19/65/EBE veitir framkvæmdastjórninni umboð til að beita, með reglugerð, 3. mgr. 81. gr. sáttmálans (áður 3. mgr. 85. gr) gagnvart tilteknum flokkum lóðréttra samninga og samsvarandi samstilltra aðgerða sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr.
- 2) Í ljósi fenginnar reynslu er hægt að skilgreina flokk lóðréttra samninga sem telja má að uppfylli yfirleitt þau skilyrði sem sett eru í 3. mgr. 81. gr.
- 3) Þessi flokkur nær yfir lóðréttu samninga um kaup eða sölu vöru eða þjónustu þar sem þessir samningar eru gerðir milli fyrirtækja sem ekki eiga í samkeppni, milli tiltekinnna samkeppnisaðila eða milli samtaka vörusmáala. Hann tekur einnig til lóðréttra samninga sem innihalda fylgiákvæði um framsal eða notkun hugverkaréttar. Í þessari reglugerð nær hugtakið „lóðréttir samningar“ til samsvarandi samstilltra aðgerða.
- 4) Við beitingu 3. mgr. 81. gr. með reglugerð er ekki nauðsynlegt að skilgreina þá lóðréttu samninga sem gætu fallið undir 1. mgr. 81. gr. Við mat á einstökum samningum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., ber að taka tillit til ýmissa þátta, einkum gerðar markaðarins með tilliti til framboðs og kaupa.

- 5) Sá ávinningur, sem hópundanþága felur í sér, ætti að takmarkast við lóðréttu samninga sem telja má nokkuð víst að fullnægi skilyrðum 3. mgr. 81. gr.
- 6) Lóðréttir samningar í þeim flokki, sem er skilgreindur í þessari reglugerð, geta bætt efnahagslega skilvirkni innan framleiðslu- eða dreifingarferlis með því að greiða fyrir samræmingu milli hlutaðeigandi fyrirtækja, einkum geta þeir leitt til lækkunar á viðskipta- og dreifingarkostnaði aðilanna og til hámarkunar á sölu þeirra og fjárfestingum.
- 7) Líkurnar á að slík áhrif er leiða til aukinnar hagkvæmni vegi þyngra en hvers konar samkeppnishamlandi áhrif vegna takmarkana í lóðréttum samningum ráðast af markaðsstyrk hlutaðeigandi fyrirtækja og því hve mikla samkeppni aðrir vöru- og þjónustubirgjar veita, sem kaupandi myndi álíta jafngilda eða hliðstæða út frá einkennum vörunnar, verði og fyrirhuguðum notum.
- 8) Hægt er að líta svo á að ef markaðshlutdeild birgisins fer ekki yfir 30% leiði lóðréttir samningar, sem fela ekki í sér tiltekna strangar samkeppnishömlur, almennt til bættrar framleiðslu og dreifingar og til þess að neytendum sé veitt sanngjörn hlutdeild í þeim ávinningi sem af þeim hlýst. Ef í lóðréttum samningum er að finna skuldbindingu um einkasölu er það markaðshlutdeild kaupandans sem skiptir máli við að ákvarða heildaráhrif slíkra lóðréttra samninga á markaðinn.
- 9) Þegar viðmiðunarmörk fyrir markaðshlutdeild eru yfir 30% er ekki hægt að reikna með að lóðréttir samningar, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., muni að jafnaði hafa í för með sér þess konar ávinning og svo mikinn að hann vegi upp ókostina sem hann skapar fyrir samkeppnina.
- 10) Lóðréttir samningar, sem í eru takmarkanir sem eru ekki óhjákvæmilegar til að ná þeim jákvæðu áhrifum sem nefnd eru hér að framan, ættu ekki að vera undanþegnir samkvæmt þessari reglugerð. Einkum ættu lóðréttir samningar, sem í eru tiltekna strangar samkeppnishömlur á borð við lágmarksverð og fast endursöluverð ásamt ákveðnum tegundum svæðisverndar, ekki að njóta ávinnings af hópundanþágunni, sem komið er á með þessari reglugerð, burtséð frá markaðshlutdeild viðkomandi fyrirtækja.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 336, 29.11.1999, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/2000 frá 28. janúar 2000 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 36, 6.3.1965, bls. 533/65.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 270, 24.9.1999, bls. 7.

11) Til að tryggja aðgengi að, eða til að hindra leynilegt samráð á, viðkomandi markaði skal setja ákveðin skilyrði fyrir hópundanþágunni. Í þessu skyni ber að takmarka undanþágur frá skuldbindingum um að taka ekki þátt í samkeppni við skuldbindingar sem miðast við tiltekin tíma. Af sömu ástæðu ber að undanskilja frá ávinningi, sem fæst með þessari reglugerð, sérhverja beina eða óbeina skuldbindingu sem verður til þess að aðilar í sérhæfðu dreifikerfi selji ekki vörumerki ákveðinna birgja í samkeppni.

12) Takmörkun á markaðshlutdeild, sú ákvörðun að undanþiggja ekki tiltekna lóðréttu samninga og skilyrðin sem sett eru í þessari reglugerð tryggja, að öðru jöfnu, að samningar þeir, sem hópundanþágan á við, geri þátttökufyrirtækjunum ekki kleift að útrýma samkeppni að því er varðar umtalsverðan hluta þeirra vörutegunda sem um ræðir.

13) Í ákveðnum tilvikum þar sem samningar, sem falla undir þessa reglugerð, hafa engu að síður áhrif, sem eru ósamrýmanleg 3. mgr. 81. gr., getur framkvæmdastjórnin dregið til baka hópundanþágu. Þetta getur einkum gerst ef kaupandinn hefur umtalsverðan markaðsstyrk á þeim markaði þar sem hann endurselur vörur eða veitir þjónustu eða þar sem samhliða net lóðréttu samninga hafa svipuð áhrif sem torvelda verulega aðgang að eða samkeppni á viðkomandi markaði. Slík samlegðaráhrif geta til dæmis komið upp í tilvikum þar sem um sérhæfða dreifingu eða skuldbindingu um að taka ekki þátt í samkeppni er að ræða.

14) Reglugerð nr. 19/65/EBE veitir lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum umboð til að afturkalla hópundanþágu að því er varðar lóðréttu samninga, sem hafa áhrif sem eru ósamrýmanleg ákvæðunum í 3. mgr. 81. gr., þar sem slíkra áhrifa verður vart á yfirráðasvæðum þeirra, eða á hluta þeirra, og þar sem slíkt svæði hefur til að bera einkenni sérstaks landfræðilegs markaðar. Aðildarríkjunum ber að tryggja að meðferð þessa valds til afturköllunar stofni ekki í hættu samræmdri beitingu samkeppnisreglna bandalagsins á sameiginlega markaðinum eða fullum áhrifum þeirra aðgerða sem samþykktar hafa verið í tengslum við framkvæmd þessara reglna.

15) Til að styrkja eftirlit með samhliða netum lóðréttu samninga, sem hafa hliðstæð áhrif til takmörkunar og ná yfir meira en 50% tiltekins markaðar, getur framkvæmdastjórnin lýst því yfir að þessi reglugerð gildi ekki um lóðréttu samninga sem í eru tilteknar takmarkanir sem tengjast viðkomandi markaði og þar með sé ákvæði 81. gr. beitt að fullu á ný gagnvart slíkum samningum.

16) Þessi reglugerð er með fyrirvara um beitingu 82. gr.

17) Í samræmi við meginregluna um forgang bandalagslaga skal engin ráðstöfun, sem gerð er samkvæmt innlendum lögum, skaða samræmda beitingu samkeppnisreglna á innri markaðinum eða koma í veg fyrir að hverjar þær

ráðstafanir, sem eru samþykktar til framkvæmdar þessum reglum, þar með talin þessi reglugerð, hafi full áhrif.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA :

1. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „fyrirtæki í samkeppni“: raunverulegir eða hugsanlegir birgjar á sama vörumarkaði. Vörumarkaðurinn nær meðal annars yfir vörur eða þjónustu sem kaupandi telur jafngildar samningsvörum eða –þjónustu eða að geti komið í stað þeirra sakir eiginleika varanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar;

b) „skuldbinding um að taka ekki þátt í samkeppni“: sérhver bein eða óbein skuldbinding sem verður til þess að kaupandi framleiðir ekki, kaupir ekki, selur ekki eða endurselur ekki vörur eða þjónustu sem keppir við samningsvörur eða –þjónustu, eða bein eða óbein skuldbinding á hendur kaupanda um að meira en 80% af heildarinnkaupum hans á samningsvörum eða –þjónustu eða hliðstæðum vörum og þjónustu á viðkomandi markaði séu gerð hjá birgi eða öðru fyrirtæki sem tilgreint er af birginum og skal miðað við verðmæti innkaupa kaupandans næstlíðið almanaksár;

c) „skuldbinding um einkasölu“: sérhver bein eða óbein skuldbinding sem veldur því að birginn má aðeins selja einum aðila innan bandalagsins vörur eða þjónustu sem tiltekin er í samningnum, með tiltekin not í huga eða til endursölu;

d) „sérhæft dreifikerfi“: dreifikerfi þar sem birgir skuldbindur sig til að selja samningsvörur eða –þjónustu, beint eða óbeint, eingöngu til dreifingaraðila sem valdir eru á grundvelli tiltekinna viðmiðana og þar sem dreifingaraðilar skuldbinda sig til að selja ekki slíkar vörur eða þjónustu til dreifingaraðila sem eru ekki viðurkenndir;

e) „hugverkaréttur“: tekur til hugverkaréttar á sviði iðnaðar, höfundarréttar og skylds réttar;

f) „verkkunnátta“: safn hagnýtra upplýsinga sem einkaleyfi ná ekki yfir og eru afrakstur reynslu og tilrauna birgisins og sem eru leynilegar, umtalsverðar og auðkenndar; í þessu sambandi ber að skilja „leynilegar“ á þann veg að verkunnáttan sem heild, eða í samskipan og samsetningu einstakra hluta hennar, sé ekki almennt þekkt eða auðveldlega aðgengileg; „umtalsverðar“ merkir að í verkunnáttunni felist vitneskja sem er ómissandi fyrir kaupandann til að nota, selja eða endurselja samningsvörurnar eða –þjónustuna; „auðkenndar“ merkir að verkunnáttunni verði að vera lýst á nægilega skiljanlegan hátt til að gera kleift að sannprófa að hún uppfylli skilyrðin um að hún sé leynileg og umtalsverð;

g) „kaupandi“: nær yfir fyrirtæki sem selur vörur eða þjónustu fyrir hönd annars fyrirtækis samkvæmt samningi sem fellur undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálaus.

2. gr.

1. Samkvæmt 3. mgr. 81. gr. sáttmálans og með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar er því hér með lýst yfir að 1. mgr. 81. gr. gildir ekki um samninga eða samstilltar aðgerðir sem eru á milli tveggja eða fleiri fyrirtækja, sem hvert fyrir sig starfar, að því er varðar samninginn, á mismunandi framleiðslu- eða dreifingarstigi, og varða þau skilyrði sem þessir aðilar skulu uppfylla við kaup, sölu eða endursölu ákveðinnar vöru eða þjónustu („lóðréttir samningar“).

Þessi undanþága skal gilda að því marki sem í slíkum samningum er að finna samkeppnishömlur sem falla undir 1. mgr. 81. gr. („lóðréttar hömlur“).

2. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal aðeins gilda um lóðréttar samninga, sem gerðir eru milli samtaka fyrirtækja og meðlima samtakanna eða milli slíkra samtaka og birgja þeirra, ef allir meðlimirnir eru vörusmálar og ef enginn einstakur meðlimur samtakanna, ásamt tengdum fyrirtækjum, hefur heildarveltu á ári sem er yfir 50 milljónir evra; reglugerð þessi gildir um lóðréttar samninga sem slík samtök gera, með fyrirvara um beitingu 81. gr., gagnvart láréttum samningum sem meðlimir samtakanna gera sín á milli.

3. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. mgr., gildir um lóðréttar samninga sem innihalda ákvæði er varða framsal til kaupanda og not kaupanda á hugverkarétti, að því tilskildu að þessi ákvæði séu ekki meginatriði slíkra samninga og séu beinlínis tengd notkun, sölu eða endursölu kaupanda eða viðskiptavina hans á vöru eða þjónustu. Undanþágan gildir að því tilskildu, hvað varðar umsamda vöru eða þjónustu, að í þessum ákvæðum sé ekki að finna samkeppnishömlur sem hafa þannig sömu áhrif eða virkni og lóðréttar hömlur sem eru ekki undanþegnar samkvæmt þessari reglugerð.

4. Undanþágan, sem kveðið er á um í 1. mgr., gildir ekki um lóðréttar samninga sem eru gerðir milli samkeppnisfyrirtækja. Þó skal hún gilda þegar fyrirtæki í samkeppni gera lóðréttan samning sem ekki er gagnkvæmur og:

- a) kaupandinn hefur heildarveltu á ári sem er undir 100 milljónum evra, eða
  - b) birgirinn er framleiðandi og dreifingaraðili vöru en kaupandinn er dreifingaraðili sem framleiðir ekki vöru í samkeppni við samningsvöruna, eða
  - c) birgirinn útvegar þjónustu á mismunandi stigum viðskipta en kaupandi býður ekki upp á samkeppnisþjónustu á því stigi þar sem hann kaupir samningsþjónustuna.
5. Þessi reglugerð gildir ekki um lóðréttar samninga þegar viðfangsefni þeirra fellur undir gildissvið annarar reglugerðar um hópundanþágur.

3. gr.

1. Með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar skal undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., eiga við með því skilyrði að markaðshlutdeild birgisins fari ekki yfir 30% af viðkomandi markaði þar sem hann selur samningsvöruna eða -þjónustuna.

2. Sé um að ræða lóðréttar samninga, sem í eru skuldbindingar um einkasölu, skal undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., gilda með því skilyrði að markaðshlutdeild kaupandans fari ekki yfir 30% á viðkomandi markaði þar sem hann kaupir samningsvöruna eða -þjónustuna.

4. gr.

Undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., gildir ekki um lóðréttar samninga sem, beint eða óbeint, einir sér eða ásamt öðrum þáttum sem eru undir stjórn aðilanna, hafa að markmiði:

- a) að takmarka svigrúm kaupandans til að ákveða söluverð sitt, með fyrirvara um svigrúm birgisins til að ákveða hámarkssöluverð eða leiðbeinandi söluverð, að því tilskildu að það jafngildi ekki föstu verði eða lágmarkssöluverði vegna þrýstinga eða hvatningar frá öðrum hvorum aðilanna;
- b) að takmarka það landsvæði eða þann hóp viðskiptavina sem eða þar sem kaupanda er heimilt að selja samningsvörunar eða -þjónustuna, nema:
  - að takmarka virka sölu inn á afmarkað svæði eða til hóps einkaviðskiptavina sem er frátekin fyrir birginn eða birgirinn hefur úthlutað til annars kaupanda, þar sem slík takmörkun hamlar ekki sölu á vegum viðskiptavina kaupanda,
  - að takmarka sölu á vegum kaupanda, sem starfar á heildsölustigi verslunar, til notenda,
  - að takmarka sölu á vegum aðila að sérhæfðs dreifikerfi til dreifingaraðila sem eru ekki viðurkenndir, og
  - að takmarka svigrúm kaupandans til að selja íhluti, sem afhentir hafa verið til ísetningar, til viðskiptavina sem hyggjast nota þá til framleiðslu á sömu tegund vöru og birgirinn framleiðir;
- c) að takmarka virka eða óvirka sölu aðila sérhæfðs dreifikerfis á smásölustigi verslunar til notenda, með fyrirvara um möguleikann á að banna aðila að kerfinu að reka starfsemi sína frá starfsstöð sem hefur ekki fengið viðurkenningu,
- d) að takmarka innbyrðis viðskipti dreifingaraðila innan sérhæfðs dreifikerfis, þar með talið milli dreifingaraðila sem starfa á öðru viðskiptastigi,
- e) takmörkun sem samþykkt hefur verið milli íhlutabirgis og kaupanda sem annast ísetningu þessara íhluta en það hindrar birginn í að selja íhlutana sem varahluti til notenda eða til viðgerðarverkstæða eða annarra þjónustuveitenda sem kaupandinn hefur ekki falið að gera við vörur sínar eða veita þjónustu sem tengist þeim.

5. gr.

Undanþágan, sem gert er ráð fyrir í 2. gr., gildir ekki um neina af eftirfarandi skuldbindingum sem felast í lóðréttum samningum:

a) sérhverja beina eða óbeina skuldbindingu um að taka ekki þátt í samkeppni, sem gildir um óákveðinn tíma eða lengur en í fimm ár. Skuldbinding um að taka ekki þátt í samkeppni, sem er með þegjandi samkomulagi endurnýjanleg lengur en til fimm ára, skal álitin vera til óákveðins tíma. Þó skulu fimm ára tímamörkin ekki eiga við ef kaupandinn selur samningsvörurnar eða -þjónustuna frá athafnasvæði og landsvæði sem er í eigu birgisins eða birginn leigir af þriðja aðila, sem hefur ekki nein tengsl við kaupanda, að því tilskildu að gildistími skuldbindingar um að taka ekki þátt í samkeppni sé ekki lengri en afnotatími kaupandans að athafnasvæði og landsvæði birgisins,

b) sérhverja beina eða óbeina skuldbindingu sem skuldbindur kaupandann, eftir lok samningstímans, til þess að framleiða ekki, kaupa ekki, selja ekki eða endurselja ekki vörur og þjónustu, nema slík skuldbinding:

- varði vörur og þjónustu sem keppa við samningsvörurnar eða -þjónustuna, og
- sé takmörkuð við athafnasvæði og landsvæði þar sem kaupandi hefur rekið starfsemi sína á samningstímanum, og
- sé ómissandi til að varðveita verkunnáttu sem birgir hefur veitt kaupanda,

og að því tilskildu að gildistími slíkra skuldbindinga um að taka ekki þátt í samkeppni takmarkist við eitt ár eftir að samningurinn rennur út. Þessi skuldbinding er með fyrirvara um að möguleiki sé til að leggja ótímabundnar hömlur á not og uppljóstrun verkunnáttu sem er enn ekki orðin almenningseign;

c) sérhverja beina eða óbeina skuldbindingu sem skuldbindur aðila að sérhæfðu dreifikerfi til að selja ekki vörumerki tiltekinna birgja í samkeppni.

6. gr.

Framkvæmdastjórninni er heimilt að afturkalla þann ávinning, sem hlýst af þessari reglugerð, í samræmi við 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE þegar hún telur að í einhverju tilteknu tilviki hafi lóðréttir samningar, sem þessi reglugerð gildir um, engu að síður áhrif sem eru í ósamræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, einkum þar sem aðgengi að viðkomandi markaði eða samkeppni á honum er verulega heft með samlegðaráhrifum samhliða neta svipaðra lóðréttra hamlar sem birgjar eða kaupendur hafa innleitt í samkeppni.

7. gr.

Ef lóðréttir samningar, sem undanþáguákvæðið í 2. gr. gildir um, hafa í einhverju tilteknu tilviki áhrif, sem eru í ósamræmi við skilyrðin í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, á yfirráðasvæði aðildarríkis eða hluta þess sem hefur öll einkenni sérstaks landfræðilegs markaðar er lögbæra yfirvaldinu heimilt að afturkalla þann ávinning sem fæst með beitingu þessarar reglugerðar á því yfirráðasvæði, samkvæmt sömu skilyrðum og í 6. gr.

8. gr.

1. Samkvæmt 1. gr. a í reglugerð nr. 19/65/EBE getur framkvæmdastjórnin ákveðið með reglugerð að þar sem samhliða netkerfi svipaðra lóðréttra hamlar ná yfir meira en 50% af viðkomandi markaði skuli reglugerð þessi ekki gilda um lóðréttar samningar sem í eru tilteknar hömlur sem varða þann markað.

2. Reglugerð samkvæmt 1. mgr. skal ekki koma til framkvæmdar fyrr en sex mánuðum eftir samþykkt hennar.

9. gr.

1. Reikna skal 30% markaðshlutdeild, sem kveðið er á um í 1. mgr. 3. gr., á grundvelli söluandvirðis samningsvörunnar eða -þjónustunnar og annarra vara eða þjónustu sem seld er af birgi og sem kaupandi telur jafngildar eða að geti komið í stað samningsvara eða -þjónustu, sakir eiginleika vörunnar, verðs og fyrirhugaðrar notkunar. Ef upplýsingar um söluandvirði liggja ekki fyrir má nota mat byggt á öðrum áreiðanlegum markaðsupplýsingum, þar með talið sölumagn á markaði til að ákvarða markaðshlutdeild hlutaðeigandi fyrirtækis. Að því er varðar 2. mgr. 3. gr. skal nota annaðhvort andvirði kaupa á markaði eða mat þar á til að reikna út markaðshlutdeild.

2. Að því er varðar beitingu viðmiðunarmarkaðshlutdeildarinnar, sem kveðið er á um í 3. gr., skulu eftirfarandi reglur gilda:

- a) markaðshlutdeildin skal reiknuð út á grundvelli gagna frá næstliðnu almanaksári,
- b) markaðshlutdeildin skal ná til allrar vöru eða þjónustu sem látnar hafa verið sameinuðum dreifingaraðilum í té með sölu að markmiði,
- c) ef upphaflega markaðshlutdeildin var ekki hærri en 30% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 35% skal undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., gilda áfram í allt að tvö almanaksár samfelld eftir árið þegar fyrst var farið yfir 30% markaðshlutdeild,
- d) ef upphaflega markaðshlutdeildin er ekki meiri en 30% en vex síðan yfir 35% skal undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., gilda áfram í eitt almanaksár eftir árið þegar fyrst var farið yfir 35% markaðshlutdeild,
- e) óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli c- og d-liðar, þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

10. gr.

1. Að því er varðar útreikninga á árlegri heildarveltu í skilningi 2. og 4. mgr. 2. gr. skal leggja saman veltu hlutaðeigandi aðila að lóðréttar samningnum á næstliðnu fjárhagsári og veltu sem tengd fyrirtæki hans mynda í tengslum við allar vörur og þjónustu, að undanskildum öllum sköttum og skyldum. Ekki skal taka tillit til viðskipta milli aðila að lóðréttum samningi og fyrirtækja tengdum honum eða milli tengdu fyrirtækjanna.

2. Undanþágan, sem kveðið er á um í 2. gr., skal gilda áfram þar sem heildarársvelta sérhverra tveggja, samfelldra fjárhagsára fer ekki meira en 10% fram úr heildarársveltu.

11. gr.

1. Í þessari reglugerð skal merking hugtakanna „fyrirtæki“, „birgir“ og „kaupandi“ ná til viðkomandi tengdra fyrirtækja þeirra.

2. „Tengd fyrirtæki“ eru:

a) fyrirtæki þar sem samningsaðili, beint eða óbeint:

- ræður yfir meira en helmingi atkvæða, eða
- getur skipað meira en helming fulltrúa í yfirstjórn, framkvæmdastjórn eða stofnanir sem koma fram fyrir hönd fyrirtækisins, eða
- á rétt á að stýra rekstri fyrirtækisins,

b) fyrirtæki sem hafa, beint eða óbeint, einhver þau réttindi eða völd, sem um getur í a-lið, í fyrirtæki sem á aðild að samningnum,

c) fyrirtæki þar sem fyrirtæki sem um getur í b-lið hefur, beint eða óbeint, þau réttindi eða völd sem talin eru upp í a-lið,

d) fyrirtæki, þar sem samningsaðili ásamt einu eða fleiri fyrirtækjum, sem eru talin upp í a-, b- eða c-lið, eða þar sem tvö eða fleiri af síðastnefndu fyrirtækjunum hafa sameiginlega þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið,

e) fyrirtæki þar sem þau réttindi og völd, sem eru talin upp í a-lið, eru sameiginlega í höndum:

- samningsaðila eða viðkomanda fyrirtækja tengdum þeim sem um getur í a- til d-lið, eða

— eins eða fleiri samningsaðila eða eins eða fleiri af tengdum fyrirtækjum þeirra sem um getur í a- til d-lið og eins eða fleiri þriðju aðila.

3. Að því er varðar 3. gr. skal markaðshlutdeild fyrirtækjanna, sem um getur í e-lið 2. mgr. í þessari grein, skipt jafnt milli þeirra fyrirtækja sem hafa þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið 2. mgr.

12. gr.

1. Undanþágurnar, sem kveðið er á um í reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1983/83 ⁽¹⁾, nr. 1984/83 ⁽²⁾ og nr. 4087/88 ⁽³⁾ skulu gilda áfram til 31. maí 2000.

2. Bann það, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr. sáttmála EB, skal ekki gilda á tímabilinu frá 1. júní 2000 til 31. desember 2001 að því er varðar samninga sem hafa öðlast gildi 31. maí 2000 og uppfylla ekki skilyrði fyrir undanþágu sem kveðið er á um í þessari reglugerð en sem uppfylla skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í reglugerðum (EBE) nr. 1983/83, nr. 1984/83 eða nr. 4087/88.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 2000.

Hún kemur til framkvæmda 1. júní 2000, nema 1. mgr. 12. gr. sem kemur til framkvæmda 1. janúar 2000.

Þessi reglugerð falli úr gildi 31. maí 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. desember 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 173, 30.6.1983, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótd. EB L 173, 30.6.1983, bls. 5.

⁽³⁾ Stjótd. EB L 359, 28.12.1988, bls. 46.